

ПРЕДАНИ ЩЕ СМЕ НА ВЯРАТА

ЕВАНГЕЛСКИ СПРАВОЧНИК

ПРЕДАНИ ЩЕ СМЕ НА ВЯРАТА

ЕВАНГЕЛСКИ СПРАВОЧНИК

Публикувано от
Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни
Солт Лейк Сити, Юта

Корица: *Светлина и истина*, от Саймън Дюи
© на Simon Dewey

© 2004 на Intellectual Reserve, Inc.
Всички права запазени
Printed in the United States of America

Одобрено на английски: 7/04
Одобрено за превод: 7/04
Превод на *True to the Faith*
Bulgarian

ПОСЛАНИЕ ОТ ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

Тази книга е замислена като спътник на вашето изучаване на Писанията и напътстви-ята на пророците от последните дни. Насърчаваме ви да го имате пред вид, когато изучавате и прилагате евангелските принци-пи. Използвайте го като източник, когато под-готвяте речи, водите часове и отговаряте на въпроси за Църквата.

Докато изучавате евангелските истини, ще нараства разбирането ви за вечния план на Небесния Отец. С това разбиране като основа на живота ви ще бъдете в състояние да изби-рате мъдро, да живеете в хармония с Божията воля и да намирате радост в живота. Свидетелството ви ще става по-силно. Вие ще останете верен на вярата.

Особено сме загрижени за юношите, несе-мейните младежи и новите обърнати във вя-рата. Обещаваме ви, че чрез редовна лична молитва и изучаване на Писанията и ученията на Евангелието ще бъдете подготвени да усто-ите на злите влияния, които биха ви заблуж-давали и нанаявали.

Нека тази книга ви укрепи в усилията ви да се приближите до Спасителя и да следвате Неговия пример.

Първото Президентство

ЕВАНГЕЛСКИ ТЕМИ, ПОДРЕДЕНИ ПО АЗБУЧЕН РЕД

Аароново свещеничество

Когато Пророкът Джозеф Смит превеждал Книгата на Мормон, той открил споменаване на кръщението за опрощение на греховете. На 15 май 1829 г. той и писарът му Оливър Каудъри отишли в гората да попитат Господ относно кръщението. Докато се молели, “един пратеник от небесата се спусна в облак от светлина”. Този пратеник бил Иоан Кръстител, пророкът, който кръстил Исус Христос преди векове. Иоан Кръстител, сега възкресено същество, положил ръцете си върху Джозеф и Оливър и дал на всеки от тях Аароновото свещеничество, което било отнето от земята по време на Великото вероотстъпничество. С тази власт Джозеф и Оливър могли да се кръстят един друг. (Вж. Джозеф Смит – История 1:68–72).

Днес достойните мъже-членове в Църквата могат да получат Аароновото свещеничество още от 12 г. възраст. Те получават много възможности да участват в светите обреди на свещеничеството и да служат. Като изпълняват достойно задълженията си, те действат в името на Господ да помагат на другите да получат евангелските благословии.

Службите в Аароновото свещеничество са епископ, свещеник, учител и дякон. С властта на председателстващия свещенически ръководител (обикновено епископ или президент на клон) дяконите раздават причастието. Те помагат на епископа или президента на клон да бди над членовете на Църквата, като служат и помагат в материалните въпроси, например събирането на дарения от пост. Учителите могат да упражняват всичките задължения на дяконите и получават и други възможности да служат. Те подготвят хляба и водата за

причастието и служат като домашни учители. Свещениците могат да упражняват всичките задължения на дяконите и учителите. С властта на председателстващия свещенически ръководител те могат също да благославят причастието, да кръщават и да поставят другите в службите свещеник, учител и дякон.

Аароновото свещеничество е “допълнение към повисшето или Мелхиседековото свещеничество” (У. и З. 107:14). То често е назовавано подготвително свещеничество. Когато носител на свещеничеството служи в Аароновото свещеничество, той се готви да получи Мелхиседековото свещеничество, да получи храмовите благословии, да отслужи пълновременна мисия, да бъде любящ съпруг и баща и да служи до живот на Господ.

Виж също Мелхиседеково свещеничество; Свещеничество

Аборт

В обществото днес абортът стана обичайна практика, защитавана с измамни аргументи. Ако се сблъскате с въпроси по тази тема, можете да сте уверени, като следвате огласената воля Господна. Пророците от последните дни осъждат аборта, позовавайки се на казаното от Господ, “Не... убивай, не върши нищо подобно на това” (У. и З. 59:6). Съветът им по въпроса е ясен: Членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни не бива да се подлагат, извършват, насърчават, плащат или уреждат аборт. Ако насърчите аборт по който да е начин, можете да станете обект на църковно наказание.

Църковните ръководители са казали, че някои изключителни обстоятелства могат да оправдаят аборта, например забременяването да е резултат на кръвосмешение или изнасилване, животът или здравето на майката по преценка на компетентно медицинско лице да е сериозно застрашено или плодът според компетентно медицинско лице да има сериозни увреждания, не

позволяващи на бебето да оживее след раждането. Но дори тези обстоятелства не оправдават автоматично един аборт. Изправените пред подобни обстоятелства следва да прибегнат до аборт само след съвет с местните си църковни ръководители и потвърждение, получено чрез искрена молитва.

Ако едно дете е заченато извънбрачно, най-доброто решение е бащата и майката да се оженят и да работят за изграждане на семейна връзка за вечността. Ако успешното съпружество е малко вероятно, те следва да оставят детето за осиновяване, за предпочитане чрез Семейните служби на светиите от последните дни (вж. "Осиновяване", стр. 103–104).

Алкохол (Виж Словото на мъдростта)

Апостол (Виж Църковна администрация; Пророци)

Библия (Виж Писания)

Благоговение

Благоговението е дълбоко уважение и любов. Когато имате благоговейно отношение към Бог, вие Го уважавате, изразявате благодарността си към Него и се подчинявате на заповедите Му.

Трябва да сте благоговейни и в поведението си, и в отношението си. Благоговейното поведение включва молитва, изучаване на Писанията, пост и плащане на десетъци и дарения от пост. То включва носене на скромно облекло и употреба на чист, благоразумен език. Дълбочината на вашето благоговение е очевидна в избора ви на музика и други развлечения, в начина, по който говорите по свети теми и в начина, по който се обличате и постъпвате, когато посещавате църквата и храма. Вие показвате благоговението си към Господ, когато служите на други хора и се отнасяте към тях с доброта и уважение.

Като ставате по-благоговейни, ще забележите една тиха промяна в живота ви. Господ ще излее Духа Си над вас по-изобилно. Ще бъдете по-малко затруднявани и обърквани. Ще можете да получавате откровение в помощ за решаване на лични и семейни проблеми.

Точно както благоговението ви води по-близо до Бог, непочтителността служи на целите на противника. Сатана ще ви изкушава да следвате склонността на света към повече шум, вълнение и раздор и по-малко задръжки и мълчаливо достойнство. Подобно на командир, предприемащ военно нашествие, той ще се постарее да заглуши каналите за комуникация между вас и Господ. Пазете се от такава тактика и се стремете да сте благоговейни във всичко, което правите.

Допълнителни препратки: Левит 26:2; Псалми 89:5-7; Евреите 12:28; У. и З. 59:21; 63:61-62, 64; 109:21

Виж също Вяра; Благодарност; Скъмност; Молитва; Откровение; Поклонение

Благодарност

Господ обещава, “този, който приема всичко с благодарност, ще бъде прославен“ (У. и З. 78:19). Благодарността е възвисяващо, въздигащо отношение. Вероятно от опит можете да кажете, че сте били пощастливи, когато сте имали благодарност в сърцето си. Когато сте благодарни, не можете да бъдете хапливи, сърдити или злоумишлени.

Бъдете благодарни за чудесните благословии, които са ваши. Бъдете благодарни за огромните възможности, които имате. Бъдете благодарни на родителите си. Нека те знаят за вашата благодарност. Благодарете на приятелите и учителите си. Изказвайте признателност на всеки, който ви е направил услуга или по някакъв начин ви е помогнал.

Благодарете на Небесния ви Отец за Неговата доброта към вас. Можете да изразите благодарността си към Бог чрез признаване участието Му във всички неща, като Му благодарите за всичко, което Той ви е дал, като спазвате заповедите Му и като служите на ближните. Благодарете Му за Неговия Възлюбен Син, Исус Христос. Изразявайте благодарности за великия пример на Спасителя, за Неговите напътствия, за протегнатата Му ръка за помощ и повдигане, за безкрайното Му Единение.

Благодарете на Господ за Неговата Църква. Благодарете Му за всичко онова, което Той ви дарява. Благодарете Му за приятелите и семейството си. Нека духът на благодарността направлява и благославя дните и нощите ви. Работете над това да бъдете благодарни. Ще видите, че това ще донесе чудесни резултати.

Допълнителни препратки: Псалми 100:3–4; Лука 17:11–19; Мосия 2:19–22; Алма 34:38; У. и З. 59:7

Благодат

Думата *благодат*, както е употребена в Писанията, се отнася главно до божествената помощ и сила, които получаваме чрез Единението на Господ Исус Христос. Апостол Павел учи, че трябва да “растете в благодатта и познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос” (2 Петрово 3:18).

Спасение чрез благодат

Заради падението всеки ще преживее физическа смърт. Чрез благодат, станала налице благодарение на Единителната жертва на Спасителя, всички хора ще бъдат възкресени и ще получат безсмъртие (вж. 2 Нефи 9:6–13). Но самото възкресение не ни дава право на вечен живот в присъствието на Бог. Греховете ни правят нечисти и неподходящи да пребиваваме в Божието присъствие и ние се нуждаем от Неговата благодат да ни

пречисти и направи съвършени “след всичко, което можем да сторим” (2 Нефи 25:23).

Фразата “след всичко, което можем да сторим” учи, че е нужно усилие от наша страна, за да получим пълнотата на Господната благодат и да станем достойни да пребиваваме с Него. Господ ни е заповядал да се подчиняваме на Евангелието Му, което включва вяра в Него, покаяние за греховете ни, кръщение, получаване дара на Светия Дух и устояване докрай (вж. Иоана 3:3–5; 3 Нефи 27:16–20; Символът на вярата 1:3–4). Пророк Мороний пише за благодатта, която получаваме, когато дойдем при Спасителя и се подчиняваме на напътствието Му:

“елате в Христа и станете съвършени в Него, и отречете се от всякакво безбожие; и ако се отречете от всякакво безбожие и заобичате Бога с цялата си мощ, ум и сила, тогава Неговата благодат е достатъчна за вас и ще може да бъдете съвършени в Христа, чрез Неговата благодат вие не можете по никакъв начин да отречете силата Божия.

И още, ако чрез благодатта Божия сте съвършени в Христа и не отричате Неговата сила, тогава вие сте осветени в Христа чрез благодатта Божия, чрез проливането на кръвта на Христа, която е в завета на Отца за опрощение на греховете ви, за да станете свети и неопетнени” (Мороний 10:32–33).

Да получавате благодат през целия си живот

Освен за окончателното ви спасение вие се нуждаете от благодатта и нейната мощ всеки ден от живота си. Като се доближавате до вашия Небесен Отец в усърдие, смирение и кротост, Той ще ви издигне и укрепи чрез Своята благодат (вж. Притчи 3:34; 1 Петрово 5:5; У. и З. 88:78; 106:7–8). Упованието в Неговата благодат ви позволява да напредвате и израствате в праведност. Самият Исус “първоначално не получи пълнотата, а продължи

от благодат към благодат, докато не получи пълнота” (У. и З. 93:13). Благодатта ви позволява да помагате в градежа на Божието царство, служба, която не можете да дадете само със свои сили и средства (вж. Йоана 15:5; Филипяните 4:13; Евреите 12:28; Яковово 4:6–7).

Ако някога се почувствате обезкуражени или твърде слаби да продължите да живеете според Евангелието, помнете силата, която можете да получите чрез мощта на благодатта. Можете да намерите утеха и сигурност в следните думи на Господ: “Моята благодат е достатъчна за всички човеци, които се смиряват пред Мене; защото ако те се смирят пред Мене и повярват в Мене, тогава Аз ще сторя слабите им страни да станат силни” (Етер 12:27).

Допълнителни препратки: Деянията 15:11; Римляните 5:2; 2 Нефи 10:24; 11:5

Виж също Единението на Исус Христос; Възкресение; Спасение

Благосъстояние

Всеки член на Църквата има две основни отговорности по благосъстоянието: да разчита на собствените си сили и да се грижи за бедните и нуждаещите се.

Родителите имат свещения дълг да се грижат за физическото и духовно благосъстояние на децата си. Като порастнат, децата стават по-отговорни за собственото си благосъстояние. Родителите трябва да ги научат на основните принципи на благосъстоянието, като им помагат да се подготвят да разчитат на себе си и в бъдеще да се грижат за собствените си семейства. Родителите могат също да дадат на децата възможности да помагат в грижата за бедните и нуждаещите се.

Ако сте възрастен член на Църквата, целият следващ съвет пряко се отнася до вас. Ако сте млад мъж или жена, доста от този съвет също се отнася към вас, макар все още много да зависите от своите родители.

Да разчитаме на собствените сили

Отговорността за вашето социално, емоционално, духовно, физическо и икономическо благосъстояние ляга най-напред върху вас самите, после върху семейството ви и накрая върху Църквата. Чрез вдъхновението на Господ и посредством собствения ви труд вие трябва да снабдявате себе си и семейството си с духовните и материални предмети от първа необходимост на живота.

Вие сте по-способни да се грижите за себе си и семейството ви, когато разчитате на собствените си сили. Подготвени сте да устоите на времена на несгоди, без да ставате зависими от другите.

Можете да станете човек, разчитащ на себе си чрез (1) използване предимствата на образованието; (2) прилагане изпитаните принципи на хранене и хигиена; (3) подготовка и намиране на подходяща работа; (4) натрупване на запас от храна и облекло в границите на позволеното от закона; (5) разумно управление на ресурсите ви, включително плащане на десетъци и дарения и избягване на дълг; и (6) развиване на духовна, емоционална и социална сила.

За да станете човек, разчитащ на собствените си сили, трябва да желаете да работите. Господ ни е заповядал да се трудим (вж. Битие 3:19; У. и З. 42:42). Почтеният труд е основен източник на щастие, лична значимост и просперитет.

Ако някога сте временно неспособни да посрещнете основните си нужди със собствени сили или с подкрепа на членовете на семейството, Църквата може да е в състояние да ви помогне. В такива случаи Църквата често предлага запаси от първа необходимост, за да помогне на вас и семейството ви отново да сте способни да разчитате сами на себе си.

Да се грижим за бедните и нуждаещите се

Господ винаги е заповядвал на Своя народ да се грижи за бедните и нуждаещите се. Той казва, “вие трябва да посещавате бедните и нуждаещите се и да им служите за тяхно облекчение” (У. и З. 44:6). Той заповядва също, “И във всичко си спомняйте за бедните и нуждаещите се, за болните и огорчените, защото който не върши тези неща, същият не е Мой ученик” (У. и З. 52:40).

Можете да се грижите за бедните и нуждаещите се по много начини. Един важен начин е чрез пост и дарения от пост, които епископът или президентът на клон използва в помощ на членовете на района или клона, страдащи от бедност, болест или други беди. Можете също да давате от времето си и да споделяте талантите си. Може да служите на бездомните, сакатите, овдовелите и други в своя квартал и община.

Освен че дава местна и индивидуална грижа на нуждаещите се, Църквата протяга ръка по цял свят на хора, страдащи от природни бедствия, бедност, болест и други кризи, без оглед на вярата им. Църквата осигурява запаси от първа необходимост, за да помогне на семейства и лица да се възстановят и да работят за самоосигуряването си. Дарения за Кредитния фонд за образование на Църквата осигуряват средства за лишените от преимущества светии от последните дни да продължат образованието си. Мисионери от службите на Църквата доброволно отдават от времето и ресурсите си за ограмотяване, подкрепа на здравеопазването и обучение.

Допълнителни препратки: Яковово 1:27; Яков 2:17–19; У. и З. 42:31; 104:15–18

Виж също Пост и дарения от пост; Служене

Блудство (Виж Целомъдрие)

Бог Отец

Бог Отец е Върховното същество, в което вярваме и комуто се покланяме. Той е главен Творец, Владетел и Защитник на всички неща. Той е съвършен, притежава всичката власт и знае всичко. Той “има тяло от плът и кости, тъй осезаемо, както и човешкото” (У. и З. 130:22).

Нашият Отец в Небесата е Бог на възмездието и силата, и знанието, и мощта, но Той е и Бог на съвършената милост, доброта и милосърдие. Дори когато ние не “разбираме значението на всички тези неща”, можем да намерим покой в сигурното знание, че Той ни обича (вж. 1 Нефи 11:17).

Отец на нашите души

Един от големите въпроси на живота е “Кой съм аз?” Една любима песен от Неделното училище за деца помага дори малките деца да отговорят на този въпрос. Ние пеем “Чедо на Бога съм и Той ме прати тук”. Знанието, че сме деца на Бог ни дава сила, утеха и надежда.

Вие сте буквално дете на Бог, духовно единородени в доземния живот. Като Негово дете можете да бъдете сигурни, че имате божествени, вечни възможности и че Той ще ви помогне в честните ви усилия да достигнете тези възможности.

Върховният Творец

Небесният Отец е Върховния Творец. Чрез Исус Христос Той създал небето и земята и всичките неща по тях (вж. Моисей 2:1). Алма казва “всички неща обозначават, че има Бог; да, тъкмо земята и всичко по нейното лице, да, и движението ѝ, и всичките планети, които се движат в обичайната си форма, свидетелстват, че има един Върховен Творец” (Алма 30:44).

От време на време размишлявайте над красотите на сътворението: дървета, цветя, животни, планини,

океанските вълни, новородено дете. Отделете време да се вторачите в небесата, където движенията на звездите и планетите са доказателство за “Бог да се движи във величието и силата Си” (У. и З. 88:41–47).

Автор на плана на спасението

Нашият Отец в Небесата желае ние да пребиваваме с Него постоянно. Неговото дело и слава е “да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека” (Моисей 1:39). За да направи това възможно, Той подготвил плана на спасението. Той изпратил Своя Възлюбен Син, Исус Христос, да разслаби веригите на смъртта и да изкупи греховете на света: “Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Иоана 3:16). Тази жертва е най-големия израз на любовта на Отца към нас.

Да познаем Бог Отец

Като деца на Бог имаме особени отношения с Него, които ни отделят от всички други Негови творения. Стремете се да познаете вашия Отец в Небесата. Той ви обича; Той ви е дал скъпоценната възможност да се доближите до Него, когато се молите. Молитвите ви, отправени в смирение и искреност, биват чути и им се отговаря.

Можете да познаете вашия Отец, като учите за Възлюбения Му Син и като прилагате Евангелието в живота си. Спасителят учел своите ученици: “Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми... Който е видял Мене, видял е Отца” (Иоана 14:7, 9).

Вие се доближавате да Бог Отец, като учите Писанията и словата на пророците от последните дни и като служите. Когато следвате Божията воля и живеете според както Той би желал да живеете, ставате

по-подобни на Него и Неговия Син. Вие се подготвяте да се завърнете да живеете в Тяхното присъствие.

Допълнителни препратки: Иоана 14:6, 21–24; 17:3; Мосия 4:9; У. и З. 132:22–24; Символът на вратата 1:1

Виж също Сътворение; Божество; Планът на спасението

Богохулство

Богохулство е неуважение или презрение към свещени неща. То включва небрежна или непочтителна употреба на името на кой да е член на Божеството. То включва също всякакъв вид нечиста или вулгарна реч и държане.

Винаги използвайте имената на Небесния Отец, Исус Христос и Светия Дух почтително и с уважение. Злоупотребата с имената им е грях. Скверен, вулгарен или груб език или жестове, както и неморални жестове са оскърбителни за Господ и ближните.

Мръсният език вреди на духа ви и ви принизява. Не позволявайте на околните да ви влияят в употребата на мръсен говор. Вместо това използвайте чист език, който извисява и поучава околните. Избирайте приятели, които употребяват добър език. Станете пример, който ще насърчи хората около вас да използват чист език. Ако приятели или познати употребяват богохулства, добродушно ги насърчете да използват други думи. Ако упорстват, любезно си тръгнете или сменете темата.

Ако сте усвоили навика да ругаете, трябва да скъсате с него. Почнете с вземане на решение да се промените. Молете се за помощ. Ако сте изкушени да употребите ругателен език, замълчете или кажете каквото имате да кажете по друг начин.

Допълнителни препратки: Левит 19:12; У. и З. 63:60–64

Виж също Скъмност; Изкушение

Божество

Първа точка от Символа на вярата гласи, “Ние вярваме в Бог, Вечния Отец, и в Неговия Син Исус Христос, и в Светия Дух”. Тези трите същества съставляват Божеството. Те царуват над този свят и над всички останали създания на нашия Отец в Небесата.

Истинското учение на Божеството било загубено през вероотстъпничеството, което последвало земното служене на Спасителя и смъртта на апостолите Му. Това учение започнало да се възстановява, когато 14-годишният Джозеф Смит получил Първото си видение (вж. Джозеф Смит – История 1:17). От разказа на Пророка за Първото видение и от други негови поучения знаем, че Божеството се състои от три отделни същества. Отецът и Синът имат осезаеми тела, но Светият Дух е личност от Духа (вж. У. и З. 130:22).

Макар членовете на Божеството да са отделни същества с отделни роли, те са едно по цел и учение. Те са съвършено единни в осъществяването на божествения план на Небесния Отец за нашето спасение.

Допълнителни препратки: Матей 3:13–17; Иоана 14:6–10; 17:6–23; Деяния 7:55–56; 2 Нефи 31:18; Мормон 7:5–7; У. и З. 76:20–24

Виж също Бог Отец; Светия Дух; Исус Христос

Брак

В съвременния свят много хора отхвърлят и дори осмиват брака и семейството. Сред подобни объркващи и пагубни гласове Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли издигат последователния глас на истината. Те “тържествено провъзгласяват, че бракът между мъжа и жената е постановен от Бог и че семейството заема централно място в плана на Твореца за вечната съдба на Неговите деца” (вж. Семейството: Прокламация към света”, стр. 167 в тази книга).

Най-големите житейски радости се откриват в семейството. Здравите семейни връзки изискват усилие, но такава усилие носи голямо щастие в този живот и за вечността. Дори ако в миналото не сте имали щастлив семеен живот, можете да се стремите към щастлив вечен брак и любящи отношения с членовете на семейството.

Новият и вечен завет на брака

В плана на щастията на нашия Небесен Отец даден мъж и жена могат да бъдат запечатани един за друг за време и за вечността. Запечатаните в храма имат сигурността, че тяхната връзка ще продължи завинаги, ако са верни на заветите си. Те знаят, че нищо, дори и смъртта, не може да ги раздели завинаги.

Заветът за вечния брак е необходим за възвисяването. Господ е дал откровение чрез Джозеф Смит: “В селестиалната слава има три небеса или степени; и за да се придобие най-висшата, човек трябва да влезе в този ред на свещеничеството (което значи новият и вечен завет на брака); и ако той не стори това, не може да я придобие. Той може да влезе в някоя друга, но това е краят на царството му; той не може да има нарастване” (У. и З. 131:1–4).

След получаване на обряда по запечатване и сключване на светите завети в храма двойката трябва да продължи с вяръност, за да получи благословиите на вечния брак и възвисяването. Господ казва:

“Ако човек се ожени за жена според словото Ми, което е Мой закон, и чрез новия и вечен завет, и той бъде запечатан върху тях чрез Светия Дух на обещанието от оногова, който е помазан и на когото Аз съм дал тази сила и ключовете на свещеничеството,... и ако спазвате завета Ми, ... с тях ще бъде сторено във всички неща това, което Моят служител е запечатала върху тях както за време, тъй и за през цялата вечност; и ще бъде в пълна

сила, когато те са извън света” (У. и З. 132:19; за обяснение на Светия Дух на Обещанието вж. стр. 153).

Подготовка за брак

Ако не сте семейни, внимателно се подгответе за брака. Помнете, че бракът в храма няма заместител. Подгответе се да сключите брак с подходящия човек в подходящото място и подходящото време. Отсега живеете достойно за човека, с който се надявате да сключите брак.

Излизайте на срещи само с хора с високи стандарти, в чиято компания можете да запазите вашите високи стандарти. Внимателно планирайте позитивни и конструктивни дейности, тъй че вие и пратньорът ви да не оставате сами без нищо за правене. Стойте на безопасни места, така че лесно да можете да се контролирате. Не участвайте в разговори или дейности, които будят сексуални чувства.

Търсете спътник от вашата вяра. Търсете някого, който винаги можете да почитате и уважавате, който би бил допълнение на живота ви. Преди да сключите брак, се уверете, че сте намерили човека, на когото можете да дадете цялото си сърце, цялата си любов, цялата си преданост, цялата си вяроност.

Съвет към онези, които не сключват брак

Някои членове на Църквата остават несемейни по независещи от тях причини, дори когато желаят брак. Ако се окажете в такава ситуация, бъдете сигурни, че “всичко съдейства за добро на тия, които любяат Бога” (Римляните 8:28). Господ многократно е дал това обещание чрез Своите пророци от последните дни.

Ако сте несемейни и желаете брак, не губете надежда. В същото време не си позволявайте да бъдете погълнати от тази цел. Вместо това грижливо се включете в

дейности, които си стуват труда. Търсете начини да служите на семейството си и на далечните си роднини, както и на вашата общност. Приемайте и увеличавайте църковните призования. Останете чисти както физически, така и духовно. Продължавайте да учите, да се развивате и да напредвате в личния си живот.

Постигане на щастлив брак

Ако сте семейни, помнете, че приятелството и любовта между вас и брачния ви партньор трябва да бъдат най-високо ценената връзка на земята. Брачният ви партньор е единствената личност освен Господ, която ви е заповядано да обичате с цялото си сърце (вж. У. и З. 42:22).

Помнете, че бракът в най-истинския му смисъл е партньорство на равни, в което никой не упражнява надмощие над другия, но го насърчава, утешава и му помага.

Понеже бракът е толкова важна връзка в живота, той иска и заслужава време. Не давайте по-голям приоритет на по-маловажни ангажименти. Отделяйте време да разговаряте и да се изслушвате един друг. Бъдете сериозни и уважителни. Често изразявайте нежни чувства и привързаност.

Решете, че нищо никога няма да застане между вас и брачния ви партньор, за да разруши брака ви. Вземете твърдо решение на направите брака си успешен въпреки предизвикателствата, които могат да се явят.

Бъдете верни един на друг. Вярвайте в своите брачни завети в мисли, думи и дела. Помнете, че Господ е казал, "Обичай жена си с цялото си сърце и се привързвай към нея и към никоя друга" (У. и З. 42:22). Изразът "никоя друга" учи, че никаква личност, дейност или имот не трябва да има предимство пред отношенията ви с вашия брачен партньор.

Стойте настрана от всичко, което може да ви отведе до каквато и да е невярност. Порнографията, нездравите фантазии и флиртовете могат да разрушат вашата личност и да подкопаят самата основа на брака ви.

Работете заедно в управлението на финансите ви. Сътрудничете си в съставянето и спазването на бюджета. Дисциплинирайте се в разходите си и избягвайте бремето на дълга. Разумното управление на парите и свободата от дълг допринасят за покой в къщи.

Поставете в центъра на живота си Евангелието на Исус Христос. Помагайте си един другиму в спазване на заветите, които сте сключили. Посещавайте заедно църквата и храма. Изучавайте заедно Светите писания. Заедно коленичете за молитва в началото и края на всеки ден да благодарите на вашия Небесен Отец един за друг и да се съедините в молба за благословиите Му на живота ви, дома ви, обичните ви хора и праведните ви желания. Тогава Бог ще ви напътства и всекидневните ви разговори с Него ще ви донесат покой и радост, каквито не би ви дало нищо друго. Общуването ви с годините ще става все по-сладко; любовта ви ще укрепва. Признателността ви един към друг ще расте.

Допълнителни препратки: Битие 1:27–28; 2:18, 21–24; 1 Коринтяните 11:11; Ефесяните 5:22–33; Моисей 2:27–28; 3:18, 21–24

Виж също Целомъдрие; Развод; Семейство; Храмове; Единство

Вероотстъпничество

Когато лица или групи хора се отклоняват от евангелските принципи, те са в състояние на вероотстъпничество.

В историята на света са се проявявали периоди на всеобщо вероотстъпничество. След времена на праведност хората често се обръщат към нечестие. Такъв пример е Великото вероотстъпничество, което настъпва след като Спасителят организира Своята Църква. След смъртта на

Спасителя и Неговите апостоли хората опорочили евангелските принципи и извършили непозволени промени в организацията на Църквата и в свещеническите обреди. Заради това широко разпространено нечестие Господ оттеглил от земята властта на свещеничеството.

През Великото вероотстъпничество хората били без божествено напътствие посредством живи пророци. Организираны били много църкви, но те нямали свещеническа власт да водят хората към истинското познаване на Бог Отец и Исус Христос. Части от Светите писания били опорочени или загубени и никой нямал властта да дава дара на Светия Дух или да извършва други свещенически обреди. Това вероотстъпничество продължило, докато Небесният Отец и Неговият Възлюбен Син не се явили на Джозеф Смит през 1820 г. и не обявили възстановяването на пълнотата на Евангелието.

Сега ние живеем във време, когато Евангелието на Исус Христос е възстановено. Но за разлика от Църквата в отминалите времена Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни няма да бъде обхваната от всеобщо вероотстъпничество. Писанията учат, че Църквата никога няма отново да бъде разрушена (вж. У. и З. 138:44; вж. и Даниил 2:44).

Макар че няма да има всеобщо вероотстъпничество от истината, всеки от нас трябва да се пази от лично вероотстъпничество. Можете да се опазите от лично вероотстъпничество, като спазвате заветите си, съблюдавате заповедите, следвате ръководителите на Църквата, вземате от причастието и постоянно укрепвате свидетелството си чрез всекидневно изучаване на Писанията, молитва и служене.

Допълнителни препратки: Исаия 24:5; Амос 8:11–12; Матей 24:4–14; Деяния 20:28–30; 2 Тимотея 3:1–5, 14–15; 4:3–4; 1 Нефи 13:24–29; Мормон 1:13–14; У. и З. 1:15–17; Джозеф Смит – История 1:17–19

Виж също Църковна администрация; Свещеничество; Възстановяване на Евангелието

Вечен живот

Господ заявява, “това е делото Ми и славата Ми – да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека” (Моисей 1:39). Безсмъртие е да живееш вечно като възкресено същество. Чрез Единението на Исус Христос всеки ще получи този дар. Вечен живот или възвисяване е получаване на място в най-висшата степен на селестриалното царство, където ще живеем в Божието присъствие и ще продължим като семейства (вж. У. и З. 131:1–4). Като безсмъртието и този дар е станал възможен чрез Единението на Исус Христос. То обаче изисква нашето “подчинение на законите и обредите на Евангелието” (Символът на вярата 1:3).

Да останем на пътеката към вечен живот

Когато сте били кръстени и сте приели дара на Светия Дух, сте стъпили на пътеката, водеща към вечен живот. Пророк Нефи учи:

“портата, през която трябва да влезете, е покаянието и кръщението с вода; и тогава идва опрощението на греховете ви чрез огън и чрез Светия Дух.

И тогава вие сте в тази стеснена и тясна пътека, която води към вечен живот; да, вие сте влезли през портата; вие сте направили това според заповедите на Отца и Сина; и вие сте приели Светия Дух, който свидетелства за Отца и Сина, в изпълнение на обещанието, което Той е дал, че ако влезете през този път, ще получите” (2 Нефи 31:17–18).

Нефи подчертава, че след като сме влезли в тази “стеснена и тясна пътека”, трябва да устоим до края с вяра:

“след като бъдете в тази стеснена и тясна пътека, аз бих попитал дали всичко е сторено? Ето, аз ви казвам: Не! Защото вие не сте отишли толкова надалеч иначе, освен чрез словото на Христа, с непоклатима вяра в

Него, уповаващи се изцяло на заслугите на Този, Който е могъщ да спасява.

Затова вие трябва да бързате напред с увереност в Христа, имайки съвършена светла надежда и любов към Бога и към всички човеци. Затова ако бързате напред, угощавайки със словото на Христа и устоите до края, ето, така казва Отец: Вие ще имате вечен живот” (2 Нефи 31:19–20).

Сега, когато сте били кръстени и потвърдени, много от напредъка ви към вечния живот зависи от получаването ви на други обреди на спасение: за мъжете поставяне в Мелхиседековото свещеничество; за жените храмово надаряване и запечатване на брака. Когато получите тези обреди и спазвате заветите, които ги придружават, се подгответе да получите място в най-висшата степен на селестиалната слава.

На една ръка разстояние

Като размишлявате за напредъка си по “стеснената и тясна пътека”, бъдете сигурни, че вечният живот е на една ръка разстояние от вас. Господ желае да се върнете при Него и Той никога не би искал от вас нищо, което не бихте могли да изпълните. Всички Негови заповеди са разчетени да спомагат за щастието ви. Когато проявявате вяра и Му служите с цялата си мощ, Той ви дава сила и подготвя път за вас да изпълните това, което ви е заповядал (вж. 1 Нефи 3:7). Помнете, че като давате най-доброто от вас и се покайвате за греховете си, Единението на Исус Христос ще ви възнагради за слабостта и несправедливостите, раните и мъките, които сте изпитали в този живот: “ние знаем, че чрез благодат сме спасени, след всичко, което можем да сторим” (2 Нефи 25:23).

Допълнителни препратки: Иоана 3:16; 17:3; 2 Нефи 9:39; Мороний 7:41; У. и З. 14:7; 50:5

Виж също Единението на Исус Христос; Благодат; Царства на слава

Висши ръководители (Виж Църковна администрация)

Война

Господ заявява, че в последните дни ще има “войни и слухове за войни, и цялата земя ще бъде в смущение, и сърцата човешки ще паднат” (вж. У. и З. 45:26).

Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни всички ние сме мирни хора. Следваме Спасителя, Който е Принцът на мира. Ние очакваме Неговото хилядолетно господство, когато войните ще свършат и на цялата земя ще бъде възстановен мирът (вж. Исаия 2:4). Ние признаваме обаче, че в този свят понякога държавните ръководители изпращат бойни части на война в защита на своите народи и идеали.

Светиите от последните дни в армията не бива да се чувстват раздвоени между страната си и техния Бог. В църквата “ние вярваме, че трябва да се покоряваме на царе, президенти, управници и съдии, и че трябва да почитаме, поддържаме и да се подчиняваме на закона” (Символът на вярата 1:12). Военната служба показва преданост на този принцип.

Ако светиите от последните дни са призовани да влязат в битка, те могат да вземат пример от капитан Мороний, великият военен водач от Книгата на Мормон. Макар че бил могъщ воин, той “не се наслаждаваше на кръвопролитията” (Алма 48:11). Той бил “непоколебим във вярата на Христа” и единствената му причина да воюва била “да защитава своя народ, правата му, и земята му, и религията му” (Алма 48:13). Ако светиите от последните дни трябва да идат на война, те трябва да вървят в дух на истина и праведност, с желание да вършат добро. Те трябва да вървят с любов в сърцата си към всички Божии чеда, включително онези от противниковата страна. Тогава, ако от тях бъде поискано да пролеят чужда кръв, действието им няма да бъде зачетено за грях.

Виж също Гражданско правителство и закони; Покой

Второто пришествие на Исус Христос

Когато Исус Христос се възнесъл в небесата след приключване на земното Си служение, два ангела заявили на апостолите Му, “Тоя Исус, Който се възнесе от вас на небето, така ще дойде, както Го видяхте да отива на небето” (Деянията 1:11). Когато Спасителят дойде отново, Той ще дойде в мощ и слава да поиска земята като Негово царство. Второто Му пришествие ще отбележи началото на Милениума.

Второто пришествие ще бъде време, изпълнено с ужас и печал за нечестивите, но ден за покой и триумф за праведните. Господ заявява:

“Защото тези, които са мъдри и са приели истината, и са взели Светия Дух за свой водач, и не са били измамени, истина ви казвам, те няма да бъдат отсечени и хвърлени в огъня, но ще преживеят деня.

И земята ще им бъде дадена за наследство, и те ще се умножат те и ще станат силни, и децата им ще растат без грях, за спасение.

Защото Господ ще бъде посред тях и славата Му ще бъде над тях, и Той ще бъде техен цар и законодател” (У. и З. 45:57–59).

Господ не е открил кога точно ще дойде отново: “часа и деня никой човек не знае, нито ангелите небесни; даже и те не ще знаят, докато Той не дойде” (У. и З. 49:7). Но Той е открил на пророците си явленията и знаменията, които ще предшестват Второто Му пришествие. Сред предсказаните явления и знамения са:

- Вероотстъпничество от евангелската истина (вж. Матей 24:9–12; 2 Солунците 2:1–3).
- Възстановяване на Евангелието, включително възстановяване на Църквата на Исус Христос (вж.

Деяния 3:19–21; Откровението 14:6–7; У. и З. 45:28; 133:36).

- Възстановяване на ключовете на свещеничеството (вж. Малахия 4:5–6; У. и З. 110:11–16).
- Появата на Книгата на Мормон (вж. Исаия 29:4–18; 3 Нефи 21:1–11).
- Проповядването на Евангелието по целия свят (вж. Матей 24:14).
- Време на нечестия, война и смущение (вж. Матей 24:6–7; 2 Тимотея 3:1–7; У. и З. 29:17; 45:26–33; 88:91).
- Знаци в небесата и на земята (вж. Иоил 2:30–31; Матей 24:29–30; У. и З. 29:14–16; 45:39–42; 49:23; 88:87–90).

Не се безпокойте кога точно ще настъпи Второто пришествие на Спасителя. Вместо това живеете така, че да бъдете готови когато и да дойде Той. Като гледате бедствията през тези последни дни, помнете, че праведните не следва да се боят от Второто пришествие, нито от знаменията, които го предшестват. Думите на Спасителя към апостолите Му се отнасят до вас: “Не се смущавайте, защото когато всички тези неща станат, вие ще узнаете, че обещанията, които са ви били направени, ще бъдат изпълнени” (У. и З. 45:35).

Допълнителни препратки: Лука 21:34–36; 2 Петрово 3:10–14; У. и З. 133:42–52; Джозеф Смит – Матей

Виж също Милениум; Планът на спасението; Знамения

Възвисяване (Виж Вечен живот)

Възкресение

Заради падението на Адам и Ева ние подлежим на физическа смърт, която е отделяне на духа от тялото. Чрез Единението на Исус Христос всички хора ще бъдат

възкресени – спасени от физическа смърт (вж. 1 Коринтяните 15:22). Възкресението е повторното съединяване на духа с тялото в съвършено, безсмъртно състояние, неподлежащо повече на болест или смърт (вж. Алма 11:42–45).

Спасителят бил първият възкресен на тази земя. Новият завет съдържа няколко разказа, свидетелстващи, че Той се е вдигнал от гроба (вж. Матей 28:1–8; Марка 16:1–14; Лука 24:1–48; Иоана 20:1–29; 1 Коринтяните 15:1–8; 2 Петрово 1:16–17).

Когато възкресеният Господ се явил пред апостоли-те Си, Той им помогнал да разберат, че има тяло от плът и кости. Той казал, “Погледнете ръцете Ми и нозете Ми, че съм Аз същият; попишайте Ме и вижте, защото дух няма мяса и кости, както виждате, че Аз имам” (Лука 24:39). След възкресението Си Той се явил също и на нефитите (вж. 3 Нефи 11:10–17).

Във времето на възкресението ние ще бъдем “съдени според делата (ни)... ще бъдем доведени да застанем пред Бога, знаейки тъкмо както знаем сега и имаме ясен спомен за цялата наша вина” (Алма 11:41, 43). Макар и всички хора да бъдат възкресени, само онези, които са дошли в Христа и са приели пълнотата на Евангелието Му, ще наследят възвисяване в селестиалното царство.

Разбиране и свидетелство за възкресението могат да ви дадат надежда и перспектива, като изживявате предизвикателствата, изпитанията и победите в живота. Може да намерите покой в уверението, че Спасителят е жив и чрез Неговото Единение “Той скъсва връзките на смъртта, та гробът да не победи, и жилото на смъртта да бъде погълнато в надеждите за слава” (Алма 22:14).

Допълнителни препратки: Исаия 25:8; 26:19; Иоана 5:25–29; 11:25–26; 1 Коринтяните 15; Енос 1:27; Алма 40:23–26; 41; Мормон 9:12–14; У. и З. 88:15–16; 93:33–34; Моисей 1:39

Виж също Единението на Исус Христос; Смърт, физическа; Царства на слава; Планът на спасението; Спасение; Душа

Възстановяване на Евангелието

Когато Исус Христос бил на земята, Той възстановил Църквата сред Своите последователи. След Неговото разпване и смъртта на апостолите Му пълнотата на Евангелието била отнета от света поради ширещото се вероотстъпничество (виж “Вероотстъпничество”, стр. 19–20). Много мъже и жени търсели през вековете на Великото вероотстъпничество пълнотата на евангелската истина, но не били в състояние да я намерят. Макар мнозина искрено да проповядвали за Спасителя и Неговите поучения, никой нямал пълнотата на истината или властта на свещеничеството от Бог.

Голямото вероотстъпничество било време на духовен мрак, но сега живеем във време, когато можем да вкусим от “светлината на славното благовестие на Христа” (2 Коринтяните 4:4; вж. и У. и З. 45:28). Пълнотата на Евангелието била възстановена и истинската Църква на Исус Христос отново е на земята. Никоя друга организация не може да се сравнява с нея. Тя не е резултат на реформиране с добронамерени мъже и жени, правещи всичко по силите си да доведат промяна. Това е възстановяване на Църквата, установена от Исус Христос. Тя е дело на Небесния Отец и Неговия Възлюбен Син.

Като член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни можете да получавате благословии, които са липсвали на земята почти 2 000 години. Чрез обредите на кръщението и потвърждаването може да получите опрощение на греховете си и да се радвате на постоянното спътничество на Светия Дух. Можете да живеете според Евангелието в неговата пълнота и простота. Може да придобиете познание за природата на Божеството, за Единението на Исус Христос, за целта на живота на земята и за реалността на живота след смъртта. Вие имате привилегията да сте напътствани от жив пророк, който учи каква е Божията воля в наши дни.

Храмовите обреди ви позволяват да получавате напътствие и покой, да се готвите за вечен живот, да бъдете запечатани за семейството си за вечността, и ви предоставят обреди за спасението на починалите ви предци.

Събития от Възстановяването

Следното схематично изложение обобщава някои от важните събития на възстановяването на Евангелието и установяването на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, която Господ заявява, че е “единствената истинска и жива Църква по лицето на цялата земя” (У. и З. 1:30).

Ранна пролет, 1820 г. Търсейки истинската Църква на Исус Христос, 14-годишния Джозеф Смит се моли в горичка близо до дома си в Палмира, Ню Йорк. В отговор на смирената му молитва Небесният Отец и Исус Христос му се явяват и му казват, че не бива да се присъединява към никоя от църквите на земята по онова време. (Вж. Джозеф Смит – История 1:11–19). В Църквата наричаме това изживяване Първото видение на Джозеф Смит.

21 – 22 септември 1823 г. Джозеф Смит е посетен от ангел на име Мороний. Мороний пророкува за предстоящи събития и разказва на Джозеф Смит за летописа Книгата на Мормон, написан върху златни плочи. Ангелът позволява на Джозеф да види златните плочи, които са закопани на близкия хълм Кумора. (Вж. Джозеф Смит – История 1:27–53).

22 септември 1827 г. Джозеф Смит получава златните плочи от Мороний на хълма Кумора, след като всяка от предишните 4 години се среща с

Мороний на 22 септември. (Вж. Джозеф Смит – История 1:53, 59).

15 май 1829 г. След като са прочели за кръщението за опрощаване на греховете, докато работят по превода на златните плочи, Джозеф Смит и неговият писар Оливър Каудъри отиват на уединено място да попитат Господ за този факт. Там на бреговете на река Саскуахана близо до Хармони, щат Пенсилвания, те получават отговор на молитвата си. Иоан Кръстител, възкресено същество, им се явява, като “пратеник от небесата... в облак от светлина”. Той им предава Аароновото свещеничество. После, послушни на указанията му, Джозеф и Оливър се кръщават един друг и се поставят в Аароновото свещеничество. (Вж. Джозеф Смит – История 1:68–72; вж. и У. и З. 13).

Май 1829 г. Древните апостоли Петър, Яков и Иоан предават на Джозеф Смит и Оливър Каудъри Мелхиседековото свещеничество (Вж. У. и З. 128:20).

Юни 1829 г. Воден “чрез дара и силата Божия” (У. и З. 135:3), Пророкът Джозеф Смит завършва превода на Книгата на Мормон.

26 март 1830 г. В Палмира, щат Ню Йорк, се появява първият печатен екземпляр на Книгата на Мормон.

6 април 1830 г. В община Файет, щат Ню Йорк, е основана Църквата, като начало с шестима членове.

27 март 1836 г. Осветен е храмът Къртлгънд, първият храм, построен в тази диспенсация. Пророкът

Джозеф Смит отправя освещаващата молитва, която е получил чрез откровение. (У. и З. 109).

3 април 1836 г. Спасителят се явява на Джозеф Смит и Оливър Каудъри в храма Къртлгънд. Там се явяват също и Моисей, Илияс и Илия и предават ключовете на свещеничеството на Джозеф и Оливър. Илия донася ключовете на силата за запечатване, което прави възможно запечатването на семействата за вечността (вж. У. и З. 110).

Съдбата на Църквата

Старозаветният пророк Даниил предсказва, че Бог ще “издигне царство”, което “няма да се разруши” и ще “стои до века” (Даниил 2:44). Като прави това пророчество, той говори за Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, царството Божие на земята днес. От деня, когато бива организирана с шест члена, Църквата се разраства и процъфтява и ще продължава да се развива, докато “изпълни целия свят” (Даниил 2:35; вж. и У. и З. 65:2). Стоотици хиляди хора са кръщавани всяка година. Книгата на Мормон е преведена на много езици. По целия свят са построени храмове. С Исус Христос начело, живите пророци ще насочват прогреса на Църквата, докато светът е готов за Второто пришествие на Спасителя.

Пророкът Джозеф Смит казва за благословиите на Възстановяването: “Сега какво чуваме в Евангелието, което сме получили? Един глас на радост! Глас на милост от небесата; глас на истина изпод земята; благовестия за мъртвите; глас на радост за живи и умрели; благовестия за велика радост” (У. и З. 128:19).

Допълнителни препратки: Исаия 2:1–3; 29:13–14; Деяния 3:19–21; Откровението 14:6–7; 2 Нефи 3:3–15; У. и З. 128:19–21; 133:36–39, 57–58; Джозеф Смит – История

Виж също Вероотстъпничество; Джозеф Смит; Откровение; Второто пришествие на Исус Христос

Вяра

Апостол Павел учи, че “вярата е даване твърда увереност в ония неща, в които се надяваме – убеждения за неща, които не се виждат” (Евреите 11:1; виж бележка под линия б). Алма прави подобно заявление: “ако имате вяра, вие се надявате на неща, които не се виждат, но са истинни” (Алма 32:21).

Вярата е един принцип на действие и могъщество. Всеки път когато вървите към някоя достойна цел, вие показвате вяра. Вие показвате надеждата си за нещо, което още не можете да видите.

Вяра в Господ Исус Христос

За да може вярата ви да ви води към спасение, тя трябва да е съсредоточена в Господ Исус Христос (вж. Деянията 4:10–12; Мосия 3:17; Мороний 7:24–26; Символът на вярата 1:4). Можете да проявявате вяра в Христос, когато имате потвърждение, че Той съществува, вярна представа за Неговия характер и съзнание, че се стремите да живеете според желанието Му.

Да имаме вяра в Исус Христос значи да уповаваме напълно на Него—да вярваме в безкрайната Му мощ, ум и любов. Това включва вяра и в напътствията Му. Това значи да вярвате, че дори и да не разбирате всички неща, Той разбира. Помнете, че понеже Той е изпитал всичките ви болки, оскърбления и изкушения, Той знае как да ви помогне да се издигнете над всекидневните си трудности (вж. Алма 7:11–12; У. и З. 122:8). Той е “победил света” (Иоана 16:33) и е подготвил пътя вие да получите вечен живот. Той винаги е готов да ви помогне, ако помните молбата Му: “Поглеждайте към Мене във всяка мисъл; не се съмнявайте, не се бойте” (У. и З. 6: 36).

Да живеем с вяра

Вярата е нещо повече от пасивно доверие. Вие изразявате вярата си чрез действие – по начина, по който живеете.

Спасителят обещава, “Ако вие имате вяра в Мене, ще имате сила да вършите всичко, което Ми е необходимо” (Мороний 7:33). Вярата в Исус Христос може да ви мотивира да следвате съвършения Му пример (вж. Йоана 14:12). Вашата вяра може да ви доведе до добри дела, до спазване на заповедите и покаяние за греховете ви (вж. Яковово 2:18; 1 Нефи 3:7; Алма 34:17). Вярата ви може да ви помогне да преодолеете изкушението. Алма съветва сина си Еламан: “учи ги да устояват на всички изкушения на дявола с вярата си в Господа Исуса Христа” (Алма 37:33).

Господ ще извърши велики чудеса в живота ви според вашата вяра (вж. 2 Нефи 26:13). Вярата в Исус Христос ще ви помогне да получите духовно и физическо изцеление чрез Неговото Единение (вж. 3 Нефи 9:13–14). Когато дойдат времена на изпитания, вярата ще ви даде сила да бързате напред и смело да посрещнете трудностите. Дори когато бъдещето изглежда не сигурно, вярата ви в Спасителя може да ви даде мир (вж. Римляните 5:1; Еламан 5:47).

Да усилявате вярата си

Вярата е дар от Бог, но за да я поддържате силна, вие трябва да подхранвате вярата си. Вярата е като мускула на ръката ви. Ако я упражнявате, тя става силна. Ако се завърже в превръзка и бъде оставена така, тя отслабва.

Можете да подхранвате дара на вярата чрез молитва до Небесния Отец в името на Исус Христос. Като изразявате благодарността си към вашия Отец и Го молите за благословии, от които се нуждаете вие и ближните, вие ще се доближите до Него. Ще се приближите до

Спасителя, чието Единение стори възможно да призовавате за милост (вж. Алма 33:11). Ще бъдете възприемчиви и за тихото напътствие на Светия Дух.

Можете да укрепите вашата вяра чрез спазване на заповедите. Подобно всички Божии благословии вярата се придобива и нараства чрез лично подчинение и праведно поведение. Ако искате да обогатите вярата си до възможно най-високата степен, трябва да спазвате заветите, които сте сключили.

Можете да развиете вярата си също и чрез изучаване на Писанията и словата на пророците от последните дни. Пророкът Алма учи, че словото Божие помага в укрепването на вярата. Сравнявайки словото със семе, той казва, че “желанието да повярвате” може да ви накара да “дадете място” на словото да “бъде посадено в сърцето ви”. Тогава вие чувствате, че словото е добро, защото почва да разширява душата ви и да осветлява разума ви. Това ще укрепи вашата вяра. Като продължавате да подхранвате словото в сърцето си, “с голямо усърдие и с търпение, очаквайки плода му, то ще се прихване; и ето, то ще бъде едно дърво, прорастащо към вечния живот” (Вж. Алма 32:26–43).

Допълнителни препратки: Евреите 11; Яковово 1:5–6; 2:14–26; Етер 12:4–27; Мороний 7:20–48; У. и З. 63:7–11; 90:24

Виж също Кръщение; Бог Отец; Исус Христос; Покаяние

Горещи напитки (Виж Словото на мъдростта)

Гражданско правителство и закони

Раздел 134 на Учение и Завети излага мнението на светиите от последните дни “към светските правителства и законите като цяло” (У. и З. 134, заглавие към раздела). Разделът съдържа следните заявления:

“Ние вярваме, че правителствата са учредени от Бога в полза на човека и че Той държи хората отговорни

за делата им по отношение на тях, както при създаването на закони, тъй и при тяхното прилагане за доброто и за безопасността на обществото...

Ние вярваме, че всички човеци са обвързани да поддържат и подкрепят съответните правителства, където те живеят, бидейки същевременно защитавани в своите присъщи и неотменни права от законите на тези правителства; и че подтикването към бунт и бунтът са недостойни за всеки гражданин, защитаван по този начин, и трябва да бъдат съответно наказвани; и че всички правителства имат право да въвеждат такива закони, които по тяхно мнение са най-добре пригодени да обезпечават обществения интерес, същевременно, обаче, да запазват свещена свободата на съвестта.

Ние вярваме, че всеки човек следва да бъде почитан в службата си; управителите и магистратите като такива, поставени, за да защитават невинните и да наказват виновните; и че на законите всички човеци дължат почит и спазване, защото без тях мирът и хармонията биха били изместени от анархия и терор; човешките закони са учредени с особената цел да управляват нашите интереси като личности и като нация, между човек и човек; божествените закони са дадени от небесата и предписват правилата относно духовните дела, за вярата и богослужението, като и за двете човек носи отговорност пред своя Създател" (У. и З. 134:1, 5–6).

Ключов елемент на разделението между църквата и държавата е отговорността на правителството да даде свобода на религията. Пророците от последните дни поддържат този принцип, както е заявено в единадесетата точка на Символа на вярата: "Ние претендираме за правото да се покланяме на Всемогъщия Бог, според както диктува собствената ни съвест и даваме на хората същата привилегия; и нека те се покланят както, където и на каквото си искат". В съгласие с принципа за разделяне на църквата и държавата, Църквата не подкрепя

никоя политическа партия или кандидат. Тя не допуска използване на своите сгради и учреждения за политически цели. Църквата не участва в политика, освен ако не става дума за морален въпрос, в който случай Църквата често ще се произнася открито и ясно.

Макар Църквата да остава политически неутрална, ръководителите ѝ насърчават отделните членове да се ангажират граждански. Като светия на последните дни вие следва да разбирате мястото и позицията ви в страната, където живеете. Учете историята, наследството и законите на страната. Ако имате възможността да гласувате и участвате в правителствените дела, ангажирайте се активно в подкрепа и защита на принципите на истината, праведността и свободата.

Допълнителни препратки: Вж. У. и З. 98:10; Символът на вярата 1:12.

Грях

Когато умишлено не се подчиняваме на Божиите заповеди, ние извършваме грях. Извършваме грях и когато не постъпваме праведно въпреки знанието ни за истината (вж. Яковово 4:17).

Господ казва, че Той “не може да гледа на греха и с най-малката степен на позволение” (вж. У. и З. 1:31). Резултатът от греха е оттеглянето на Светия Дух и невъзможност да пребиваваме в присъствието на нашия Небесен Отец във вечността, понеже “нищо нечисто не може да живее с Бога” (1 Нефи 10:21).

Всеки от нас е нарушавал заповедите или не е постъпил според своето знание за истината. Апостол Иоан учи: “Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си, и истината не е в нас. Ако изповядваме греховете си, (Исус Христос) е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда” (1 Иоаново 1:8–9). Чрез Единението на Исус Христос можем да се покаем и да бъдем опростени за греховете си.

Дарения

Допълнителни препратки: Римляните 3:23; 6:23; Алма 5:41–42; 11:37; Еламан 5:10–11; У. и З. 82:1–3; 88:34–35

Виж също Единението на Исус Христос; Смърт, физическа; Опрощение; Справедливост; Милост; Подчинение; Покаяние; Изкушение

Дарения (Виж Пост и дарения от пост; Десятък)

Дарове на Духа (Виж Духовни дарове)

Дарът на Светия Дух (Виж Светия Дух)

Десетте заповеди

Десетте заповеди са вечни евангелски принципи, които са необходими за възвисяването ни. В древността Господ ги е открил на Моисей (вж. Изход 20:1–17) и ги е повторил отново в откровенията от последните дни (вж. У. и З. 42:18–29; 59:5–13; 63:61–62). Десетте заповеди са жизненоважна част от Евангелието. Подчиняването на тези заповеди павира пътя за подчиняване на други евангелски принципи.

Следващият преглед на Десетте заповеди включва кратки обяснения как те продължават да се отнасят към живота ни днес:

1. “Да нямаш други богове освен Мене” (Изход 20:3). Ние трябва да правим “всичко с очи, отправени единствено към славата Божия” (У. и З. 82:19). Трябва да обичаме Господ и да Му служим с цялото си сърце, мощ, ум и сила (вж. Второзаконие 6:5; У. и З. 59:5).
2. “Не си прави кумир” (Изход 20:4). В тази заповед Господ осъжда поклонението пред идоли. Идолопоклонничеството може да има много форми. Някои хора не се прекланят пред кумири или статуи, но вместо това заместват живия Бог с дру-

- ги идоли, като пари, материални блага, идеи или престиж. В техния живот “тяхното съкровище е техния бог” – един бог, който “ще погине с тях” (2 Нефи 9:30).
3. “Не изговаряй напразно Името на Господа твоя Бог” (Изход 20:7). За обяснение на тази заповед вижте “Богохулство”, стр. 14.
  4. “Помни съботния ден, за да го освещаваши” (Изход 20:8). За обяснение на тази заповед вижте “Съботен ден”, стр. 184–185.
  5. “Почитай баща си и майка си” (Изход 20:12). Това е една заповед, оставаща задължителна дори когато сме пораснали. Вие трябва винаги да намирате начини да почитате родителите си.
  6. “Не убивай” (Изход 20:13). За обяснение как тази заповед се отнася към онези, които са призвани да отидат на война, вижте “Война”, стр. 23–24.
  7. “Не прелюбодействай” (Изход 20:14). В едно откровение от последните дни Господ осъжда не само прелюбоденяето, но и всичко “подобно на това” (вж. У. и З. 59:6). Блудството, хомосексуализмът и други сексуални прегрешения са нарушения на седмата заповед. За допълнително обяснение вижте “Целомъдрие”, стр. 198–203.
  8. “Не кради” (Изход 20:15). Кражбата е форма на нечестност. За обяснение на честността вижте стр. 84.
  9. “Не свидетелствай лъжливо против ближния си” (Изход 20:16). Лъжесвидетелстването е друга форма на нечестност. За обяснение на честността вижте стр. 209–210.
  10. “Не пожелавай” (Изход 20:17). Пожелаването или завистта за нещо, което принадлежи на друг, вреди на душата. То може да погълне мислите ни и

Десятък

да ни порази с постоянно нещастие или недоволство. Често то води до други грехове и до финансово задлъжняване.

Макар повечето от Десетте заповеди изброяват нещата, които *не трябва* да вършим, те също представят неща, които *трябва* да вършим. Спасителят обобщава Десетте заповеди в два принципа – любов към Господ и любов към нашите ближни:

“Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум.

Това е голямата и първа заповед.

А втора, подобна на нея, е тая: “Да възлюбиш ближния си, както себе си” (Матей 22:37–39).

Допълнителни препратки: Мосия 12:33–36; 13:11–24

Виж също Свободен избор; Целомъдрие; Честност; Подчинение; Богохулство; Благоговение; Съботен ден; Война; Поклонение

Десятък

Една от благословиите от членството в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е привилегията да се плаща десятък. Чрез спазване закона за десятъка вие участвате в изграждането на царството Божие на земята.

Определение и цел на десятъка

За да платите пълен десятък, вие давате една десета от дохода си на Господ чрез Неговата Църква. Вие предавате десятъка си на член на вашето епископство или президентство на клон.

Местните ръководители предават фондовете от десятък в Централата на Църквата, където един съвет определя специфичните начини на ползване на свещените фондове. Този Съвет се състои от Първото Президентство, Кворума на дванадесетте апостоли и

Председателстващото епископство. Действайки според откровение, те вземат решение според напътствията на Господ. (Вж. У. и З. 120:1).

Постъпленията от десятъка винаги са използвани за целите на Господ – строеж и поддръжка на храмове и домове за събрания, подкрепа на мисионерската дейност и провеждане делото на Църквата по света.

Благословии от плащане на пълен десятък

Законът за десятъка изисква жертва, но подчинението ви на този закон носи благословии, които са многократно по-големи от всичко, което някога сте пожертвали. Пророк Малахия учи:

“Донесете всичките десятъци във влагилицето, за да има храна в дома Ми, и опитайте Ме сега за това, казва Господ на Силите, дали не ще ви разкрия небесните отвори да излея благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него” (Малахия 3:10).

Тези благословии идат при всички, които плащат пълни десет процента от дохода си, дори и ако сумата е много малка. Ако се подчинявате на този закон, Господ ще ви благослови духовно и материално.

Да поемем ангажимент да плащаме десятък

Ако още не сте си установили един модел на последователно плащане на десятък, може да имате трудности да повярвате, че можете да си позволите да дарите една десета от дохода си. Но верните платци на десятък знаят, че не могат да си позволят *да не* плащат десятък. По един буквален и чудесен начин небесните отвори са отворени и благословиите се изливат върху тях.

Помнете, че плащането на десятък е не толкова въпрос на пари, колкото въпрос на вяра. Вярвайте в Господ. Той дава заповеди за наше благо и отправя съпътстващи обещания. Търсете сила във вярата на Нефи,

който казва, “нека бъдем верни в спазването на заповедите Господни; защото ето, Той е по-могъщ от всичко земно” (1 Нефи 4:1).

Виж също Пост и дарения от пост

Джозеф Смит

През пролетта на 1820 г. 14-годишният Джозеф Смит търсел истинската Църква на Исус Христос, когато прочел в Библията един пасаж: “Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му се даде” (Яковово 1:5; вж. и Джозеф Смит – История 1:11–12). Той отишъл сам в една горичка, където се молил да узнае към коя църква да се присъедини. В отговор на молитвите му Бог Отец и Исус Христос му се явили. Освен другите неща Те му казали, че не бива да се присъединява към никоя от тогава съществуващите църкви (Вж. Джозеф Смит–История 1:13–20).

Като доказал, че е достоен, Джозеф Смит получил божествена мисия като Божий пророк. Чрез него Господ осъществил едно голямо и прекрасно дело, включващо създаването на Книгата на Мормон, възстановяването на свещеничеството, откриването на прекрасните евангелски истини, основаване на истинската Църква на Исус Христос и въвеждане на храмовата работа. На 27 юни 1844 г. Джозеф и брат му Хайръм били убити при нападение на въоръжена тълпа. Те подпечатали свидетелствата си със своята кръв.

За да бъде пълно свидетелството ви за възстановеното Евангелие, то трябва да включва свидетелство за божествената мисия на Джозеф Смит. Истинността на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни се крепи на истинността на Първото видение и други откровения, дадени от Господ на Джозеф Смит. Президент Джон Тейлър, третият президент на Църквата, пише

“Джозеф Смит, Пророкът и Гледачът на Господ, направи за спасението на хората на този свят повече от всеки друг човек, живял някога на него, с изключение само на Исус (Христос)” (У. и З. 135:3).

Допълнителни препратки: Исаия 29:13–14; 2 Нефи 3:3–15; У. и З. 5:9–10; 135; Джозеф Смит–История

Виж също Пророци; Възстановяване на Евангелието

Доземно съществуване (*Виж* Планът на спасението)

Домашно обучение (*Виж* Свещеничество)

Дух

Вие сте духовно дете на Небесния Отец и сте живели като дух преди да сте били родени на земята. По време на земния ви живот вашият дух е подслонен във физическото ви тяло, родено от смъртни родители.

От Писанията научаваме за природата на духовете. Ние узнаваме, че “духът е материя, но по-фина или чиста, и може да бъде съзряна само от по-чисти очи” (вж. У. и З. 131:7). Четем, че “духът на човека е по подобие на тялото му, също както и духът на звяра и на всяко друго създание, което Бог е създал” (У. и З. 77:2; вж. и Етер 3:7–16).

Писанията учат също, че по време на физическата смърт духът не умира. Той се отделя от тялото и живее в духовния свят след смъртта. По време на възкресението духът ще бъде отново съединен с тялото, “за да не бъдат разделени никога; тъй цялото става духовно и безсмъртно, та да не могат повече да видят тление” (Алма 11:45).

Допълнителни препратки: Римляните 8:16–17; 2 Нефи 9:10–13; У. и З. 93:29, 33

Виж също Планът на спасението; Възкресение; Душа

Дух Господен (*Виж Светия Дух; Светлината на Христос*)

Дух на истината (*Виж Светия Дух*)

Духовен затвор (*Виж Смърт, физическа; Пъкъл; Рай*)

Духовна смърт (*Виж Смърт, духовна*)

Духовни дарове

Духовните дарове са благословии или способности, дадени чрез силата на Светия Дух. Бог дава поне един от тези дарове на всеки верен член на Църквата. Като получавате тези дарове, те ще ви укрепят и благословят вас лично, и ще ви помогнат да служите на ближните (вж. У. и З. 46:8–12). Писанията проповядват за много дарове на Духа:

- Знание, че “Исус Христос е Синът Божий и че Той беше разпнат заради греховете на света” (У. и З. 46:13).
- Способността да вярваме в думите на онези, които свидетелстват за Исус Христос (вж. У. и З. 46:14).
- Знание за “различията в отслужването” (У. и З. 46:15; вж. и 1 Коринтяните 12:5). Този дар е използван при служене и водене на Църквата.
- Знание за “различията в действията”, което ни помага да разпознаем дали едно поучение или влияние иде от Бог или от друг източник (У. и З. 46:16; вж. и 1 Коринтяните 12:6–7).
- Дарът “да говори с мъдрост” (1 Коринтяните 12:8; вж. и У. и З. 46:17). Той не се отнася към закона, познат ни като Словото на мъдростта. По-скоро това е дарът на мъдростта – способността да използваме знанието по праведни начини.

- Дарът “да говори със знание” (1 Коринтяните 12:8; вж. и У. и З. 46:18).
- Способността да учим другите чрез силата на Светия Дух (вж. Мороний 10:9–10; вж. и У. и З. 46:18).
- Дарът на вярата (вж. 1 Коринтяните 12:9; Мороний 10:11).
- Дарът “да имат вяра да бъдат изцелени” (У. и З. 46:19).
- Дарът “да имат вяра да изцеляват” (У. и З. 46:20; 1 Коринтяните 12:9; Мороний 10:11).
- “... да извършва велики чудеса” (1 Коринтяните 12:10; У. и З. 46:21; вж. и Мороний 10:12).
- Дарът за пророкуване (вж. 1 Коринтяните 12:10; Мороний 10:13; У. и З. 46:22). Йоан Възлюбеният проповядвал че “духът на пророчеството е да свидетелстваме за Исуса” (Откровение 19:10).
- “Да вижда ангели и духове, които служат” (Мороний 10:14).
- “...да разпознава духовете” (1 Коринтяните 12:10; вж. У. и З. 46:23).
- Дарът да говорим на различни езици (вж. 1 Коринтяните 12:10; Мороний 10:15; У. и З. 46:24).
- Дарът “да тълкува езици” (1 Коринтяните 12:10; У. и З. 46:25; вж. и Мороний 10:16).

Тези и други изброени в Писанията духовни дарове са само някои примери за многобройните дарове на Духа. Господ може да ви благослови по други начини в зависимост от верността ви и нуждите ви, както и от потребностите на онези, на които служите. Той може да ни заповяда да работим усърдно, за да можем да получим духовни дарове:

Душа

“пазете се да не би да бъдете измамани; и за да не може да бъдете измамани, търсете искрено най-добрите дарове, като винаги помнете за какво са дадени;

защото истина ви казвам, те са дадени в полза на онези, които Ме обичат и спазват всички Мои заповеди, и на оня, който се старее да върши това, та да може да се възползват всички, които търсят или които искат от Мен” (У. и З. 46:8–9; вж. и стих 26).

Допълнителни препратки: 1 Коринтяните 13; 14:1–33; Мороний 10:17–25; У. и З. 46:27–33; Символът на вратата 1:7

Виж също Светия Дух; Откровение

Душа

Терминът *душа* се използва в Писанията с две значения. Първо, душа се нарича дух, съединен с физическо тяло, било то в земния живот, било след възкресението (вж. У. и З. 88:15–16). Второ, понякога нашите духове се наричат души (вж. Алма 40:15–18; Авраам 3:23).

Виж също Планът на спасението; Възкресение; Дух

Дълг

Чрез Пророка Джозеф Смит Господ веднъж казал на група светии, “ето, Моята воля е, че вие трябва да плащате всичките си дългове” (У. и З. 104:78). От ранните дни на Църквата Господните пророци многократно са ни предупреждавали да избягваме робството на дълга.

Една от големите опасности на дълга е лихвата, която го съпътства. Някои форми на кредит, като кредитните карти, са с особено високи лихвени проценти. Веднъж изпаднали в дълг, откривате, че лихвата е безмилостна. Тя продължава да се трупа, независимо от вашето състояние – имате ли работа или не, здрави ли сте или болни. Тя никога не си отива, докато дългът не бъде платен. Не се мамете по кредитни оферти, дори ако

те правят дълга да изглежда примамлив с обещание за ниски лихви или никакви лихви за известно време.

Погледнете състоянието на вашите финанси. Дисциплинирайте се в покупките си, като избягвате дълга, доколкото можете. В повечето случаи можете да избягвате дълга чрез разумно управление на ресурсите си. Ако задлъжнеете, например разумна сума за покупка на скромен дом или за завършване на образованието ви, работете за възможно най-бързото му изплащане и се освободете от робството. Когато сте изплатили дълговете си и сте натрупали някои спестявания, ще бъдете готови за финансовите бури, които могат да ви сполетят по пътя ви. Ще имате подслон за семейството ви и покой в сърцето си.

Допълнителни препратки: Лука 16:10–11; У. и З. 19:35

Дявол (Виж Сатана)

Дякон (Виж Аароново свещеничество; Свещеничество)

Евангелие

Евангелието е планът за щастие на нашия Небесен Отец. Основно учение в Евангелието е Единението на Исус Христос.

Пророкът Джозеф Смит казва, “Първите принципи и обреди на Евангелието са: първо, Вярa в Господ Исус Христос; второ, Покаяние; трето, Кръщение чрез пълно потапяне за опрощение на греховете; четвърто, Полагане на ръце за даване дара на Светия Дух” (Символът на вярата 1:4). В своята пълнота Евангелието включва всички учения, принципи, закони, обреди и завети, необходими ни да бъдем въздигнати в небесното царство. Спасителят е обещал, че ако устоим до края, живеейки според Евангелието с вяра, Той ще ни счита за невинни пред Отца при Последния съд (вж. 3 Нефи 27:16).

Пълнотата на Евангелието е била проповядвана във всички времена, когато Божиите чеда са били готови да я получат. В последните дни или в диспенсацията на пълнотата на времената Евангелието е било възстановено чрез Пророка Джозеф Смит.

Допълнителни препратки: Римляните 1:16–17; 3 Нефи 27:13–22; У. и З. 11:24; 39:5–6

Виж също Единението на Исус Христос; Кръщение; Вяра; Светия Дух; Исус Христос; Планът на спасението; Покаяние; Възстановяване на Евангелието

Единението на Исус Христос

Думата *Единение* значи помирявам или възстановявам в хармония. Чрез Единението на Исус Христос ние можем да бъдем помирени с нашия Небесен Отец (вж. Римляните 5:10–11; 2 Нефи 25:23; Яковово 4:11). Можем, в крайна сметка, да пребиваваме в Неговото присъствие завинаги, “усъвършенствани чрез Исус” (У. и З. 76:62, 69).

Исус Христос бил “подготвен от създаването на света да изкупи (Своя) народ” (Етер 3:14). В доземния духовен свят Небесният Отец е представил вечния си план за спасение, изискващ едно безкрайно и вечно Единение. Досмъртният Исус, тогава познат като Иехова, смирено заявява, че Той ще следва волята на Отца в изпълнението на плана (вж. Моисей 4:2). По този начин Той бил предопределен да извърши Единението – да дойде на земята, да изстрада наказанието за греховете ни, да умре на кръста и да бъде възкресен. Той станал “от създаването на света закланото Агне” (Откровение 13:8; вж. и 1 Петрово 1:19–20; Моисей 7:47).

Единението е висшата изява на любовта на Небесния ни Отец към нас (вж. Иоана 3:16). То е и най-висшата проява на любовта на Спасителя към Отца и към всички нас (вж. Иоана 14:28–31; 15:9–13; 1 Иоаново 3:16; У. и З. 34:3; 138:1–4).

Нашата потребност от Единението

Като потомци на Адам и Ева всички хора наследяват последиците на падението. Когато сме отделени от присъствието на Бог, всички ние изживяваме духовна смърт, и на всички ни е предопределено да умрем, което е смърт на физическото тяло (вж. Алма 42:6–9; У. и З. 29:41–42).

В нашето паднало състояние сме обект на противопоставяне и изкушение. Когато се поддаваме на изкушение, ние се отдалечаваме от Бог и не заслужаваме да се прославяме (вж. Римляните 3:23).

Справедливостта на вечността изисква последиците от падението да останат и ние да бъдем наказвани за собствените си простъпки. Без Единението духовната и физическа смърт би поставила непреодолима бариера между нас и Бог. Понеже не сме в състояние да се спасим сами от падението или от собствените си грехове, бихме били завинаги разделени с нашия Небесен Отец, защото “нищо нечисто не може да пребивава... в присъствието Му” (Моисей 6:57).

Единственият начин за нас да бъдем спасени е да ни освободи някой друг. Нуждаем се от някой, който да посрещне исканията на справедливостта – заемайки мястото ни в поемане бремето на падението и плащането за нашите грехове. Исус Христос винаги е бил единственият способен да извърши такава саможертва.

Исус Христос, нашата единствена надежда

Отпреди Сътворението на света Спасителят е бил единствената ни надежда за “мир в този свят и вечен живот в идния свят” (У. и З. 59:23).

Само Той е имал силата да пожертва живота си и след това да си го върне обратно. От Своята смъртна майка, Мария, Той наследява способността да умре. От

безсмъртния Си Отец Той наследява силата да превъзмogne смъртта. Той заявява, “както Отец има живот в Себе си, също така е дал и на Сина Си да има живот в Себе Си” (Иоана 5:26).

Само Той може да ни изкупи от нашите грехове. Бог Отец Му е дал тази сила (вж. Еламан 5:11). Спасителят бил в състояние да получи тази сила и да извърши Единението, защото Той се е опазил от греха: “Той изтърпя изкушения, но не им обърна внимание” (У. и З. 20:22). Изживял съвършен, безгрешен живот, Той бил свободен от изискванията на справедливостта. Понеже имал силата на изкуплението и нямал дълг към справедливостта, Той могъл да плати дълга на онези, които се покаят. Той може да каже:

“Отче, виж страданията и смъртта на Оногова, Който не извърши никакъв грях, в Когото беше Твоето благоволение; виж кръвта на Твоя Син, която беше пролята, кръвта на Оногова, Когото Ти отдаде, та да можеш да се прославиш Ти.

Затова, Отче, пощади тези Мои братя, които вярват в името Ми, за да могат да дойдат при Мен и имат вечен живот” (У. и З. 45:4–5).

Наистина, “не ще бъде дадено никакво друго име, нито друг някакъв път или средство, чрез които спасението може да дойде при чедата човешки, а само в и чрез името на Христа, Господа Всемогъщи” (Мосия 3:17).

Единителната жертва

Единителната жертва на Исус станала в Гетсиманската градина и на кръста на Голгота. В Гетсиманската градина Той подчинил Себе си на волята на Отца и почнал да взема върху Себе си греховете на всички хора. Той открил част от изтърпяното от Него, докато плащал цената за нашите грехове:

“Аз, Бог, съм изстрадал тези неща за всички, та да могат те да не страдат, ако се покаят.

Но ако те не се покаят, трябва да страдат, тъкмо като Мен,

което страдание накара Мен самия, тъкмо Бог, най-великият от всички, да потрепера от болка и да кървя от всяка пора, и да страдам и тялом, и духом; и Аз исках да можеше да не пия от горчивата чаша и да се отдръпна;

При все това, нека бъде слава на Отца, Аз отпих и завърших приготвленията Си за чедата човешки" (У. и З. 19:16–19; вж. и Лука 22:44; Мосия 3:7).

Спасителят продължил за страда заради нашите грехове, когато Той позволил да бъде разпънат на кръст – “издигнат на кръста и убит за греховете на света” (1 Нефи 11:33).

На кръста Той умрял по Своя воля. Сетне тялото Му било положено в гробница, докато Той бил възкресен и станал “първият плод на починалите” (1 Коринтяните 15:20). По-късно Той казал:

“Аз дойдох в света, за да върша волята на Моя Отец, защото Моят Отец Ме изпрати.

И Моят Отец Ме изпрати, за да мога да бъда издигнат на кръста; за да мога, след като бъда издигнат на кръста, да привлека всички човеци към Мене и тъй както Аз бях издигнат от човеците, тъкмо тъй човеците да бъдат вдигнати от Отца, за да застанат пред Мене и да бъдат съдени според делата им, били те добри или били те зли.

И поради тази причина Аз бях вдигнат; ето защо, според силата на Отца Аз ще привлека всичките човеци към Мене, за да може да бъдат съдени според делата им.

И ще стане така, че всеки, който се покае и е кръстен в Моето име, същият ще бъде изпълнен; и ако устои до края, ето, него ще считам за невинен пред Моя Отец в него ден, когато ще застана да съдя света” (3 Нефи 27:13–16).

Пълно изкупление от падението

Чрез Единението Исус Христос изкупва всички хора от последиците на падението. Всички хора, които някога са живели и ще живеят на земята, ще бъдат възкресени и доведени в присъствието Божие (вж. 2 Нефи 2:5–10; Еламан 14:15–17). Чрез дара на милостта и изкупителната благодат на Спасителя всички ние ще получим дара на безсмъртие и ще живеем вовеки в славни, възкресени тела.

Спасение от греховете ни

Макар да сме изкупени безусловно от пълните последици на Падението, ние сме отговорни за собствените си грехове. Но можем да бъдем простени и пречистени от петното на греха, ако “приложим единяващата кръв на Христа” (Мосия 4:2). Трябва да вярваме в Исус Христос, да се покаем, да сме кръстени за опрощение на греховете и да получим дара на Светия Дух. Алма съветва:

“Трябва да се покаете и да бъдете родени отново; защото Духът казва, че ако не бъдете родени отново, вие не можете да наследите царството небесно; ето защо елате и се кръстете в знак на покаяние, за да може да бъдете очистени от греховете си, за да имате вяра в Агнеца Божий, Който отнася греховете на света, и Който е могъщ да спасява и пречиства от всякаква неправедност” (Алма 7:14).

Дарът на вечния живот

Спасителят заявява, че вечният живот е “най-великият дар Божий” (вж. У. и З. 14:7). Да получим вечен живот означава да станем достойни да пребиваваме в Божието присъствие, получавайки място в най-висшата степен на селестиалното царство. Този дар е наличен само чрез Единението на Исус Христос. Мормон казва: “И на какво ще се надявате? Ето, аз ви казвам, че ще имате

надежда чрез Единението на Христа и силата на Неговото възкресение да бъдете въздигнати към живот вечен, и това поради вярата ви в Него според обещанието“ (Мороний 7:41).

За да получим този дар, трябва да отговаряме на определени условия. Ние трябва да вярваме в Исус Христос, да се покаем за греховете си и с вяра да издържим до края. Трябва да получим обредите на спасение: кръщение, дара на Светия Дух, поставяне в Мелхиседековото свещеничество (за мъжете) и храмово надаряване и запечатване на брака. Получавайки тези обреди и спазвайки съответните завети, ние идваме при Христа и в крайна сметка получаваме дара на вечен живот (вж. Символът на вярата 1:3).

В безкрайната Си справедливост и милост Господ дава също вечен живот на “всички, които са умрели без познание за това евангелие и които биха го приели, ако им е било позволено да останат” и на “всички деца, които умират преди да достигнат възрастта на отговорност” (У. и З. 137:7, 10).

Спасителят кани всички нас да получим вечен живот: “Ето, Той изпраща покана към всички човеци, защото ръцете на милостта Му са протегнати към тях и Той казва: Покайте се и Аз ще ви приема. Да, Той казва: Елате при Мене и вие ще вземете от плода на дървото на живота; да, ще ядете от хляба и ще пиете от водите на живота свободно” (Алма 5:33–34).

Да намерим покой и изцеление чрез Единението

Благословиите от Единението на Спасителя се простират във вечността, но те идват и в този живот. Щом дойдете в Христа, вие ще познаете радостта да бъдете чисти пред Господа. Ще можете да повторите думите на Алма, който след множество грехове и непокорство изживял мъчителен, но изцелителен процес на покаяние. След като бил опростен, той свидетелства:

“(Аз) не можах да си спомня повече болките си; да, не бях терзан повече от спомена за греховете си.

И о, каква радост и каква чудна светлина видях аз; да, душата ми се изпълни с радост, извънредна, каквато беше болката ми!

...няма нищо по-изключително и горчиво от болките ми... от друга страна, няма нищо по-изключително и по-сладко от моята радост” (Алма 36:19–21).

В допълнение към предложението за изкупление от мъката на греха Спасителят предлага покой във времена на изпитание. Като част от Своето Единение Исус взел върху Себе си болките, оскърбленията и изкушенията на всички хора (вж. Алма 7:11–12). Той разбира вашето страдание, защото Сам го е изпитал. С това абсолютно разбиране Той знае как да ви помогне. Вие можете да възложите “всяка ваша грижа на Него, защото Той се грижи за вас” (1 Петрово 5:7).

Чрез вярата и праведността ви и Неговата Единителна жертва всички несправедливости, рани и болки на този живот могат да бъдат компенсирани и поправени. Благословиите, отказани в този живот, ще бъдат дадени във вечността. И макар Той да не облекчи всичките ви страдания сега, ще ви благослови с покой и разбиране и сила “да понесете тежобите (си) с лекота” (Мосия 24:15).

“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени”, казва Спасителят, “и Аз ще ви успокоя” (Матей 11:28). При друг случай Той отново обещава Своя покой, казвайки, “В света имате скръб; но дерзайте; Аз победих света” (Иоана 16:33). Това са обещанията на Единението в този живот и за вечността.

Допълнителни препратки: Исаия 49:13–16; 53; Матей 26–28; Марка 14–16; Лука 22–24; Иоана 10:14–15; 11:25–26; 14:6; 15:13; 19–20; 1 Коринтяните 15:20–22; Евреите 4:14–16; 1 Иоаново 1:7; 1 Нефи 10:6; 2 Нефи 2:1–10; 9; 25:23–26; Яков 4:12; Мосия 3:1–19; Алма 22:14; 34:5–18; 42; Еламан 5:9–12; 14:13–19; 3 Нефи 9:14–22; 27:13–22;

Мормон 9:10–14; Етер 12:27, 41; Мороний 8:5–26; 10:32–33; У. и З. 18:10–12; 19:15–24; 20:17–34; 45:3–5; 76:40–43; Моисей 1:39

Виж също Кръщение; Смърт, физическа; Смърт, духовна; Вечен живот; Вяра; Падение; Опрощение; Бог Отец; Евангелие; Справедливост; Царства на слава; Милост; Обреди; Планът на спасението; Покаяние; Възкресение; Спасение

ЕДИНСТВО

Точно преди Спасителят да извърши Единението, Той се помолил за учениците Си, които бил разпратил по света да проповядват Евангелието. Той също се молил за онези, които биха повярвали в Него поради словата на учениците Му. Той се молил за единство: “и да бъдат всички едно; както Ти, Отче, Си в мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил” (Иоана 17:21).

От тази молитва научаваме как Евангелието ни свързва с Небесния Отец и Исус Христос и един с друг. Когато живеем според Евангелието, получавайки спасителните обреди и спазвайки своите завети, нашата природа се променя. Единението на Спасителя ни пречиства и ние можем да живеем в единство, радвайки се на покой в тоя живот и готвейки се да пребиваваме с Отца и Неговия Син завинаги.

Господ заявява, “ако не сте едно, не сте мои” (У. и З. 38:27). Може да се стремите и да поощрявате този стандарт на единство в семейството ви и в Църквата. Ако сте семейни, вие и брачният ви партньор можете да сте единни в цели и дела. Може да позволите на уникалните си качества да ви допълват едни други, когато заедно се изправяте пред предизвикателства и растете в любов и разбирателство. Можете също да сте единни с други членове на семейството и с членове на Църквата, като служите заедно, поучавате се и се насърчавате един друг. Можете да станете едно с президента на Църквата

и други църковни ръководители, като учите техните слова и следвате съвета им.

Когато Църквата расте по цял свят, всички светии от последните дни могат да бъдат единни. Сърцата ни могат да са “обвързани в единство и в любов един към друг” (Моисия 18:21). Ние ценим културното разнообразие и индивидуалните различия, но също така търсим и “единство на вярата”, идещо когато следваме вдъхновените ръководители и помним, че ние всички сме чеда на един Отец (вж. Ефесяните 4:3–6, 11–13).

Виж също Любов; Брак; Подчинение; Служене; Сион

Епископ (Виж Църковна администрация)

Жертва

Да жертваме значи да дадем нещо, което ценим, заради нещо друго с още по-голяма стойност. Като светии от последните дни имаме възможността да жертваме светските неща заради Господ и Неговото царство. Членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни би следвало да желаят да извършат всяка жертва, поискана от Господ. Ако от нас не се бяха искали жертви, никога не бихме били в състояние да развием вярата, нужна за вечно спасение.

Единението на Исус Христос е най-голямата и вечна жертва в центъра на Евангелието (вж. Алма 34:8–16). Преди Спасителят да извърши Единението, Неговият народ в завета жертвал животни като символ на Неговата жертва. Тази практика им помагала да гледат напред към Единението (вж. Моисей 5:4–8). Заповедта да се принасят в жертва животни приключила със смъртта на Исус Христос. За да си спомним Единителната жертва на Спасителя, днес в Църквата ние приемаме от причастиято.

Освен да помним Единителната жертва на Исус Христос, ние трябва да принасяме и своя жертва: съкрушено сърце и разкаян дух. Спасителят казва: “И вие не ще Ми принасяте повече кръвопролитие; да, вашите жертви и вашите всеизгаряния ще бъдат премахнати... И вие ще Ми принесете в жертва съкрушено сърце и разкаян дух. И който дойде при Мен със съкрушено сърце и разкаян дух, него ще кръстя с огън и със Светия Дух ...” (3 Нефи 9:19–20).

Да имаме съкрушено сърце и разкаян дух значи да сме смирени и възприемчиви към волята Божия и към съвета на онези, които Той е призовал да водят Църквата Му. Това значи също да изпитваме дълбока печал от греха и искрено желание да се покаем. Пророк Лехий подчертава важността от принасянето на подобна жертва: “Ето, (Христос) принася Себе си в жертва за греха, за да отговори на целите на закона за всички онези, които имат съкрушено сърце и разкаян дух; и за никой друг целите на закона не могат да намерят отговор” (2 Нефи 2:7). Ако не принесем в жертва съкрушено сърце и разкаян дух, не можем да получим всички благословии, идещи от Единението.

Ако имате желание да принасяте жертви, както е заповядал Господ, ще бъдете приети от Него. Той учи: “Всички... които знаят, че сърцата им са искрени и съкрушени, а духовете им са каещи се и искат да съблюдают заветите си чрез жертви – да, всякакви жертви, които Аз, Господ, ще заповядам – са приети от Мен” (У. и З. 97:8). В една вечна перспектива вие можете да видите, че отказът от светските неща в действителност не е никаква жертва. Благословиите, които получавате, са по-големи от всичко, което някога сте отказали.

Допълнителни препратки: Матей 19:16–22; У. и З. 59:8

Виж също Единението на Исус Христос; Любов; Подчинение; Покаяние; Причастие; Служене

Завет

Завет е свещено споразумение между Бог и човек или група хора. Бог поставя определени условия и обещава да ни благослови, ако спазваме тези условия. Ако изберем да не спазваме заветите, не можем да получим благословиите и в някои случаи сме наказани в резултат от своето непокорство.

Всички спасителни обреди на свещеничеството са придружени от завети. Например сключвате завет, когато сте кръстени и подновявате този завет всеки път, когато вземате причастието (вж. Мосия 18:8–10; У. и З. 20:37, 77, 79). Ако сте получили Мелхиседековото свещеничество, сте дали клетва и сключили завет на свещеничеството (вж. У. и З. 84:33–44). Храмовото надаряване и обредът по запечатване също включват свети завети.

Винаги помнете и спазвайте заветите, които сте сключили с Господ. Тогава няма да се налага да бъдете напътствани във всичко, което вършите (вж. У. и З. 58:26–28). Ще бъдете вдъхновени от Светия Дух и поведението, подобно на Христос ще бъде част от природата ви. Както обещава Господ, ще “получаваш откровение след откровение, знание след знание, та да може да узнаеш тайнствата и миролюбивите неща, това, което носи радост, това, което носи живот вечен” (У. и З. 42:61). Най-голямата ви надежда трябва да е да се радвате на очищението от греховете, което идва от това божествено напътствие; най-големият ви страх трябва да е да не бъдете лишени от тези благословии.

Допълнителни препратки: Еремия 31:31–34; Мосия 5; Мороний 10:33; У. и З. 82:10; 97:8; 98:13–15

Виж също Заветът на Авраам; Кръщение; Брак; Обреди; Свещеничество; Причастие; Храмове

Заветът на Авраам

Авраам получил Евангелието и бил ръкоположен за висш свещеник (вж. У. и З. 84:14; Авраам 1:2). По-късно той сключил селестиален брак, който е завет за възвисяване (вж. У. и З. 131:1–4; 132:19, 29). Поради завета, който сключил, той получил големи обещания от Господ за своето семейство. Сред тези обещания са следните:

- Потомството му щяло да бъде многобройно (вж. Битие 17:5–6; Авраам 2:9; 3:14).
- Семето му, или потомците, щели да получат Евангелието и да носят свещеничеството (вж. Авраам 2:9).
- Чрез служението на неговото потомство “всички семейства на земята (ще бъдат) благословени, тъкмо с благословиите на Евангелието, които са благословиите на спасението, тъкмо на живота вечен” (Авраам 2:11).

Заедно всичките завети и обещания, които Авраам получил от Господ, са наречени Завета на Авраам. Това е вечен завет, разпростиращ се над цялото Авраамово потомство (вж. Битие 17:7). За да бъде считан за Авраамов потомък, човек трябва да се подчинява на законите и обредите на Евангелието. Тогава такъв човек може да получи благословиите от Завета на Авраам дори ако той или тя не е пряк потомък на Авраам (вж. Галатяните 3:26–29; 4:1–7; вж. У. и З. 84:33–40).

Като член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни вие сте дете в завета (вж. 3 Нефи 20:25–26). Получили сте вечното Евангелие и сте наследили същите обещания, дадени на Авраам, Исаак и Яков. Имате право на благословиите на свещеничеството и вечния живот, според верността ви в получаването на обредите на спасението и спазването на свързаните с

Знамения

това завети. Народите по света ще бъдат благословени от вашите усилия и от труда на потомството ви.

Виж също Завет; Вечен живот; Обреди; Патриархални благословии; Свещеничество.

Знамения

Знаменията са явления или изживявания, които показват мощта на Бог. Те често са чудотворни. Установяват и обявяват важни събития, като раждането и смъртта на Спасителя и Второто пришествие. Напомнят ни за заветите, които Господ е сключил с нас. Знаменията могат също да дават свидетелство за божествено призвание или да показват неодобрението на Господ.

Някои хора претендират, че биха повярвали в Бог и Неговото дело, ако са в състояние да получат знамение. Но Господ казва, “вярата не идва от знаменията, а знаменията следват онези, които вярват” (У. и З. 63:9). Такива знаци се дават на онези, които са вярващи и покорни, за да ги укрепят във вярата им.

Допълнителни препратки: Матей 12:38–39; Марка 13:22–27; Лука 2:8–17; Алма 30:43–52; Еламан 14; 3 Нефи 1:13–21; 8:2–25; Етер 12:6; У. и З. 63:7–12

Виж също Вяра; Подчинение; Второто пришествие на Исус Христос

Изкушение

Както пророкува апостол Павел, последните дни са “усилни времена” (2 Тимотея 3:1). Влиянието на противника е широко разпространено и съблазняващо. Но вие можете да победите Сатана и да преодолеете изкушенията му. Небесният Отец ви е дал дара на свободен избор – силата да избирате добро пред зло. Можете “да се смириете пред Господа, да призовавате светото Му име, да бдите и да се молите непрестанно, за да не бъдете изкушени повече от това, което можете да понесете” (Алма 13:28).

Като се подчинявате с желание на заповедите, Небесният ви Отец ще ви укрепи да устоите на изкушението.

Следният съвет ще ви помогне да преодолеете изкушението:

Поставете в центъра на живота си Спасителя. Пророк Еламан съветва синовете си, “помнете, помнете, че върху канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, Синът Божий, вие трябва да градите основите си; тъй че когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълнии във вихрушката, да, когато всичките му градушки и мощни бури ви заудрят, той да няма сила над вас да ви завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която сте изградени и която е сигурна основа, основа, върху която ако човеците градят, не могат да паднат” (Еламан 5:12).

Молете се за сила. Когато възкресеният Спасител дошъл при нефитите, Той поучавал множеството: “вие трябва да бдите и да се молите винаги, за да не би да влезете в изкушение, защото Сатана желае да ви завладее и да ви пресеете като жито. Затова вие трябва да се молите винаги на Отца в Моето име” (3 Нефи 18:18–19). В последните дни той дава подобен съвет: “Моли се винаги, за да може да излезеш победител; да, за да може да победиш Сатана и за да може да избегнеш ръцете на служителите на Сатана, които поддържат неговото дело” (У. и З. 10:5).

Изучавайте Светите писания всеки ден. Като изучавате евангелските истини и ги прилагате в живота си, Господ ще ви благослови със сила да устоите на изкушението. Нефи учи, “всеки, който се вслуша в словото Божие и се държи здраво за него, никога няма да погине, нито пък ще могат да ги надвият до слепота изкушенията и огнените стрели на противника, за да ги отведат към унищожение” (1 Нефи 15:24; вж. и Еламан 3:29–30).

Запълвайте живота си с добрина. Имате толкова много добро, от което да избирате, че не е нужно да вземате от

злото. Когато изпълвате живота си с добрина, не оставяте място за нищо друго.

Избягвайте изкушаващите места и ситуации. Не можете напълно да избегнете изкушението, но можете да избягвате местата и ситуациите, където е вероятно да бъдете изкушени. Можете също да избягвате неподходящ материал в списания, книги, телевизия, филми, музика и Интернет.

Стремете се да влияете на околните за добро. Точно преди да изстрада в Гетсиманската градина, Спасителят се моли за Своите ученици: “те не са от света, както и Аз не съм от него. Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия. Те не са от света, както и Аз не съм от света. Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина. Както Ти прати Мене в света, така и Аз пратих тях в света” (Иоана 17:14–18). Като ученик на Исус Христос от последните дни, вие можете да сте в света, но “не от света”. Освен да избягвате изкушението вие самите, можете да влияете на другите да живеят добър и благоразумен живот. Можете да дадете праведен пример, да сте добър приятел, да участвате в служба на общността и – при подходящи обстоятелства – да издигнете гласа си в защита на моралните добродетели.

Никога не се колебайте в решенията си да устоите на изкушението. Стремете се да следвате примера на Спасителя, Който “изтърпя изкушения, но не им обърна внимание” (У. и З. 20:22). Когато Сатана изкушавал Исус в пустошта, Господ не се поколебал. Отговорът Му бил бърз и твърд: “Махни се от Мене, Сатана” (Лука 4:8 според английския превод на Библията от крал Джеймс). Чрез вашите праведни мисли, думи и действия можете да отвърнете на изкушенията на противника със същата убеденост. “Противете се на дявола, и той ще бяга от вас. Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той при вас” (Яковово 4:7–8).

Допълнителни препратки: Римляните 12:21; Ефесяните 6:11–17; Яковово 1:12, бележка под линия б; У. и З. 23:1; 31:12; Моисей 1:12–22

Виж също Свободен на избор; Съвест; Пост и дарения от пост; Светия Дух; Светлината на Христос; Покаяние; Сатана

Изневяра (Виж Целомъдрие)

Исус Христос

На 1 януари 2000 г. Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли издадоха следната декларация. Озаглавена “Живият Христос”, тази декларация дава свидетелство за Господ Исус Христос и обобщава Неговата личност и божествена мисия:

“Като отбелязваме раждането на Исус Христос преди две хилядолетия, ние даваме своето свидетелство за реалността на Неговия несравним живот и безкрайната добродетел на Неговата велика единителна жертва. Никой друг не е оказал толкова силно влияние върху всички хора, които някога са живели или тепърва ще живеят на тази земя.

Той беше Великият Иехова на Стария завет, Месията на Новия. Под ръководството на Своя Отец Той стана създателят на земята. “Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало” (Иоана 1:3). Въпреки че беше безгрешен, Той бе кръстен, за да изпълни всичко, що е право. Той “обикаляше да прави благодеяния” (Деянията 10:38), а беше презиран за това. Неговото Евангелие беше послание за мир и добра воля. Той настоятелно молеше всички да следват Неговия пример. Той вървя по пътищата на Палестина, като изцеляваше болните, помагаше на слепите да прогледнат и възкресяваше мъртвите. Той учеше за истините на вечността, реалността на нашето доземно съществуване, целта на нашия живот на земята и за въз-

можностите, които ще имат синовете и дъщерите Божии в идния живот.

Той въведе причастието като нещо, което да ни напомня за Неговата велика единителна жертва. Той беше арестуван и осъден по фалшиви обвинения, обявен за виновен, за да е доволна тълпата и осъден на смърт на кръста на Голгота. Той даде Своя живот, за да извърши Единението за греховете на цялото човечество. Той беше големият изкупителен дар в полза на всички, които някога ще живеят на земята.

Ние тържествено свидетелстваме, че Неговият живот, който заема централно място в човешката история, нито е започнал във Витлеем, нито е завършил на Голгота. Той беше Първородният на Отца, Единородният Син в плътта, Изкупителят на света.

Той възкръсна от гроба, за да стане "първият плод на починалите" (1 Коринтяните 15:20). Като Възкръсналият Господ Той посети тези, които беше обичал през живота Си. Той също така служи сред Своите "други овце" (Иоана 10:16) в древна Америка. В наши дни Той и Неговият Отец се явиха на момчето Джозеф Смит, поставяйки началото на отдавна обещаната диспенсация, "когато (ще) се изпълнят времената" (Ефесяните 1:10).

Пророкът Джозеф пише за Живия Христос: "Очите Му бяха като пламък от огън; косата на главата Му беше бяла като чист сняг, лицето Му светеше повече от яркостта на слънцето, а гласът Му беше като звука на връхлитащи големи води, тъкмо гласът на Иехова, казвайки:

"Аз съм първият и последният; Аз съм Този, Който живее, Аз съм Този, Който беше убит, Аз съм вашият Ходатай пред Отца" (У. и З. 110:3-4).

За Него Пророкът заявява също: "И сега, след многото свидетелства, които са били дадени за Него, това е свидетелството, последното от всички, което ние даваме за Него: Той живее!

Защото ние Го видяхме, тъкмо от дясната страна на Бога и чухме гласа, който дава свидетелство, че Той е Единородният на Отца,

че чрез Него, и посредством Него, и от Него, световите съществуват и бяха създадени, и че жителите им са родни синове и дъщери Божии” (У. и З. 76:22–24).

Ние тържествено заявяваме, че Неговото свещеничество и Църквата Му са възстановени на земята – “съградени върху основата на апостолите и пророците, като крайъгълен камък е сам Исус Христос” (Ефесяните 2:20).

Ние свидетелстваме, че някой ден Той ще се върне на земята. “И славата Господна ще се яви, и всяка твар купно ще я види” (Исаия 40:5). Той ще управлява като Цар на царете и ще царува като Господар на господарите, и всяко коляно ще се преклони пред Него, и всеки език ще Го славослови. Всеки един от нас ще застане пред Него, за да бъде съден според делата си и според желанията на сърцето си.

Ние даваме свидетелство като избрани по надлежния ред Негови апостоли, че Исус е Живият Христос, безсмъртният Божий Син. Той е великият цар Емануил, който днес стои от дясната страна на Своя Отец. Той е светлината, животът и надеждата на света. Неговият път е пътят, водещ към щастието в този живот и към вечния живот в идния свят. Благодарим на Бог за несравнимия дар на Неговия божествен Син” (*Ensign*, април 2000 г., стр. 2–3).

Виж също Единението на Исус Христос

Кафе (Виж Словото на мъдростта)

Кворум (Виж Свещеничество)

Кворум на дванадесетте апостоли (Виж Църковна администрация)

Кворум на Седемдесетте (Виж Църковна администрация)

Ключове на свещеничеството (Виж Свещеничество)

Книгата на Мормон (Виж Писания)

Кол (Виж Църковна администрация)

Контрол над раждаемостта

Когато семейните двойки са физически годни, те имат привилегията да създават смъртни тела за духовните деца на Небесния Отец. Те са част от великия план на щастиято, който позволява на Божиите чеда да получат физически тела и да преживеят земния живот.

Ако сте семейни, вие и съпругата ви следва да обсъдите святата отговорност да създадете на света деца и да ги възпитавате в праведност. Вършейки това, имайте пред вид святостта и значението на живота. Мислете за радостта, идеща когато у дома има деца. Помислете за вечните благословии, произтичащи от това да имате добро потомство. Със свидетелство за тези принципи вие и съпругата ви ще бъдете подготвени да решите с молитвен дух колко деца да имате и кога. Подобни решения са между вас двамата и Господ.

Като обсъждате този свят въпрос, помнете, че сексуалните отношения вътре в семейството са божествено одобрени. Докато едната цел на тези отношения е да осигурят физически тела на Божиите деца, другата е да изразят любов един към друг – да свържат съпруг и съпруга заедно в лоялност, вяност, внимание и обща цел.

Кръст

Кръстът е използван в много християнски църкви като символ на смъртта на Спасителя и Възкресението и

като искрен израз на вяра. Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни ние също помним с благоговение страданията на Спасителя. Но тъй като Спасителят е жив, не използваме символа на Неговата смърт като символ на вярата ни.

Животът ви трябва да е израз на вярата ви. Помнете, че когато сте били кръстени и потвърдени, сте сключили завет да вземете върху си името на Исус Христос. Когато вашите колеги ви наблюдават, трябва да са в състояние да почувстват любовта ви към Спасителя и делото Му.

Единствените членове на Църквата, които носят кръстния знак, са военните капелани – светии от последните дни, които го носят на своите униформи, за да покажат, че са християнски капелани.

Виж също Единението на Исус Христос; Исус Христос; Възкресение

Кръщение

Книгата на Мормон разказва за група хора, които учили Евангелието и били кръстени в една местност, наречена Мормон. От времето на своето кръщение те гледали на Мормон като на прекрасно място, защото докато били там, те “стигнали до знанието за техния Изкупител” (Мосия 18:30). Укрепени с техните свидетелства и кръщелни завети, те останали верни на Господ дори във времена на тежки изпитания (вж. Мосия 23–24).

Подобно хората от този разказ в Книгата на Мормон вие можете да се радвате, когато си спомняте кръщелния завет и обещанията, които ви е дал Господ. Може да намерите сила в кръщелния завет, без значение дали сте кръстени скоро или преди много години.

Да поемем пътеката към вечен живот

Кръщението е първи спасителен обряд от Евангелието (вж. Символът на вярата 1:4). Чрез кръще-

ние и потвърждаване със свещеническа власт вие сте станали член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Когато сте били кръстени, сте показали желанието си да следвате примера на Спасителя. Той също бил кръстен, макар и да бил безгрешен. Както обяснил на Йоан Кръстител, Той трябвало да бъде кръстен, за да “изпълним всичко, що е право” (вж. Матей 3:13–17).

Всички, които искат вечен живот, трябва да следват примера на Спасителя чрез кръщение и получаване дара на Светия Дух. Пророкът Нефи казва, че Спасителят ни е показал “портата, през която трябва да (влезем). Защото портата, през която трябва да (влезем), е покаянието и кръщението с вода; и тогава идва опрощението на греховете (ни) чрез огън и чрез Светия Дух. И тогава (ние) сме поставени в тази стеснена и тясна пътека, която води към вечен живот” (2 Нефи 31:17–18). Ние ще получим вечен живот, ако устоим до края, спазвайки заветите си и получавайки своите обреди на спасение.

Кръщение според Господния начин

Спасителят открил пред Пророка Джозеф Смит правилния начин за кръщение, като дал да се разбере, че обредът трябва да бъде извършен от човек, носител на свещеническата власт и чрез пълно потапяне:

“Призованият от Бога, който има власт от Исус Христос да кръщава, ще влезе във водата заедно с този или тази, които са се представили за кръщение и ще каже, назовавайки него или нея по име: Бидейки упълномощен от Исус Христос, аз те кръщавам в името на Отца и на Сина, и на Светия Дух. Амин.

Тогава той ще потопи него или нея във водата и ще излезе от водата” (У. и З. 20:73–74).

Потапянето символизира смъртта на грешния живот на човека и раждането отново в духовен живот, посветен на служба на Бог и Неговите деца. То също е

символ на смъртта и възкресението. (Вж. Римляните 6:3–6).

Малките деца и кръщението

От откровение в последните дни знаем, че малките деца са изкупени чрез милостта на Исус Христос. Господ е казал, “те не могат да грешат, защото не е дадена сила на Сатана да изкушава малките деца, докато те не станат отговорни пред Мене” (У. и З. 29:46–47). Те не трябва да бъдат кръщавани, докато не достигнат възрастта на отговорността, която Господ е открил да бъде осем години (вж. У. и З. 68:27; Преводът на Джозеф Смит, Битие 17:11). Всеки, който твърди, че малките деца се нуждаят от кръщение, “отрича милостите на Христа и счита за нищо Неговото единение и силата на Неговото изкупление” (Мороний 8:20; вж. също стихове 8–19, 21–24).

Вашият кръщелен завет

Когато сте се кръстили, вие сте встъпили в завет с Бог. Обещали сте да вземете върху себе си името на Исус Христос, да спазвате Неговите заповеди и да Му служите до края (вж. Мосия 18:8–10; У. и З. 20:37). Вие подновявате този завет всеки път когато приемате от причастието (вж. У. и З. 20:77, 79).

Да вземем върху себе си името на Исус Христос. Когато вземате върху вас името на Исус Христос, вие се виждате като Негови. Поставяте Него и Неговото дело на първо място в живота ви. Вие поставяте на първо място онова, което желае Той, вместо това, което желаете вие или което светът ви учи да искате.

В Книгата на Мормон цар Вениамин обяснява защо е важно да вземем върху себе си името на Спасителя:

“Няма друго име, чрез което идва спасението; ето защо аз бих желал да вземете върху си името на Христа,

всички вие, които сте встъпили в завет с Бога да бъдете послушни до края на живота си.

И ще стане така, че всеки, който направи тъй, ще се намери от дясната страна на Бога, понеже той ще знае името, с което е наречен; защото той ще бъде наречен с името на Христа.

И сега, ще стане така, че всеки, който не вземе върху си името на Христа, ще трябва да бъде наречен с някое друго име; ето защо той ще се намери от лявата страна на Бога" (Мосия 5:8–10).

Да спазваме заповедите. Вашият кръщелен завет е ангажимент да дойдете в Божието царство, като се разделите със света и застанете като Божий свидетел "по всяко време, във всичко и навсякъде" (Мосия 18:9). Усилията ви да застанете като Божий свидетел включват всичко, което правите и казвате. Стремете се винаги да помните и спазвате Господните заповеди. Пазете мислите, езика и действията си чисти. Когато търсите развлечения, като кино, телевизия, Интернет, музика, книги, списания и вестници, внимавайте да гледате, слушате и четете само онези неща, които са извисяващи. Обличайте се скромно. Подбирайте си приятели, които ви насърчават да постигате вечните си цели. Стойте настрана от неморалност, порнография, хазарт, тютюн, алкохол и забранени химически вещества. Бъдете достойни да влезете в храма.

Да служим на Господ. Заповедта да се отделите от нещата на света не означава да се изолирате от околните. Част от кръщелния завет е да служим на Господ, и вие Му служите най-добре, когато служите на своите ближни. Когато пророк Алма учел за кръщелния завет, той казал, че трябва да сме "готови да носим един другото тегабите си, за да може те да са леки" и да сме "готови да скърбим с тези, които скърбят... да утешаваме тези, които се нуждаят от утешение" (Мосия 18:8–9). Бъдете

добри и уважителни към всички хора, като следвате примера на Исус Христос за начина, по който се отнасяте към околните.

Обещаните благословии от кръщението

Ако спазвате завета, който сте взели при кръщението, Господ ще ви благослови за вашата вярност. Някои от благословиите, които получавате, са постоянното спътничество на Светия Дух, опрощение на греховете ви и привилегията да бъдете духовно родени отново.

Постоянното спътничество на Светия Дух. След като сте били кръстени, един или повече овластени носители на Мелхиседековото свещеничество са положили ръце на главата ви и са ви дали дара на Светия Дух. Този дар ви дава правото на постоянно спътничество на Светия Дух дотогава, докато сте достойни. Постоянното спътничество на Духа е една от най-големите благословии, които можете да получите в смъртността. Духът ще ви насочва по пътеките на праведност и покой, като ви води към вечен живот.

Опрощение на греховете. Тъй като сте били кръстени, можете да получите опрощение на греховете си. С други думи, можете да бъдете простени чрез милостта на Спасителя. С тази благословия накрая може да ви бъде позволено да живеете в присъствието на Небесния Отец.

За да получите опрощение на греховете си, трябва да вярвате в Исус Христос, да сте се покаяли искрено и винаги да се стремите да спазвате заповедите. Пророкът Мороний учи: “първият плод на покаянието е кръщението; и кръщението идва чрез вяра в изпълнението на заповедите; а изпълнението на заповедите донася опрощение на греховете” (Мороний 8:25). Вие сте “получили опрощение на греховете си”, като продължавате да се смирявате пред Бог, призовавате Го всекидневно в

молитва, оставате непоколебими във вярата и служите на онези, които са в нужда (вж. Мосия 4:11–12, 26).

Да бъдем родени отново. Чрез обредите на кръщение-то и потвърждаването вие сте били отново родени за нов живот. Спасителят казал на Никодим: “ако не се роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство” (Иоана 3:5). Точно както при раждането си едно дете влиза в ново съществуване, и вие започвате нов живот с встъпването си в кръщелния завет. Можете да растете духовно и да станете по-подобен на Спасителя, като спазвате кръщелния си завет, приемате от причастието за подновяване на завета си и се покайвате за греховете си. Апостол Павел учи, че когато сме били кръстени, чрез кръщението трябва “да ходим в нов живот” (Римляните 6:4).

Да устоим до края

Сега, когато сте кръстени и сте получили дара на Светия Дух, трябва да продължите в праведност, защото тези обреди бележат само началото на пътя ви обратно към пребиваване с вашия Небесен Отец. Пророк Нефи учи:

“...сега, ... след като бъдете в тази стеснена и тясна пътека, аз бих попитал дали всичко е сторено? Ето, аз ви казвам: Не! Защото вие не сте отишли толкова далеч иначе, освен чрез словото на Христа, с непоклатима вяра в Него, уповаващи се изцяло на заслугите на Този, Който е могъщ да спасява.

Затова вие трябва да бързате напред с увереност в Христа, имайки съвършена светла надежда и любов към Бога и към всички човеци. Затова ако бързате напред, угощавайки със словото Христово и устоите до края, ето, така казва Отец: Вие ще имате вечен живот” (2 Нефи 31:19–20).

Допълнителни препратки: Деянията 2:37–38; 2 Нефи 31:4–13; Алма 7:14–16; 3 Нефи 11:18–41; 27:13–22; У. и З. 39:5–6, 10; 76:50–53

Виж също Вяра; Светия Дух; Подчинение; Свещеничество; Покаяние; Причастие

Лично откровение (Виж Откровение)

Любов

Любовта е чувство на дълбока преданост, грижа и привързаност. Любовта към Бог и ближните е характерна за учениците на Христос (вж. Матей 22:35–40; Йоана 13:34–35; 2 Нефи 31:20). Ние проявяваме любовта си към Небесния Отец, като спазваме заповедите Му и служим на Неговите деца. Нашият израз на любов към околните може да включва да сме добри към тях, да ги слушаме, да скърбим с тях, да ги утешаваме, да им служим, да се молим с тях, да споделяме с тях Евагелието и да сме им приятели.

Нашата любов към хората около нас нараства, като помним, че всички ние сме деца на Бог и че сме духовни братя и сестри. Любовта, произтичаща от това разбиране, има силата да надхвърля всички национални, верски и расови граници.

Допълнителни препратки: Левит 19:18, 34; Второзаконие 6:5; Лука 6:31–36; Йоана 15:9–15; 1 Иоаново 4:7–21, вкл. обяснение под линия 12 а; Мосия 4:14–15; У. и З. 4:5; 12:8; 112:11; 121:41–45

Виж също Милосърдие; Милост; Подчинение; Служене

Малтретиране

Малтретиране е отношение към другите или към самите нас, което причинява рана или обида. То вреди на ума и духа и често наранява и тялото. Може да причини объркване, съмнение, недоверие и страх. Това е нарушение на законите на обществото и е в пълно

противоречие с напътствията на Спасителя. Господ осъжда всички форми на малтретиращо поведение – физическо, сексуално, словесно или емоционално. Малтретиращото поведение може да доведе до църковно наказание.

Съвет към малтретиращия

Ако сте били оскърбителен в кое да е отношение, трябва да се покаете за греха си. Молете Господ да ви прости. Молете за прошка онези, които сте наранили. Говорете с вашия епископ или президент на клон, тъй че той да може да ви помага в процеса на покаяние и, ако е нужно, да ви помогне да получите допълнително напътствие или друга подкрепа.

Ако малтретиращото ви поведение се подклажда от гневни чувства, научете се да обуздавате нрава си. Обърнете се към Господ в молитва и Го помолете да ви помогне. В една вечна перспектива ще видите, че гневът ви почти винаги идва в отговор на неща, които не са много важни.

Ако сте виновни в сексуално малтретиране, стремете се да дисциплинирате ума си. Помнете, че умът ви има мощно въздействие върху живота ви – “каквито са мислите (на човека) в душата му, такъв е и той” (Притчи 23:7). Стойте настрана от порнография и всичко останало, което би могло да подбуди неморално сексуално желание. Молете се за възможността “добродетелта непрестанно да украсява мислите ви” (У. и З. 121:45).

Помощ за жертвите на малтретиране

Ако сте жертва на малтретиране, търсете незабавно помощ. Говорете с вашия свещенически ръководител, обикновено вашия епископ или президент на клон, но понякога член на президентството на кола или окръга. Той може да ви помогне да разберете какво да правите.

Бъдете сигурни, че не вие сте виновни за лошото поведение на другите. Не е нужно да се чувствате виновни. Ако сте станали жертва на изнасилване или друго сексуално малтретиране, независимо дали от страна на познат, непознат или дори на член на семейството, не сте виновни в сексуално прегрешение. Знайте, че сте невинни и че вашият Небесен Отец ви обича.

Молете за покой, идец само чрез Исус Христос и Неговото Единение (вж. Йоана 14:27; 16:33). Спасителят е изпитал всички ваши мъки и страдания, дори причинените от други, и Той знае как да ви помогне (вж. Алма 7:11–12). Вместо да търсите отмъщение, концентрирайте се върху неща, които можете да контролирате, например собствения ви възглед за живота. Молете за сила да простите на тези, които са ви наранили.

Продължете да търсите помощ от вашия свещенически ръководител, тъй че той да може да ви напътства в процеса на емоционално изцеляване. Чрез благословиите на Евангелието можете да разкъсате кръга на малтретирането и да се освободите от страданието, което понасяте.

Допълнителни препратки: Матей 18:1–6; У. и З. 121:34–46.

Виж също Опрощение; Покаяние

Мелхиседеково свещеничество

“Има две свещеничества в църквата, а именно Мелхиседековото и Аароновото” (У. и З. 107:1). Мелхиседековото свещеничество, което е “според Реда на Сина Божий” (У. и З. 107:3), е по-висшето от двете. То “държи правото на председателството и има сила и власт над всички служби в църквата” (У. и З. 107:8). Също така то държи “ключовете на всичките духовни благословии в църквата” (У. и З. 107:18). Наречено е по името на великия висш свещенослужител, живял по времето на пророка Авраам (вж. У. и З. 107:2–4; вж. и Алма 13:14–19).

Чрез властта на Мелхиседековото свещеничество ръководителите на Църквата я водят и направляват проповядването на Евангелието по света. В обредите на Мелхиседековото свещеничество “е видна силата на божествеността” (У. и З. 84:20).

Това по-висше свещеничество било дадено на Адам и съществувало на земята всеки път, когато Господ давал откровение за Своето Евангелие. То било отнето от света по време на Великото вероотстъпничество, но било възстановено през май 1829 г., когато апостолите Петър, Яков и Иоан го дали на Джозеф Смит и Оливър Каудъри.

Службите в Мелхиседековото свещеничество са апостол, седемдесетник, патриарх, висш свещеник и старейшина. Президентът на Висшето свещеничество е Президент на Църквата (вж. У. и З. 107:64–66).

Мъжете в Църквата трябва да са достойни носители на Мелхиседековото свещеничество, за да получат храмово надаряване и да бъдат запечатани за своите семейства за вечността. Те трябва да имат властта да се грижат за болните и да дават специални благословии на членове на семейството им и на ближните. С властта на председателстващи свещенически ръководители те могат да дават дара на Светия Дух и да поставят други достойни мъже в службата на Аароновото и Мелхиседековото свещеничество.

Когато един мъж получи Мелхиседековото свещеничество, той дава клетва и сключва завета на свещеничеството. Той сключва завет да бъде верен, да увеличава призованията си, “усърдно да се вслушвате в словото на вечния живот” и “да живее чрез всяко слово, което излиза от Божиите уста”. Спазващите този завет ще бъдат очистени чрез Духа и ще получат “всичко, което Отец има”. (вж. У. и З. 84:33–44).

Виж също Аароново свещеничество; Свещеничество

Милениум (Хилядолетие)

Милениум е период от 1 000 години. Когато говорим за “Милениума”, имаме пред вид 1 000-та години след Второто пришествие на Спасителя (вж. Откровение 20:4; У. и З. 29:11). По време на Милениума “Христос ще царува лично на земята” (Символът на вярата 1:10).

Милениумът ще бъде време на праведност и мир на земята. Господ е дал откровение, че “в него ден враждата у човека и враждата у животните, да враждата във всяка плът ще престане да съществува” (У. и З. 101:26; вж. и Исаия 11:6–9). Сатана ще бъде “вързан, та да няма място в сърцата на чедата човешки” (У. и З. 45:55; вж. и Откровение 20:1–3).

През Милениума всички хора по земята ще бъдат добри и праведни, но много няма да са получили плътнотата на Евангелието. Затова членовете на Църквата ще участват в мисионерска дейност.

През Милениума членовете на Църквата ще участват също в храмова работа. Светиите ще продължат да строят храмове и да извършват обреди за своите мъртви. Водени чрез откровение, те ще изготвят информация за своите предци чак до Адам и Ева.

Свършената праведност и мир ще продължат до края на 1 000-та години, когато Сатана “с неговите армии ще бъде низвергнат в своето място”. Войските на Сатана ще се бият срещу ангелите небесни, които ще бъдат предвождани от Михаил или Адам. Сатана и последователите му ще бъдат победени и изпъдени завинаги. (Вж. У. и З. 88:111–115).

Допълнителни препратки: У. и З. 45:55–59; 101:22–34; 133:25

Виж също Второто пришествие на Исус Христос

Милост

Нашият Небесен Отец знае нашите слабости и грехове. Той показва милост, когато ни прощава греховете и ни помага да се завърнем да пребиваваме в Неговото присъствие.

Може да изглежда, че такава състрадание противоречи на закона на правосъдието, изискващ нищо нечисто да не бъде допускано да пребивава с Бог (вж. 1 Нефи 10:21). Но Единението на Исус Христос направи възможно Бог да бъде “свършен, справедлив Бог, а също и милостив Бог” (Алма 42:15).

Да получим Божията милост

Спасителят задоволил изискванията на правосъдието, когато заел нашето място и изстрадал наказанието за нашите грехове. Благодарение на този безкористен акт Отец може милостиво да възспре наказанието от нас и да ни посрещне в Своето присъствие. За да получим Господното опрощение, трябва искрено да се покаем за греховете си. Както учи пророк Алма, “правосъдието изпълнява всичките си изисквания, както и милостта има право над всичко, което ѝ принадлежи; и тъй само истински покаяните се са спасени” (Алма 42:24; вж. и стихове 22–23, 25).

Опрощението на греховете не е единственият милостив дар от Небесния Отец и Исус Христос. Всяка благословия, която получавате, е акт на милост, повече отколкото някога бихте могли да заслужите сами. Мормон учи, “всичко, което е добро, идва от Христа; иначе цялото човечество би паднало и нищо добро не би могло да го споходи” (Мороний 7:24). Например вие получавате божествена милост, когато Небесният Отец чува молитвите ви и им отговаря, когато получавате напътствие от Светия Дух и когато сте изцелени от болест чрез силата на свещеничеството. Макар всички подобни

благословии да идват в резултат на подчинението ви, никога не бихте могли да ги получите само със собствени усилия. Те са милостиви дарове от един любящ и състрадателен Отец.

Да покажем милост към ближните

Говорейки на учениците Си, Спасителят изисква: “Бъдете ... милосърдни, както и Отец ваш е милосърден” (Лука 6:36). Можете да следвате примера на милосърдие на Небесния ви Отец в отношенията ви с ближните. Стремете се да очистите живота си от надменност, гордост и самомнение. Винаги се стремете да сте състрадателни, уважителни, прощаващи, нежни и търпеливи, дори когато сте наясно с недостатъците на околните. Като постъпвате така, примерът ви ще подтикне ближните ви да са по-милостиви и вие ще имате право на повече от Божията милост.

Допълнителни препратки: Матей 5:7; Лука 10:25–37; Алма 34:14–16

Виж също Милосърдие; Опрощение; Благодат; Справедливост

Милосърдие

Милосърдието е “чистата любов на Христа” или “вечна любов” (Мороний 7:47; 8:17). Пророкът Мороний учи: “милосърдието дълго търпи и е любезно, и не завижда, не се възгордява, не търси своето си, не се дразни лесно, не мисли зло и не се радва на беззаконието, а се радва на истината, понася всичко, вярва на всичко, надява се на всичко и устоява на всичко” (Мороний 7:45; вж. и 1 Коринтяните 13:4–7).

Исус Христос е съвършеният пример за милосърдие. По време на Своето земно служене Той винаги “обикаляше да прави благодеение”, проповядвайки Евангелието и показвайки нежно състрадание към бедните, опечалените и нещастните (вж. Матей 4:23; Марка

6:6; Деянията 10:38). Венец на Неговата проява на милосърдие бе безпределното Му Единение. Той казва, “Никой няма по-голяма любов от това, щото да даде живота си за приятелите си” (Иоана 15:13). Това бил най-великият акт на дълготърпение, доброта и безкористност, който някога ще познаваме. Като разбирате търпеливата любов на Спасителя, вие ще можете да упражнявате вяра и да се покаете за греховете си, уверени, че Той ще ви прости и укрепи в усилията ви да живеете според Евангелието.

Спасителят иска да получите Неговата любов и да я споделите с останалите. Той заявява това на учениците Си: “Нова заповед ви давам, да се любите един другия; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един другия. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си” (Иоана 13:34–35). В отношенията ви с членовете на семействата и с ближните вземайте за пример Спасителя. Старайте се да обичате като Него, с непоклатимо състрадание, търпение и милост.

Като продължавате да получавате съвършената любов на Спасителя и демонстрирате към другите любов, подобна на Христовата, ще откриете, че вашата обич расте. Ще изживеете радостта да служите на Господ. Светият Дух ще бъде ваш постоянен спътник, който ви напътства във вашата служба и в отношенията ви с околните. Ще бъдете готови да се срещнете с Господ в Съдния ден, когато Той ще ви награди според вашата отдаденост на делото Му. Мормон учи:

“ако нямате милосърдие, вие сте нищо, защото милосърдието никога не свършва. Затова дръжте се за милосърдието, което е най-великото от всичко, защото всички неща трябва да свършат –

а милосърдието е чистата любов на Христа и устоява навеки; и този, който бъде намерен да го притежава в последния ден, на него ще му бъде добре.

Ето защо, възлюбени мои братя, молете се на Отца с цялото си сърце, за да може да бъдете изпълнени с тази любов, с която Той надари всички, които са истински последователи на Неговия Син Исус Христос; за да можете да станете чедата Божии, та когато Той се яви, ние да бъдем подобни на Него, защото ще Го видим такъв, какъвто е; за да имаме тази надежда и да може да бъдем очистени, тъкмо както Той е чист“ (Мороний 7:46–48).

Допълнителни препратки: Матей 25:31–46; 1 Иоаново 4:18; Етер 12:33–34; У. и З. 12:8; 34:3; 121:45

Виж също Любов; Служене

Мисионерска дейност

Когато изпитваме благословиите на живота според Евангелието, ние естествено желаем да споделим тези благословии с ближните. Господ говори за радостта, идеща в живота ни, когато споделяме Неговото Евангелие:

“И ако бъде тъй, че вие се трудите през всичките си дни, възвестявайки покаяние на тези люде, и доведете дори само една душа при Мен, колко огромна ще бъде радостта ви с нея в царството на Моя Отец.

И сега, ако радостта ви е огромна за една душа, която сте довели при Мен в царството на Отца Ми, колко по-огромна ще бъде радостта ви, ако доведете много души при Мен!“ (У. и З. 18:15–16).

Мисионерският дълг на всеки член

Господ заявява, че мисионерската дейност е отговорност на всички светии от последните дни (вж. У. и З. 88:81). Като членове на Господната Църква можете, чрез добротата на живота си и силата на свидетелството ви, да помогнете за подготовката на членове на семейството ви, приятели и познати да се срещнат с пълновремени мисионери.

Най-могъщото мисионерско послание, което може да отправите, е собственият ви пример на щастлив живот на светия от последните дни. Помнете, че хората не се присъединяват към Църквата само заради евангелските принципи, които учат. Те се присъединяват, защото чувстват нещо, което започва да задоволява духовните им потребности. Ако сте искрени в приятелството си с тях, те ще съумеят да почувстват духа на вашето свидетелство и щастие.

Освен да давате добър пример, можете да “бъдете винаги готови да отговоряте... на всекиго, който ви пита за вашата надежда” (1 Петрово 3:15). Можете да се молите за възможности да разкажете на другите за възстановеното Евангелие. След това можете да сте бдителни, защото много хора копнеят за истината.

Да отслужваме пълновременни мисии

След Своето Възкресение Господ заповядал на учениците си “Идете... научете всички народи и ги кръщавайте в името на Отца и Сина, и Светия Дух” (Матей 28:19). В изпълнение на тази заповед способни млади мъже в Църквата имат задължение да се подготвят духовно, физически и емоционално да отслужат като пълновременни мисионери. Несемейни жени и възрастни двойки също имат възможност да отслужват пълновременни мисии. Ако желаете да отслужите пълновременна мисия, говорете с вашия епископ или президент на клон.

Да служим на новите членове на Църквата

Мисионерската дейност включва и помощ и подкрепа за онези, които са се присъединили към Църквата. Като обмисляте тази отговорност, помнете, че новите членове могат да се изправат пред изпитания, като се присъединят към Църквата. Новите им ангажименти често изискват от тях да се разделят със стари навици и

да напуснат стари приятели и компании. В добавка Църквата предлага един начин на живот, който може да изглежда различен и възискателен.

Всеки нов член на Църквата има нужда от три неща: приятел, отговорност и подхранване с “доброто слово Божие” (Мороний 6:4). Вие можете да сте част от усилието да се осигури тази помощ. Вие можете винаги да сте приятел. Дори да не сте в състояние да разширявате формалните си църковни призования или отговорности, можете да работите редом с нови членове в дейности за служене. И можете да търсите възможности да споделяте Божието слово с новите членове.

Допълнителни препратки: Марка 16:15; Алма 26:1–16; У. и З. 4; 60:2; 84:88; 123:12

Молитва

Вие сте дете на Бог. Вашият Небесен Отец ви обича и знае вашите нужди, и иска вие да общувате с Него чрез молитва. Молете се на Него и на никой друг. Господ Исус Христос е заповядал, “Затова вие трябва да се молите винаги на Отца в Моето име” (3 Нефи 18:19).

Като си създадете навик да се обръщате към Бог с молитва, ще Го опознаете и дори ще се доближите повече до Него. Желанията ви ще станат по-подобни на Неговите. Ще можете да осигурите за себе си и за околните благословии, които Той е готов да дава просто ако помолите с вяра.

Принципи на молитвата

Вашият Небесен Отец е винаги готов да чуе и отвърне на молитвите ви. Силата на вашите молитви зависи от вас. Като се стремите да превърнете молитвата в част от живота си, помнете този съвет:

Направете молитвите си пълноценни. Пророкът Мормон предупреждава, че ако някой “се моли без ис-

крено чувство в сърцето... това не му е от полза, защото Бог не приема такива” (Мороний 7:9). За да направите молитвите си пълноценни, трябва да се молите искрено и “с цялото си сърце” (Мороний 7:48). Внимавайте да избягвате “излишни думи”, когато се молите (вж. Матей 6:7). Сериозно обмислете поведението и думите, които използвате.

Използвайте език, който показва любов, уважение, благоговение и близост. Прилагането на този принцип ще се мени според езика, на който говорите. Ако например се молите на английски, следва да използвате обръщенията от Писанията, щом се обръщате към Бог—Тебе, Ти, Твой и На Тебе, вместо по-обичайните местоимения *ти, твой и на тебе*. Независимо от езика принципът остава същия: Когато се молите, следва да използвате думи, които по подходящ начин предават едно любящо, изпълнено с почит отношение към Бог. Може да имате известни затруднения в научаването на езика на молитвата, но постепенно ще започнете да се чувствате по-удобно с него, като се молите и четете Писанията.

Винаги благодарете на своя Небесен Отец. Вие следва “да живеете, ежедневно отдавайки благодарности за многобройните милости и благословии, с които Той ви е надарил” (Алма 34:38). Като отделяте време да си спомняте благословиите си, ще оцените колко много е направил за вас Небесният Отец. Изразявайте Му благодарности-те си.

Търсете във всичко, което правите, напътствието и силата на Небесния Отец. Алма съветва своя син Еламан: “Да, и призовавай Бога за всичко, от което имаш нужда; да, нека делата ти бъдат за Господа и където и да отидеш, отивай с Господа; да, отправяй всички твои мисли към Господа; да, нека любовта на сърцето ти бъде в Господа навеки. Съветвай се с Господа във всичките си дела и Той ще те упътва за добро; да, когато си лягаш вечер, лягай си в Господа, за да бди Той над тебе в съня ти;

и когато ставаш сутрин, нека сърцето ти бъде изпълнено с благодарности към Бога; и ако правиш това, ти ще бъдеш вдигнат в последния ден” (Алма 37:36–37; вж. и Алма 34:17–26).

Докато се молите, помнете нуждите на околните. Отправляйте молитви “за вашето благоденствие, също и за благоденствието на околните ви” (Алма 34:27). Молете своя Небесен Отец да благослови и утеши хората в нужда. Молете Го да вдъхновява и укрепва президента на Църквата, други висши ръководители и вашите местни ръководители на Църквата. Молете се за благоденствие на членове на семейството и приятели. Молете се за ръководителите на държавата. Молете Господ да вдъхнови и защити мисионерите и хората, които те учат.

Търсете напътствието на Светия Дух, за да знаете какво да включите в молитвите си Светият Дух може да ви научи да се молите и да ви води в нещата, които казвате (вж. Римляните 37:36–37; вж. и Алма 34:17–26). Той може да ви помогне да се молите “съгласно Божията воля” (У. и З. 46:30).

Когато отправяте искане чрез молитва, сторете всичко възможно да помогнете за изпълнението му. Небесният Отец очаква от вас да свършите нещо повече от проста молба за благословиите Му. Когато ви предстои вземане на важно решение, Той често ще изисква от вас да “обмислите със своя разум”, преди Той да ви даде отговор (вж. У. и З. 9:7–8). Молитвите ви за напътствие ще бъдат точно толкова ефикасни, колкото са усилията ви да долавяте нашепванията на Светия Дух. Молитвите ви за собственото ви благоденствие и това на ближните ще са напразни, ако “върнете нуждаещите се и голите, и не посещавате болните и страдащите, и не раздавате от вашето имущество, ако го имате, на онези, които са в нужда” (Алма 34:28).

Ако ви предстои трудна задача, Небесният Отец е доволен, когато коленичите и помолите за помощ и после се изправите и отидете да си вършите работата. Той ще ви помогне във всички ваши праведни занимания, но рядко ще направи за вас нещо, което можете да свършите сами.

Лична молитва

В Своята проповед на планината Исус Христос съветва: “Влез във вътрешната си стаичка, и като си затвориш вратата, помол се на Своя Отец, Който е в тайно; и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве” (Матей 6:6). Личната, поверителна молитва е съществена част от вашето духовно развитие.

Поне всяка сутрин и всяка вечер намирайте място, където няма да бъдете безпокоени. Коленичете в смирение и общувайте с вашия Небесен Отец. Макар понякога да ви се налага да се молите мълчаливо, правете допълнително усилие от време на време да се молите на глас (вж. У. и З. 19:28; 20:51).

Помнете, че молитвата е двупосочно общуване. Като приключвате молитвите си, отделяйте време за пауза и вслушване. От време на време Небесният Отец ще ви съветва, напътства или утешава, докато сте на колене.

Никога не се поддавайте на мисълта, че не сте достойни да се молите. Тази мисъл идва от Сатана, който иска да ви убеди, че не трябва да се молите (вж. 2 Нефи 32:8). Ако нямате желание да се молите, молете се, докато това желание се появи.

Спасителят заповядва, “Моли се винаги, за да може да излезеш победител; да, за да може да победиш Сатана и за да може да избегнеш ръцете на служителите на Сатана, които поддържат неговото дело” (У. и З. 10:5). Макар да не може продължително да сте на колене, винаги когато отправяте лична, поверителна молитва, можете да оставите сърцата ви да са “изпълнени и

подтиквани да (Му) се молят непрестанно” (Алма 34:27; вж. и 3 Нефи 20:1). Всеки ден можете да поддържате постоянно чувство на любов към вашия Небесен Отец и Неговия Възлюбен Син. Можете мълчаливо да изразявате благодарност към своя Отец и да Го молите да ви укрепи във вашите отговорности. В моменти на изкушение или физическа опасност може мълчаливо да Го помолите за помощ.

Семейна молитва

Освен че ни заповядва да се молим в уединение, Спасителят ни е призовал да се молим със семействата си. Той казва, “Молете се в семействата си на Отца винаги в Моето име, за да бъдат жените ви и децата ви благословени” (3 Нефи 18:21).

Ако сте женени, превърнете семейната молитва в съставна част от семейния ви живот. Всяка сутрин и вечер коленичете заедно в смирение. Давайте на всеки член на семейството чести възможности да казва молитвата. Заедно благодарете за благословиите, които ви е дал Небесният Отец. Заедно с вяра молете за благословиите, от които се нуждаете и се молете за ближните.

Чрез редовна семейна молитва вие и членовете на семейството ви ще се приближите до Бог и един до друг. Децата ви ще се научат да общуват с техния Отец в Небесата. Вие всички ще сте по-добре подготвени да служите на ближните и да устоявате на изкушения. Домът ви ще бъде място на духовна сила, убежище от пагубните влияния на света.

Публична молитва

От време на време ще бъдете помолвани да отправите публична молитва, вероятно на събрания в Църквата или по време на урок. Когато получите тази възможност, помнете, че общувате с Небесния Отец, не

изнасяте публична проповед. Не се притеснявайте какво биха могли да мислят за казаното от вас другите. Вместо това отправете проста, искрена молитва.

Получаване отговори на молитва

Спасителят учи, “Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори, защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на тогава, който хлопа, ще се отвори” (Матей 7:7–8). На нефитите Той казва, “И каквото и да поискате от Отца в Моето име, което е право, като вярвате, че ще получите, ето, то ще ви бъде дадено” (3 Нефи 18:20).

Небесният Отец чува молитвите ви. Той може винаги да отговаря както очаквате, но отговаря винаги – по Свое собствено време и според собствената Си воля. Понеже знае кое е най-добре за вас, Той може понякога да каже *не*, дори когато молбите ви са искрени.

Отговорите на молитвите идват по много начини. Често те идат чрез тихия тънък гласец на Светия Дух (виж “Окровение”, стр. 104–109). Те може да дойдат чрез обстоятелства в живота ви или чрез добрите постъпки на хората около вас. Като продължавате да се доближавате до своя Небесен Отец чрез молитва, ще разпознавате милостивите Му и мъдри отговори на молбите ви по-леко. Ще откриете, че Той е ваше “прибежище и сила, винаги изпитана помощ в напасти” (Псалми 46:1).

Допълнителни препратки: Матей 6:5–15; Яковово 1:5–6; Енос 1:1–17; Мосия 4:11–12; 3 Нефи 13:6–7; 14:7–8; У. и З. 19:38; 88:63–65; Джозеф Смит – История 1:9–19

Виж също Вяра; Пост и дарения от пост; Поклонение

Надаряване (Виж Храмове)

Надежда

Думата *надежда* понякога е разбираана погрешно. Във всекидневния език думата често има отсянка на неустановеност. Например можем да кажем, че се надяваме на промяна във времето или на посещение от приятел. В езика на Евангелието обаче думата *надежда* е сигурна, уверена и активна. Пророците говорят да имаме “твърда надежда” (Алма 34:41) и за “жива надежда” (1 Петрово 1:3). Пророк Мороний учи, че “който вярва в Бог, може със сигурност да се надява на един по-добър свят, да, дори за място от дясната страна на Бога, която надежда идва от вярата и става котва за душите на човеците, която би ги направила сигурни и постоянни, винаги изобилстващи на добри дела и водени да прославят Бога” (Етер 12:4).

Когато се надяваме, ние вярваме в Божиите обещания. Имаме спокойна увереност, че ако вършим “делата на праведността”, ще получим (своята) “награда, тъкмо мир в този свят и вечен живот в идния свят” (У. и З. 59:23). Мормон учи, че тази надежда иде само чрез Единението на Исус Христос: “И на какво ще се надявате? Ето, аз ви казвам, че ще имате надежда чрез единението на Христа и силата на Неговото възкресение да бъдете въздигнати към живот вечен, и това поради вярата ви в Него според обещанието” (Мороний 7:41).

Когато се стремите да живеете според Евангелието, вие увеличавате способността си “чрез силата на Светия Дух да се преумножава надеждата ви” (Римляните 15:13). Вие увеличавате надеждата си, като се молите и търсите Божието опрощение. В Книгата на Мормон един мисионер на име Аарон уверил ламанитския цар: “ако се покаеш за всичките си грехове и се преклониш пред Бога, и призовеш името Му с вяра, вярвайки, че ще получиш, тогава ти ще получиш надеждата, която желаеш” (Алма 22:16). Вие получавате надежда също и когато изучавате

Писанията и следвателните напътствията им. Апостол Павел учи, “всичко, що е било от по-напред писано, писано е било за наша поука, та чрез твърдостта и утехата от Писанията да имаме надежда” (Римляните 15:4).

Принципът на надеждата се простира във вечността, но може да ви подкрепя и в предизвикателствата на всекидневието. “Блажен оня”, казва псалмистът, “чиито помощник е Яковият Бог, чиято надежда е на Господа неговия Бог” (Псалми 146:5). С надежда можете да намерите радост в живота. Можете да “имате търпение и да понасяте... огорчения с непоколебима надежда, че един ден ще си отпочинете от всички ваши страдания” (Алма 34:41). Можете да “бързате напред с увереност в Христа, имайки свършена светла надежда и любов към Бога и всички човеци. Затова ако бързате напред, угощавайки със словото на Христа и устоите до края, ето, така казва Отец: Вие ще имате вечен живот” (2 Нефи 31:20).

Допълнителни препратки: Плачът на Еремия 3:25–26; 1 Коринтяните 15:19–22; 1 Петрово 3:15; 1 Иоаново 3:2–3; Яков 4:4–6; Алма 13:28–29; 27:28; Етер 12:32; Мороний 8:26; 9:25; 10:22

Виж също Несгода; Единението на Исус Христос; Целомъдрие; Вяра

Наркотици (Виж Словото на мъдростта)

Небеса

В Писанията думата *небеса* се използва в два основни смисъла. Първо, тя се отнася за място, където живее Бог, което е последен дом на вярващия (вж. Мосия 2:41). Второ, отнася се за простора около земята (вж. Битие 1:1).

Допълнителни препратки: Псалми 11:4; Матей 6:9; 1 Нефи 1:8; Мосия 3:8; У. и З. 20:17

Виж също Царства на слава

Небесен Отец (Виж Бог Отец)

Неделен ден (Виж Съботен ден; Поклонение)

Несгода

Като част от плана на Небесния Отец за изкупление през смъртността вие изпитвате несгоди. Една трудна част от живота са изпитанията, разочарованията, тъгата, боледуването и душевната болка, но те могат да доведат до духовно израстване, пречистване и напредък, когато се обърнете към Спасителя.

Несгодите идват от различни източници. Понякога можете да бъдете изправени пред изпитания поради собствената ви гордост и непокорство. Тези изпитания могат да бъдат избегнати чрез праведен живот. Други изпитания са просто естествена част от живота и могат да ви сполетят във време, когато живеете праведно. Например можете да понасяте изпитания по време на болест или несигурност или при смърт на хора, които обичате. Понякога несгодите могат да дойдат поради лоши избори, зли думи и действия на околните.

Да отговаряме на несгодите с вяра

Вашият успех и щастие и сега, и във вечността, зависят главно от отговорите ви на трудностите на живота.

Един разказ от Книгата на Мормон илюстрира различни отговори на несгодите. Пророк Лехий и семейството му пътували из пустошта няколко дни, като си набавяли храна чрез лов, използвайки лъковете и стрелите си. Семейството се изправило пред трудности, когато синовете на Лехий вече не могли да използват лъковете си. Лъковете на Ламан и Лемуил загубили гъвкавостта си, а този на Нефи се счупил. Гладни и уморени, Ламан и Лемуил почнали да роптаят срещу Господ. Дори Лехий почнал да мърмори. Нефи, от друга страна, отказал да се обезкуражи. Той се хванал на работа. Ето какво разказва той: “Аз, Нефи, направих от дърво лък, и

стрела от една права пръчка; и така, аз се въоръжих с лък и стрела, с прашка и с камъни. И аз казах на баща си: Накъде да тръгна, за да се сдобия с храна?“ Смирени поради думите на Нефи, Лехий попитал Господ накъде да отидат те за храна. Господ отговорил на молитвите му и отвел Нефи на място, където се сдобил с храна. (Вж. 1 Нефи 16:15–31).

Когато някои хора се изправят пред несгоди, те са като Ламан и Лемуил. Оплакват се и стават резки. Те задават въпроси като “Защо ми се случва това? Защо изпитвам това сега? Какво съм сторил, та го заслужих?“ Но тези въпроси имат силата да управляват мислите им. Подобни въпроси могат да замъглят погледа им, да погълнат енергията им и да ги лишат от изживяванията, които Господ иска те да получат. Вместо да реагирате по този начин, вие би трябвало да следвате примера на Нефи. Помислете си дали да не зададете въпроси от рода, “Какво трябва да направя аз? Какво трябва да науча от това изживяване? Какво трябва да променя? На кого трябва да помогна? Как мога да помня многобройните си благословии във времена на изпитания?“

Различните видове несгоди изискват различни отговори. Например, ако сте сполетени от болест, може просто да трябва да сте търпеливи и верни. Ако страдате поради думи и действия на другите, следва да работите за опрощаване на онези, които са ви оскърбили. Ако сте жертва на малтретиране, следва да търсите помощ незабавно. Ако изпитанията ви сполитат поради собственото ви непокорство, следва да коригирате поведението си и смирено да търсите прошка.

Макар че някои от отговорите ви на несгодите ще варират, един отговор следва да е неизменен – упованието ви в Небесния Отец и Исус Христос. Пророк Алма учел, че “всеки, който уповава на Бога, ще бъде подкрепен в изпитанията си и в грижите си, и в страданията си и ще бъде вдигнат в последния ден” (Алма 36:3).

Упование в Небесния Отец и Исус Христос

Когато уповавате в Отца и Сина, вие сте уверени, че Те ви обичат съвършено – че искат да бъдете щастливи и че ще ви помогнат да израстнете духовно. Вие спазвате заповедите. Стремите се да узнаете Тяхната воля и вършите това, което изискват Те, дори ако желаете нещо различно. Молитвите ви за помощ са придружени от разбирането, че Небесният Отец няма да реши всички неща незабавно – че Той може да реши да чакате, тъй че да продължите да учите и растете. При все това, вие намирате утеха в убедеността, че Спасителят съвършено разбира изпитанията ви. Като част от Неговото безпределно Единение Той взел върху Себе си “болките и болестите на Своя народ”. Той взел върху Себе си “немощите им, за да може сърцето Му да се изпълни с милостта според плътта, та да узнае Той според плътта как да подпомага Своя народ според немощите му” (Алма 7:11–12). Тъй като Той е изпитал вашата болка, знае как да ви помогне. Ако гледате към Него с вяра, Той ще ви укрепи да устоите на всяко изпитание, което би ви сполетяло.

Когато се стремите да уповавате на Господ във време на изпитания, помнете да следвате съвета, даден чрез Пророка Джозеф Смит:

“който е верен в изпитанието, наградата на същия ще е по-голяма в небесното царство.

Вие не може да съзрете засега с вашите природни очи замисъла на вашия Бог относно тези неща, които ще дойдат по-нататък, и славата, която ще последва след много изпитания.

Защото след многото изпитания идват благословиите” (У. и З. 58:2–4).

Да намерим покой и радост по време на несгодите

Можете да намерите покой и радост дори когато се борите с предизвикателства и тъга. Книгата на Мормон

включва един разказ за праведни хора, които научили тази истина. Страдащи в робство под властта на жесток управник, те излели сърцата си пред Бог (вж. Мосия 24:8–12). Господ отвърнал:

“Вдигнете главите си и се успокойте, защото знам завета, който сте склучили с Мене, и Аз ще склуча завет с Моя народ и ще ги избавя от робство.

И Аз ще облекча тегобите, поставени на раменете ви, та даже вие да не можете да ги чувствате на гърбовете си, дори когато сте в робство; и това Аз ще направя, за да можете да Ми бъдете свидетели отсега насетне и за да знаете със сигурност, че Аз, Господ Бог, посещавам Моя народ в страданията му” (Мосия 24:13–14).

Народът отвърнал с вяра и “тегобите, които бяха наложени върху (тях), станаха леки; да, Господ ги усили, за да могат да понесат тегобите си с лекота, и те се подчиняваха с желание и търпеливо на волята Господна” (Мосия 24:15).

Подобно онези праведни хора, вие можете да “се подчинявате с желание и търпеливо на волята Господна”, знаейки, че Той ще ви укрепи в изпитанията ви. Той обеща, че “всички неща, с които сте били огорчавани, ще действат заедно за ваше добро и за славата на името Ми” (У. и З. 98:3).

Допълнителни препратки: Евреите 4:15–16; 2 Нефи 2:11–24; Мосия 23:21–22; У. и З. 105:6; 121:7–9; 122

Виж също Опрощение; Надежда; Покой; Планът на спасението; Покаяние

Областен ръководител-седемдесетник (*Виж*
Църковна администрация)

Образование

Господ заповядва, “търсете познание тъкмо чрез учение, също и чрез вяра” (У. и З. 88:118). Той ни съветва

да учим Евангелието и да добием разбиране за “неща както на небето, тъй и на земята, и под земята, неща, които са били, неща, които са, неща, които скоро трябва да се случат, неща, които са у дома, неща, които са в чужбина; войните и трудностите на народите и възмездията, които са по земята, също и познанията относно страни и царства; тъй че да може да бъдете подготвени във всичко” (У. и З. 88:78–80).

Образование и професионално обучение

Трябва да работите винаги за развиване на ума и ръцете ви, за да успеете в избраното от вас поприще. Използвайте образованието си за едно влияние за добро. Вършейки това, ще станете известен като почтен човек. Ще бъдете готови за възможностите, когато те дойдат и ще бъдете голям актив за своето семейство, за Църквата и за общността ви.

Търсете най-доброто съществуващо образование. Някои възможности са колежите и университетите, техническите училища, надомните курсове, общинското образование и частното обучение.

Семинар и Институт

По цял свят светии от последните дни на възраст между 14 и 18 години участват в Семинара, който осигурява обучение по Писанията в делнични дни. Институтите по религия осигуряват курсове в делнични дни по различни евангелски теми за светии от последните дни между 18 и 30 години.

Тези програми осигуряват духовен и социален климат, където студентите могат да общуват един с друг, докато учат повече за Евангелието.

За информация относно Семинара и Института се свържете с местен свещенически ръководител.

Учение през целия живот

Продължавайте да търсите възможности за образование през целия си живот. Това ще ви помогне да оставате в крак с избраната от вас професия и в останалите ви умения и интереси. В този бързо променящ се свят трябва да отделяте време да се образовате днес и в бъдеще.

В добавка към последващото ви обучение чрез редовно образование може да продължите да учите, като четете, посещавате полезни културни събития, музеи и исторически места и наблюдавате света около вас.

Допълнителни препратки: Притчи 1:5; У. и З. 130:18–19

Обреди

В Църквата обредът е свят официален акт, извършван чрез силата на свещеничеството. Някои обреди са съществени за нашето възвисяване. Тези обреди са наречени спасителни обреди. Те включват кръщение, потвърждаване, поставяне в Мелхиседековото свещеничество (за мъжете), храмово надаряване и запечатване на брака. С всеки от тези обреди ние склучваме тържествени завети с Господ.

Други обреди, като даване на име и благославяне на деца, освещаване на масло и служене на болните и страдащите също се извършват чрез силата на свещеничеството. Макар и да не са съдбоносни за спасението ни, те са важни за нашия покой, напътствие и насърчаване.

Обредите и заветите ни помагат да помним кои сме. Те ни напомнят за нашия дълг към Бог. Господ ги е предоставил, за да ни помогне да дойдем при Него и да получим вечен живот. Когато ги спазваме, Той ни укрепява.

Можем да получим много възможности да участваме в свещенически обеда. Когато имате такава възможност, направете всичко възможно да се подготвите, без

значение дали извършвате обряда или го получавате. Можете да се подготвите чрез молитва, пост, съветване със свещенически ръководители и изучаване на Писанията и словата на пророците от последните дни. Ако сте носител на свещеничество, следва винаги да сте духовно готови да извършите обряд. Живейте чист, достоен живот и се стремете да имате постоянното съпътничество на Светия Дух.

Допълнителни препратки: У. и З. 84:19–21; Символът на вярата 1:3–5.

Виж също Завет; Евангелие; Свещеничество

Обръщане във вярата

“Понеже копнежът на плътта значи смърт”, заявява апостол Павел, “а копнежът на духа значи живот и мир” (Римляните 8:6; вж. и 2 Нефи 9:39). В нашето паднало състояние често се борим с изкушение и понякога отстъпваме на “желанието на плътта и злото, което е в нея” (2 Нефи 2:29; вж. и “Падение”, стр. 109–112 в тази книга). За да сме в състояние да получим благословията на вечния живот, трябва да имаме “копнеж на духа” и да надвиваме неправедните си желания. Нуждаем се от промяна. По-точно, трябва да *бъдем променени* или обрънати чрез силата на Единението на Спасителя и силата на Светия Дух. Процесът се нарича обръщане.

Обръщането включва промяна в поведението, но тя отива отвъд поведението; това е промяна в самата ни същност. Това е толкова значителна промяна, че Господ и пророците Му я споменават като раждане отново, промяна на сърцето и кръщение с огън. Господ казва:

“Не се чуди, че цялото човечество, да, мъже и жени, всички народи, племена, езици и люде трябва да бъдат родени отново; да, родени от Бога, променени от плътското си и паднало състояние в състояние на праведност, като бъдат изкупени от Бога и станат Негови синове и дъщери.

И тъй те стават нови същества; и ако не направят това, те не могат по никакъв начин да наследят царството Божие" (Мосия 27:25–26).

Процесът на обръщане

Обръщането е процес, не единичен акт. Стават обърнати в резултат на праведните ви усилия да следвате Спасителя. Тези усилия включват упражняване на вяра в Исус Христос, покаяние от греха, кръщение, получаване дара на Светия Дух и устояване с вяра до края.

Макар обръщането да е чудотворно и променящо живота, то е тихо чудо. Посещенията на ангели и други зрелищни събития не носят обръщане. Дори Алма, който видял един ангел, станал обърнат едва след като "постих и се молих в продължение на много дни", за да може да узнае тези неща (Алма 5:46). А Павел, който видял възкръсналия Спасител, учи, че "никой не може да нарече Исуса Господ, освен със Светия Дух" (1 Коринтяните 12:3).

Понеже обръщането е тих, продължителен процес, можете да бъдете обърнати сега и да не си дадете сметка за това. Бихте могли да сте като ламанитите, които "поради вярата им в (Христос) по времето на тяхното обръщане, бяха кръстени с огън и със Светия Дух, но не го знаеха" (3 Нефи 9:20). Продължителните ви усилия да упражнявате вяра и да следвате Спасителя ще доведат до по-пълно обръщане.

Характеристики на хората, които са обърнати

Книгата на Мормон дава описания на хора, които са обърнати към Господа:

Те желаят да бъдат добри. Народът на цар Вениамин казал, "Духът на Господа Всемогъщи, ...извършил голя-

ма промяна в нас, в сърцата ни, та да нямаме повече склонност да вършим зло, а да вършим добро непрестанно” (Мосия 5:2). Алма говори за хора, които “не можеха да гледат на греха иначе, освен с отвращение” (Алма 13:12).

Те не се бунтуват против Господа. Мормон разказва за група ламанити, които били зли и кръвожадни, но “бяха обърнати към Господа” (Алма 23:6). Те променили името си на анти-нефити-лехити и “станаха един праведен народ; защото те положиха оръжията на бунта си, за да не се борят никога повече против Бога, нито срещу някой от братята им” (Алма 23:7).

Те споделят Евангелието. Енос, Алма старши, Алма младши, синовете на Мосия, Амулик и Зиезрам се посвещаваха на проповядване на Евангелието, след като били обърнати към Господ (вж. Енос 1:26; Мосия 18:1; Мосия 27:32–37; Алма 10:1–12; 15:12).

Те са изпълнени с любов. След като възкресеният Спасител посетил народите в Американския континент, “всички люде по цялото лице на земята, както нефити, тъй и ламанити бяха обърнати към Господа; и нямаше нито раздори, нито спорове сред тях и всички люде постъпваха справедливо едни към други...

И стана така, че нямаше раздори в земята, понеже любовта Божия живееше в сърцата на людете.

И нямаше зависти, нито спорове, нито метежи, нито блудства, нито лъжи, нито убийства, нито какъвто и да е вид похотливост; и наистина не можеше да съществува по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия.

И нямаше нито разбойници, нито убийци, нито пък имаше ламанити, нито какъвто и да е вид –ити; но те бяха всички събрани в едно, чедата Христови и наследници на царството Божие” (4 Нефи 1:2, 15–17).

Стремеж към по-пълно обръщане

Вие носите основната отговорност за собственото си обръщане. Никой не може да бъде обърнат вместо вас и никой не може да ви принуди да бъдете обърнати. Обаче околните могат да ви помогнат в процеса на обръщане. Учете се от праведните примери на членове на семейството, учители и ръководители на Църквата и мъже и жени от Писанията.

Способността ви да изживеете силна промяна в сърцето ще се усили, като се борите да следвате съвършения пример на Спасителя. Изучавайте Писанията, молете се с вяра, спазвайте заповедите и търсете постоянното спътничество на Светия Дух. Като напредвате в процеса на обръщане, ще получите “велика радост”, както народът на цар Вениамин, когато Духът “извършил голяма промяна в сърцата (им)” (вж. Мосия 5:2, 4). Ще можете да следвате съвета на цар Вениамин да сте “постоянни и непоклатими, винаги изобилстващи на добри дела, та Христос, Господ Бог Всемогъщи, да ви запечати за Негови, за да бъдете отведени в небесата, за да имате вечно спасение и вечен живот” (Мосия 5:15).

Допълнителни препратки: Матей 18:3; Лука 22:32; Алма 5:7–14

Виж също Единението на Исус Христос; Кръщение; Светия Дух; Спасение

Обучение при посещение (Виж Общество за взаимопомощ)

Общество за взаимопомощ

Обществото за взаимопомощ е било основано от Пророка Джозеф Смит на 17 март 1842 г. в Наву, щат Илинойс. В дните на основаването си то имало две основни цели: да осигурява помощ за бедните и нуждаещите се и да спасява души. Организацията

продължава да действа днес, оставайки върна на тези начални водещи принципи. Сестри от Обществото за взаимопомощ по целия свят работят заедно с носители на свещеничеството за осъществяване мисията на Църквата. Те се подкрепят едни други, докато:

- Укрепват свидетелствата си за Исус Христос чрез молитва и изучаване на Писанията.
- Търсят духовна сила, следвайки подтиците на Светия Дух.
- Посвещават се на укрепване на браковете, семействата и домовете.
- Намират благородство в майчинството и радост в женствеността.
- Наслаждават се на служенето и добрите дела.
- Обичат живота и учението.
- Застъпват се за истината и праведността.
- Подкрепят свещеничеството като Божията власт на земята.
- Радват се на благословиите на храма.
- Разбират своята божествена съдба и се стремят към възвисяване.

Ако сте в Обществото за взаимопомощ, един начин, по който можете да допринесете за мисията на организацията, е да приемете да служите като посещаваща учителка. Като посещавате и служите на определените за вас сестри, отделяйте време да проповядвате Евангелието и да подхранвате приятелства. Освен да служите на отделни хора може да играете важна роля в укрепване на семействата.

Ръководителите на райони и клонове се грижат да има определени домашни учители за всяка сестра на възраст 18 и повече години. Ръководителите на свещени-

чеството и на Обществото за взаимопомощ следят заедно с посещаващите учителки да се помогне на всяка сестра в посрещането на духовните и физическите ѝ потребности.

Като сестра от Обществото за взаимопомощ вие сте член на една световна сестринска общност, обединена в преданост към Исус Христос. Вие се обединявате с други Божии дъщери като жена с вяра, добродетел, проникателност и милосърдие, и сигурно знание, че животът ви има смисъл, цел и посока. Чрез участието ви в Обществото за взаимопомощ имате възможности да се радвате на сестринство и спътничество, да извършвате значима служба, да споделяте свидетелството си и своите таланти и да растете духовно.

Одежди (Виж Храмове)

Опрощение

Писанията се позовават на опрощението по два начина. Господ ни заповядва да се покаем за греховете ни и да дирим прошката Му. Той също заповядва да прощаваме на онези, които са ни обидили или наранили. В Господната молитва Исус ни съветва да молим Небесния Отец да ни “прости дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници” (Матей 6:12).

Търсене на опрощение от Господа

Грехът е тежко бреме. Той докарва напрежението на вината и терзанието от съзнанието, че сме постъпили пряко волята на нашия Небесен Отец. Той довежда продължително угризение, когато си даваме сметка, че с действията си може да сме оскърбили околните и да сме се лишили от получаване на благословии, които нашият Отец е бил готов да ни даде.

Поради Единението на Исус Христос можем да получим опрощение за греховете си чрез искрено и пълно покаяние. Греховността носи страдание и мъка, но Господното опрощение носи облекчение, утеха и радост. Господ е обещал:

“Ето, този, който се е покаял за греховете си, същият е опростен и Аз, Господ, повече не ги помня” (У. и З. 58:42).

“Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна” (Исаия 1:18).

Можете да изживеете това чудо, без значение дали трябва да се покаете за сериозни грехове или всекидневни слабости. Точно както Спасителят призовавал народа в древността, така призовава днес вас:

“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.

Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си.

Защото Моето иго е благо, и Моето бreme е леко” (Матей 11:28–30).

“... не искате ли сега да се върнете при Мене и да се покаете за греховете си, и да се обърнете, за да може да ви изцеля?

Да, истина ви казвам, ако дойдете при Мене, ще имате живот вечен. Ето, Моята ръка на милост е протегната към вас и този, който дойде, него ще приема; и благословени са онези, които идват при Мене” (3 Нефи 9:13–14).

За обяснение на покаянието виж “Покаяние”, стр. 124–128.

Да прощаваме на околните

Освен че се стремим към опрощение на собствените ни грехове, трябва да сме готови да прощаваме на окол-

ните. Господ казва: “трябва да си прощавате един на други, защото този, който не прощава на брата си неговите простъпки, застава осъден пред Господа, защото в него остава по-големият грях. Аз, Господ, ще простя на когото искам да простя, но от вас се изисква да прощавате на всички човеци” (У. и З. 64:9–10).

В житейското всекидневие други хора със сигурност ще се отнасят зле с вас – понякога без умисъл, понякога нарочно. В такива случаи е лесно да станеш огорчен, ядосан или отмъстителен, но това не е Господният начин. Спасителят съветва, “Обичайте неприятелите си и молете се за тия, които ви гонят” (Матей 5:44). Той дал съвършен пример на опрощение, когато бил на кръста. Обръщайки се към римските войници, които Го разпънали, Той помолил, “Отче, прости им, защото не знаят какво правят” (Лука 23:34; виж обяснение под линия *в*).

Молете за сила да простите на тези, които са се отнесли зле с вас. Откажете се от чувствата на гняв, горчивина или отмъщение. Търсете доброто у ближните, вместо да се съсредоточавате върху техните недостатъци и да преувеличавате слабостите им. Нека Бог бъде съдник на лошите действия на другите. Може да е трудно да отхвърлите наранените чувства, но ще успеете да го направите с помощта на Господ. Ще откриете, че опрощението може да изцелява ужасни рани, като сменя отровата на раздора и омразата с покоя и любовта, които само Бог може да даде.

Допълнителни препратки: Матей 6:14–15; 18:21–22; 1 Нефи 7:16–21

Виж също Единението на Исус Христос; Съдене на другите; Покаяние

Осиновяване

Деца имат право да бъдат отглеждани от родители, които почитат брачните завети и осигуряват любов и подкрепа. Осиновяването може да бъде голяма благословия за много деца, родени без тази възможност.

Ако едно дете е заченато извънбрачно, най-доброто решение е бащата и майката да се оженят и да работят за изграждане на семейна връзка за вечността. Ако успешното съпружество е малко вероятно, те следва да оставят детето за осиновяване, за предпочитане чрез Семейните служби на светиите от последните дни. Даването на детето за осиновяване чрез Семейните служби на светиите от последните дни позволява неженените родители да направят това, което е най-добро за детето. Това позволява детето да бъде запечатано с майка и баща в храма и засилва шансовете за евангелските благословии в живота на всички засегнати. Осиновяването е неегоистично, любящо решение, което благославя биологичните родители, детето и приемното семейство.

Ако сте семейни и вие или жена ви искате да осиновите дете, убедете се, че сте запознати с всички законови изисквания на свързаните с това страни и държавни агенции. Посъветвайте се с вашия свещенически ръководител и, ако е възможно, със служителите на Семейните служби на светиите от последните дни. Ако във вашия район няма Семейни служби на светиите от последните дни, потрудете се заедно с вашия свещенически ръководител да откриете лицензирани, упълномощени агенции, защитаващи както децата, така и приемните родители.

Откровение

Откровението е предаване на информация от Господ към Неговите деца. Това напътствие иде чрез различни канали според нуждите и обстоятелствата при отделните хора, семейства и Църквата като цяло.

Когато Господ разкрива волята Си на Църквата, Той говори чрез Своя пророк. Писанията съдържат много подобни откровения – словото Господно чрез пророците на древността и последните дни. Днес Господ про-

дължава да напътства Църквата, като разкрива волята Си на Свои избрани служители.

Пророците не са единствените хора, които могат да получат откровение. Според вашата вяроност можете да получавате откровение, което да ви помага във ваши специфични нужди, отговорности и въпроси, както и да укрепва свидетелството ви.

Да се подготвим да получим откровение чрез Светия Дух

Писанията разказват за различни видове откровения, като видения, сънища и посещения на ангели. Чрез подобни средства Господ в последните дни е възстановил Своето Евангелие и е разкрил истини за такива учения като доземното съществуване, изкупването на мъртвите и трите царства на славата. Повечето откровения обаче до ръководители и членове на Църквата идват чрез напътстванията на Светия Дух.

Тихите духовни подтици може да не изглеждат така впечатляващи като виденията или ангелските посещения, но са по-мощни и трайни и променят живота. Свидетелството на Светия Дух оставя следа в душата, която е по-значима от всичко, което можете да видите или чуете. Чрез подобни откровения вие ще получите трайна сила да останете верни на Евангелието и да помогнете на другите да сторят същото.

Следните съвети ще ви помогнат да се подготвите да получите подтиците на Светия Дух:

Молете се за напътствие. Господ казва, “Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори, защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на тогава, който хлопа, ще се отвори” (Матей 7:7–8). За да намерите и получите, трябва да търсите и искате. Ако не хлопате – като се молите за напътствие от вашия Небесен Отец, вратата на откровението не ще се отвори пред вас. Но ако се обърнете към Небесния си Отец в смирена молитва, можете евентуал-

но да “получавате откровение след откровение, знание след знание, та да можете да узнаете тайнствата и миролюбивите дела – това, което носи радост, това, което носи живот вечен” (вж. У. и З. 42:61).

Бъдете благоговейни. Благоговението е дълбоко уважение и любов. Когато сте благоговейни и изпълнени с покой, вие привличате откровението. Дори когато всичко около вас е в смущение, може да имате благоговейно поведение и да сте готови да получите напътствие от Господ.

Бъдете смирени. Смирението пряко се отнася към благоговението. Когато сте смирени, вие признавате подчинението си на Господ. Пророк Мороний учи: “поради кротостта и смиреността на сърцето идва посещението на Светия Дух, Утешителят, Който изпълва с надежда и със съвършена любов” (Мороний 8:26).

Спазвайте Божите заповеди. Когато спазвате заповедите, вие сте готови да приемете, разпознаете и следвате подтиците на Светия Дух. Господ обещава, “но на този, който спазва Моите заповеди, Аз ще дам тайнствата на Моето царство и същите ще бъдат в него извор на жива вода, извираща за вечен живот” (У. и З. 63:23).

Приемайте причастието с достойнство. Молитвите за причастието учат как да получим постоянното спътничество на Светия Дух. Когато вземате от причастието, вие свидетелствате на Бог, че желаете да вземете върху си името на Неговия Син и винаги ще Го помните и ще спазвате Неговите заповеди. Небесният Отец обещава, че когато спазвате тези заповеди, винаги ще имате Светия Дух с вас (вж. У. и З. 20:77, 79).

Изучавайте Писанията всеки ден. Като изучавате усърдно Писанията, вие се учите от примерите на мъже и жени, чиито живот е бил благословен, понеже са следвали огласената Господна воля. Ставате също по-възприемчиви към Светия Дух в собствения ви живот. Като четете и размишлявате, можете да получите откровение как да-

ден пасаж от Писанията се отнася до вас или до всичко останало, което Господ желае да ви съобщи. Понеже четенето на Писанията може да ви помогне да получите лично откровение, трябва да ги четете всеки ден.

Отделяйте време да размишлявате. Когато отделяте време да размишлявате над истините на Евангелието, отваряте ума и сърцето си за напътстващото влияние на Светия Дух (вж. 1 Нефи 11:1; У. и З. 76:19; 138:1–11). Размисълът отделя мислите ви от незначителните неща на света и ви води по-близо до Духа.

Когато търсите специално напътствие, изучавайте проблема с ума си. От време на време получаването на информация от Господ ще настъпва само когато сте изучавали проблема в собствения си ум. Господ обяснил този процес на Оливър Каудъри, който служел като писар на Джозеф Смит за по-голямата част от превода на Книгата на Мормон. Чрез Пророка Джозеф Смит Господ говорил на Оливър Каудъри, като му обяснил защо той, Оливър, не бил в състояние да превежда Книгата на Мормон, макар и да бил получил преводаческия дар: “Ето, ти не си разбрал; ти си предположил, че Аз бих ти дал това, докато ти въобще не беше помислил, освен само да Ме помолит. Но ето, Аз ти казвам, че трябва да го проучиш в ума си; тогава трябва да Ме попиташ дали е правилно и ако е правилно, Аз ще сторя тъй, че недрата вътре в тебе ще се разгорят, ето защо ще почувстваш, че е правилно” (У. и З. 9:7–8).

Търпеливо търсете Божиата воля. Бог се открива “в Неговото собствено време, и по Неговия собствен начин, и според Неговата собствена воля” (У. и З. 88:63–68). Откровението вероятно ще дойде при вас “ред по ред, правило след правило, тук малко и там малко” (2 Нефи 28:30; вж. и Исаия 28:10; У. и З. 98:12). Не се опитвайте да насилвате духовните неща. Откровението не идва по този начин. Бъдете търпеливи и се доверете на подходящия момент, избран от Господ.

Да разпознаем подтиците на Светия Дух

Всред многото шумове и пратеници по света днес трябва да се научите да разпознавате нашепванията на Светия Дух. Следват някои от основните начини, по които Светият Дух общува с нас:

Той говори на ума и сърцето с тих, тънък глас. Господ учи: “Аз ще ти кажа в ума ти и сърцето ти чрез Светия Дух, Който ще дойде върху ти и Който ще обитава в сърцето ти. Сега ето, това е духът на пророчеството” (У. и З. 8:2–3). Понякога Светият Дух ще ви помага да разбирате някоя евангелска истина или ще ви дава подтик, който “изглежда че занимава (вашите) мисли и най-силно засяга чувствата (ви)” (вж. У. и З. 128:1). Макар подобно откровение може и да има мощен ефект върху вас, то почти винаги идва безшумно като един “тих мек глас” (вж. 3 Царете 19:9–12; Еламан 5:30; У. и З. 85:6).

Той ни подтиква чрез нашите чувства. Макар често да описваме предаването на информация от Духа като глас, този глас е нещо, което повече можем да чувстваме, отколкото да чуваме. И докато говорим за “чуване” на гласа на Светия Дух, често описваме някой духовен подтик, казвайки “Имах чувството...”. Съветът на Господ към Оливър Каудъри в раздел 9 на Учение и Завети, който е обсъден на стр. 107, учи на този принцип. Този съвет обаче понякога е неправилно разбран. След като прочетат този пасаж, някои членове на Църквата биват объркани, страхувайки се, че никога няма да получат подтик от Светия Дух, защото никога не са чувствали горене в гърдите си. Отбележете заключителните слова на Господ в Учение и Завети 9:8: “ето защо ще почувстваш, че е правилно”. Горенето, описано в този пасаж на Писанията, означава чувство на утеха и спокойствие, не задължително усещане за топлина. Като продължавате да търсите и следвате Господната воля в живота ви, ще разберете как Светият Дух ви влияе лично на вас.

Падение

Той носи покой. Светият Дух често е наричан Учителят (вж. Иоана 14:26; У. и З. 39:6). Когато Той ви открива Господната воля, “успокоява вашия ум” (вж. У. и З. 6:23). Покоят, който ви дава Той, не може да бъде наподобен от светски влияния или фалшиви учения. Това е мирът, обещан от Спасителя, когато Той обещал на учениците Си, че ще изпрати Утешителя: “Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам, както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се бои” (Иоана 14:27).

Допълнителни препратки: Амос 3:7; Матей 16:13–18; 1 Коринтяните 2:9–14; 12:3; Откровение 19:10; Алма 5:43–48; 17:2–3; У. и З. 76:5–10; 121:26–33; Символът на вярата 1:7, 9

Виж също Вярa; Светия Дух; Молитва; Благоговение; Писания; Духовни дарове

Падение

В Едемската градина Бог заповядва “От всяко дърво в градината можеш свободно да ядеш, но от дървото на познаване на доброто и злото, от него да не ядеш; при все това, ти сам можеш да избираш, защото това ти е дадено; но запомни, че Аз го забраних, защото в деня, в който ядеш от него, непременно ще умреш” (Моисей 3:16–17). Понеже Адам и Ева нарушили тази забрана и яли от плода на дървото на познанието на доброто и злото, били изпъдени от Господното присъствие (вж. У. и З. 29:40–41). С други думи, те претърпели духовна смърт. Станали също така смъртни – подлежащи на физическа смърт. Тази духовна и физическа смърт е наречена “падението”.

Нашето паднало състояние

Като потомци на Адам и Ева ние наследяваме падналото състояние по време на смъртния живот (вж. Алма 42:5–9, 14). Отделени сме от присъствието на

Господ и подлежим на физическа смърт. Също така сме поставени в състояние на противопоставяне, в което сме изпитвани от трудностите на живота и изкушенията на Сатана (вж. 2 Нефи 2:11–14; У. и З. 29:39; Моисей 6:48–49).

В това паднало състояние имаме борба вътре в себе си. Ние сме духовни деца на Бог с възможност да бъдем “участници в божественото естество” (2 Петрово 1:4). Обаче “ние сме недостойни пред (Бога); поради падението нашето естество стана непрестанно зло” (Етер 3:2). Постоянно трябва да се борим да преодоляваме неправоедни страсти и желания.

Като повтаря думите на един ангел, цар Вениамин казва: “естественият човек е враг на Бога и е бил такъв от падението на Адам”. Цар Вениамин предупреждава, че в това естествено или паднало състояние всеки би бил враг на Бога во веки веков, “освен ако не се отдаде на убежденията на Светия Дух и не отхвърли естествения човек, и не стане светия чрез единението на Господа Христа, и не стане като дете, покорен, кротък, смирен, търпелив, изпълнен с любов, готов да се покори на всички неща, които Господ сметне за нужно да му причини, тъкмо както детето се покорява на баща си” (Мосия 3:19).

Предимствата от падението

Падението е съставна част от плана за спасението на Небесния Отец (вж. 2 Нефи 2:15–16; 9:6). То има две насоки – надолу, но и напред. Освен че въвежда духовната и физическата смърт, то ни дава възможността да се родим на земята и да се учим и да се развиваме. Чрез праведно упражняване свободата на избор и искрено покаяние, когато грешим, можем да дойдем в Христа и чрез Неговото Единение да се подготвим да получим дара на вечния живот. Пророк Лехий учи:

“ако Адам не беше прегрешил, той нямаше да падне, а щеше да остане в Едемската градина. И всичките

неща, които бяха сътворени, щяха да останат в същото състояние, в което бяха след като бяха сътворени, и щяха да останат навеки, и нямаше да има край.

И (Адам и Ева) нямаше да имат деца. Ето защо те щяха да останат в състояние на невинност, без да имат радост, защото не знаеха окаяност; без да вършат добро, защото не знаеха грях.

Но ето, всички неща са били извършени по мъдростта на Този, Който знае всичко.

Адам падна, за да могат човеците да бъдат; и човеците са, за да могат да имат радост.

И Месията идва в пълнотата на времето, за да може да изкупи чедата човешки от падението" (2 Нефи 2:22–26; вж. и стихове 19–21, 27).

Адам и Ева изразили благодарността си за благословиите, които дошли в резултат на падението:

“Адам възслави Бога и беше изпълнен, и започна да пророкува относно всички семейства по земята, казвайки: Благословено да е името Божие, защото поради моето прегрешение очите ми се отвориха, и ще имам радост в този живот, и отново в плътта ще видя Бог.

И Ева, жена му, чу всичко това и се зарадва, казвайки: Ако не беше поради прегрешението ни, никога нямаше да имаме потомство и никога намаше да познаваме доброто и злото, нито радостта от изкуплението ни, нито вечния живот, който Бог дава на всички, които се подчиняват" (Моисей 5:10–11).

Изкупление от падението

Поради нашата паднала, смъртна природа и личните ни грехове единствената ни надежда е в Исус Христос и плана на изкуплението.

Чрез Единението на Исус Христос всеки един ще бъде изкупен от последиците на падението. Ние ще бъдем възкресени и ще бъдем върнати отново в присъствието

на Господ, за да бъдем съдени (вж. 2 Нефи 2:5–10; Алма 11:42–45; Еламан 14:15–17).

Освен че ни изкупва от пълните последици на падението, Спасителят може да ни изкупи и от нашите собствени грехове. В падналото си състояние ние грешим и се отдалечаваме от Господ, като довеждаме духовна смърт върху нас. Както казва апостол Павел, “всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога” (Римляните 3:23). Ако останем в греховете си, не можем да пребиваваме в Божието присъствие, понеже “нищо нечисто не може да пребивава... в присъствието Му” (Моисей 6:57). С благодарност Единението “осъществява условието за покаяние” (Еламан 14:18), като ни позволява да получим опрощение за греховете си и да пребиваваме в присъствието на Бог завинаги. Алма учи: “на човека бе дадено време, през което той да може да се покае; ето защо, този живот стана състояние на изпитание; време да се подготвим да срещнем Бога; да се подготвим за онова безкрайно състояние, за което ние говорихме, което е след възкресението на мъртвите” (Алма 12:24).

Благодарност за единителната жертва на Спасителя

Точно както не желаем храна, докато не огладнеем, ние не ще жадуваме пълно вечно спасение, докато не признаем своята потребност от Спасител. Това признание идва, докато израстваме в разбирането си за падението. Както учи пророк Лехий, “цялото човечество беше в изгубено и паднало състояние и би било завинаги, освен ако те не се уповават на този Изкупител” (1 Нефи 10:6).

Допълнителни препратки: Битие 3; Мормон 9:12–14; Моисей 4

Виж също Свободен избор; Единението на Исус Христос; Първороден грях; Планът на спасението; Грях

Патриархални благословии

Патриархалните благословии се дават на достойни членове на Църквата от поставени в сан патриарси. Вашата патриархална благословия обявява потеклото ви в Израилевия дом и съдържа личен съвет от Господ до вас.

Като изучавате патриархалната си благословия и следвате съдържащия се в нея съвет, ще получите напътствие, утеха и защита. За да научите как да получите патриархална благословия, говорете с вашия епископ или президент на клон.

Обявяване на потеклото

Патриархалната ви благословия включва и обявяване на потеклото ви, заявяващо, че вие сте от Израилевия дом – потомък на Авраам, принадлежащ към определено коляно на Яков. Много светии от последните дни са от коляното на Ефраим, коляното, на което е дадена основната отговорност по ръководене дейността от последните дни на Господа.

Тъй като във всеки един от нас текат много кръвни линии, двама члена на едно и също семейство могат да бъдат обявени като принадлежащи на различни племена в Израил.

Няма значение дали потеклото ви в Израилевия дом е по кръвна линия или чрез осиновяване. Като член на Църквата вие се считате за потомък на Авраам и наследник на всички обещания и благословии, съдържащи се в Завета на Авраам (вж. "Заветът на Авраам", стр. 57–58).

Да учим от своята патриархална благословия

Веднъж получили своята патриархална благословия, следва да я четете смирено, често и с молитвен дух. Това е лично откровение от Небесния Отец, Който знае

силните страни, слабостите ви и вечните ви възможности. Чрез патриархалната ви благословия Той ще ви помогне да узнаете какви са Неговите очаквания от вас. Благословията ви може да съдържа обещания, увещания и предупреждения. С течение на времето ще разпознаете силата на откровението в нея.

Като следвате съвета в благословията си, ще е по-малко вероятно да направите погрешна стъпка или да бъдете подведени. Ако не следвате съвета, няма да можете да получите обещаните благословии.

Макар патриархалната ви благословия да съдържа вдъхновен съвет и обещания, не бива да очаквате, че тя ще отговори на всичките ви въпроси или да разкаже подробно за всичко, което ще се случи в живота ви. Ако благословията ви не споменава някое важно събитие, като пълновременна мисия или брак, не следва да приемате, че няма да получите тази възможност.

По същия начин не следва да приемате, че всичко споменато в патриархалната ви благословия ще се изпълни в този живот. Патриархалната благословия е вечна и обещанията ѝ може да продължават във вечността. Бъдете сигурни, че ако сте достойни, всички обещания ще се изпълнят в определеното от Господ време. Онези, които не се осъществяват в този живот, ще бъдат изпълнени в следващия.

Вашата патриархална благословия е свята и лична. Можете да я споделите с най-близките си от семейството ви, но не бива да я четете на глас на обществени места или да позволявате на други да я четат и тълкуват. Дори вашият патриарх, епископ или президент на клон не бива да я тълкува.

Ценете и съхранявайте в сърцето си скъпите слова на своята патриархална благословия. Размишлявайте над тях и живеете така, че да сте достойни да получите обещаните благословии в този и в следващия живот.

Писания

Когато свети мъже на Бог пишат или говорят чрез силата на Светия Дух, думата им “ще бъде писание, ще бъде Господната воля, ще бъде Господното намерение, ще бъде Господното слово, ще бъде Господният глас и силата Божия за спасение” (У. и З. 68:4). Официалните, канонизирани църковни писания, които често са наричани “стандартните произведения”, са Библията, Книгата на Мормон, Учение и Завети и Скъпоценен бисер. Тези книги със Свети писания са описани на страници 116–119.

Важността от всекидневно изучаване на Писанията

Главната цел на Писанията е да свидетелстват за Христос, като ни помагат да дойдем в Него и да получим вечен живот (вж. Йоана 5:39; 20:31; 1 Нефи 6:4; Мосия 13:33–35). Пророкът Мормон свидетелства:

“всички, които поискат, могат да се хванат за словото Божие, което е живо и могъщо и което ще разцепи на две всички лукавства и примки, и хитростите на дявола, и ще поведе Христовия човек в един стеснен и тесен път, през онази вечна бездна на окаяност, приготвена да погълне нечестивите,

и ще постави душите им, да, безсмъртните им души, от дясната страна на Бога в царството небесно, за да седнат заедно с Авраама, и с Исаака, и с Якова, и с всички наши свети бащи, за да не излязат повече оттам” (Еламан 3:29–30).

Пророците от последните дни ни съветват да изучаваме Писанията всеки ден, сами и със семействата ни. Те ни насърчават, както Нефи насърчавал братята си, да оприличаваме Писанията на себе си, намирайки начините, по които тези свети разкази от древността се отнасят към живота ни днес (вж. 1 Нефи 19:23–24). Те ни

призоват да “изучаваме Светите писания” (Иоана 5:39) и да се “угощаваме със словата на Христос” (2 Нефи 32:3).

Ще извлечете голяма полза от следването на този съвет. Всекидневното, смислено изучаване на Писанията ви позволява да получавате нашепванията на Светия Дух. То изгражда вярата ви, укрепва ви срещу изкушение и ви помага да се приближите до Небесния ви Отец и Неговия Възлюбен Син.

Разработете план за вашето лично изучаване на Писанията. Обмислете отделянето на определено време всеки ден за изучаване на Писанията. В това време четете внимателно, бъдете чувствителни към подтиците на Духа. Молете вашия Небесен Отец за помощ да узнаете какво Той желае да научите и сторите.

Продължавайте да четете Писанията цял живот, особено Книгата на Мормон. Ще преоткривате отново и отново богатствата на Писанията, ще им намирате ново значение и приложение, докато ги изучавате на различни етапи от живота.

Ако сте семейни, всеки ден отделяйте време да четете Писанията семейно. Това може да бъде трудно усилие, но то ще ви донесе чудесни, вечни резултати. Под напътствието на Духа планирайте четене на Писанията, което ще задоволи нуждите на семейството ви. Не се страхувайте да четете Писанията на малки деца. Езикът на тези свети разкази има силата да докосва дори най-малките.

Библията

Библията е разделена на две части: Стар завет и Нов завет. Старият завет е свещен летопис за взаимоотношенията на Бог с Неговия заветен народ в Светата земя. Той включва проповедите на такива пророци като Моисей, Исус Навиев, Исаия, Еремия и Даниил. Новият завет описва раждането, земното служене и Единението на Спасителя. Той включва и служенето на учениците на Спасителя.

Тъй като Библията е била превеждана много пъти, тя е отпечатана в различни версии. На английски като Свещено писание от Църквата е приет преводът на крал Джеймз.

В Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни ние благоговеем пред Библията и нейните свети напътствия. От библейските летописи за отношенията на Бог с Неговия заветен народ можем да получим сила и утеха.

Книгата на Мормон: още едно свидетелство за Исус Христос.

Книгата на Мормон се появява в тази диспенсация по волята на Господ. Тя е летопис за взаимоотношенията на Бог с народа, който живеел в древна Америка. Пророците на Господ издълбали оригиналните разкази на златни плочи. Господ заявява, че Книгата на Мормон съдържа “пълнотата на Евангелието на Исуса Христа” (У. и З. 20:9; вж. и У. и З. 42:12).

На 22 септември 1827 г. един ангел на име Мороний – последният пророк от Книгата на Мормон, връчил тези летописи на Пророка Джозеф Смит. Чрез дарбата и силата Божия Джозеф Смит превел летописа на английски. Оттогава Книгата на Мормон е била преведена на много други езици.

Главната цел на Книгата на Мормон е да убеди всички народи, “че Исус е Христос, Вечния Бог, Който се показва на всички народи” (Заглавна страница на Книгата на Мормон). Тя учи, че всички народи “трябва да дойдат при Него, или те не могат да бъдат спасени” (1 Нефи 13:40). Джозеф Смит казва, че Книгата на Мормон е “ключовият камък на религията ни и че човек се приближава по-близо до Бога, спазвайки нейните наставления, отколкото чрез която и да било друга книга” (Въведение към Книгата на Мормон).

Книгата на Мормон е още едно свидетелство за истините, проповядвани в Библията. Тя също така възстановява “ясни и ценни” истини, които са били загубени от Библията поради грешки в превода или “бяха премахнати” в опити да “извратят правите пътища Господни” (вж. 1 Нефи 13:24–27, 38–41). Библията и Книгата на Мормон “ще израстнат в едно, за обръкване на лъжливите учения, за потушаване на раздорите и за установяване на мир” (2 Нефи 3:12).

Към края на Книгата на Мормон пророк Мороний учи как можем да знаем, че книгата е истинна: “И когато получите тези неща, аз бих ви увещавал да попитате Бога Вечния Отец в името на Христа дали тези неща са истинни; и ако попитате с искрено сърце, с истинско намерение и вярвайки в Христа, Той ще ви изяви истината за тях чрез силата на Светия Дух” (Мороний 10:4; вж. и стихове 3 и 5).

Учение и Завети

Учение и Завети съдържа откровения, дадени на Пророка Джозеф Смит. Тя също включва някои откровения, дадени на други пророци от последните дни. Тази книга от Писанията е уникална, защото не е превод на древни документи. Тя е сбор от откровения, дадени от Господ на Негови избрани пророци от последните дни.

Пророкът Джозеф Смит казва, че Учение и Завети е “основа на Църквата през тези последни дни и полза за целия свят, показваща, че ключовете на тайнствата на царството на нашия Спасител отново са поверени на човека” (въведението на У. и З. 70).

Скъпоценен бисер

Скъпоценен бисер съдържа Книгата на Моисей, книгата на Авраам, вдъхновения превод на глава 24 от

Матей на Джозеф Смит, както и някои повествования на Пророка Джозеф.

Книгата на Моисей е малък откъс от вдъхновения превод на Библията на Джозеф Смит. Това е по-пълнен летопис на писанията за Моисей от началото на книгата Битие в Стария завет. Тя съдържа много учения и проповеди, които са били загубени от Библията, и дава допълнителна информация за плана на спасението, сътворението на света и взаимоотношенията на Господ с Адам и Енох.

Книгата на Авраам е превод на стари летописи върху папирус, станали собственост на Църквата през 1835 г. Пророкът Джозеф Смит превел летописите чрез откровение. Тази книга съдържа истини за доземния Съвет в Небесата, сътворението на света, природата на Бог и свещеничеството.

Преводът на Джозеф Смит на Матей разширява знанието ни за поученията на Спасителя относно Второто Му пришествие.

Повествованията на Джозеф Смит в Скъпоценен бисер включват:

- Джозеф Смит – История, което е откъс от историята на Църквата на пророка. Това представлява разказ за събитията, водещи до възстановяването на Църквата, включително Първото видение, посещенията на Мороний при Джозеф Смит, получаването на златните плочи и възстановяването на Аароновото свещеничество.
- Символът на вярата, написан от Пророка Джозеф Смит като основни изложения на вяра и учение.

Допълнителни препратки: Римляните 15:4; 2 Тимотея 3:15–17; 2 Нефи 25:26; Алма 17:2–3; 3 Нефи 23:1–5; У. и З. 18:33–36; Символът на вярата 1:8

Виж също Пророци; Възстановяване на Евангелието; Откровение

Планът на спасението

В доземното съществуване Небесният Отец подготвил план, който ни позволява да станем като Него и да получим пълнота на радостта. Писанията назовават този план като “плана на спасението” (Алма 24:14; Моисей 6:62), “великия план на щастието” (Алма 42:8), “плана на изкуплението” (Яков 6:8; Алма 12:30) и “плана на милостта” (Алма 42:15).

Планът на спасението е пълнотата на Евангелието. Той включва Сътворението, Падението, Единението на Исус Христос и всички закони, обреди и учения на Евангелието. Свободата на морален избор, възможността да избираме и действваме сами за себе си също е основна в плана на Небесния Отец. Поради този план можем да бъдем съвършени чрез Единението, да получим пълнота на радостта и да живеем завинаги в присъствието на Бог. Семейните ни отношения могат да продължават във вечността.

Вие сте участник в плана на Небесния Отец и вечният ви житейски опит може да бъде разделен на три основни части: доземен живот, земен живот и живот след смъртта. Като започнете да разбирате плана, откривате отговори на въпроси, задавани от мнозина: Откъде сме дошли? Защо сме тука? Къде отиваме след този живот?

Доземен живот

Преди да сте били родени на земята, сте живели в присъствието на вашия Небесен Отец като едно от Неговите духовни деца. В това доземно съществуване сте присъствали на съвет с други духовни деца на Небесния Отец. На този съвет Небесният Отец е представил своя велик план на щастието (вж. Авраам 3:22–26).

В хармония с плана на щастието досмъртният Исус Христос, Първородният Син на Отца в духа, сключил завет да бъде Спасителя (вж. Моисей 4:2; Авраам 3:27).

Онези, които следвали Небесния Отец и Исус Христос, получили позволение да дойдат на земята, за да изживеят смъртността и да се развият към вечен живот. Луцифер, друг духовен син на Бог, се разбунтувал срещу плана и “се опита да унищожи свободата на избор на човека” (вж. Моисей 4:3). Той станал Сатана и бил прогонен заедно с привържениците си от небето и му била отказана привилегията да получи физическо тяло и да изживее земен живот (вж. Моисей 4:4; Авраам 3:27–28).

Чрез доземния живот вие развивате личността си и усилявате духовните си способности. Благословени с дара на свободен избор, сте вземали важни решения, като решението да следвате плана на Небесния Отец. Тази решения са повлияли на живота ви тогава и сега. Натрупали сте мъдрост и сте се научили да обичате истината, и сте били подготвени да дойдете на света, където можете да продължите да се развивате.

Земен живот

Сега изживявате земния си живот. Духът ви е съединен с вашето тяло, като ви дава възможности да растете и се развивате по начини, които не са били възможни в доземния ви живот. Тази част от съществуването ви е време на учене, през което можете да се докажете, да изберете да дойдете в Христа и се подготвите да сте достойни за вечен живот. Това е също време, когато можете да помогнете на другите да намерят истината и да получат свидетелство за плана на спасението.

Живот след смъртта

Когато умрете, духът ви ще отиде в света на духовете и ще чака възкресението. По време на възкресението духът и тялото ви ще се съединят отново и вие ще бъдете съдени и приети в някое царство на славата. Славата,

която наследите, ще зависи от дълбочината на обръщането ви и от подчинението ви на заповедите на Господ (вж. "Царства на слава", стр. 195–198). Тя ще зависи от начина, по който сте "прие(ли) свидетелството на Исус" (вж. У. и З. 76:51; вж. и стихове 74, 79, 101).

Благословии благодарение познаване на плана

Едно свидетелство за плана на спасението може да ви даде надежда и цел, докато се борите с предизвикателствата на живота. Можете да намерите успокоение в знанието, че сте чедо на Бог и сте живели в Неговото присъствие, преди да бъдете родени на земята. Можете да намерите смисъл в сегашния си живот, като знаете, че действията ви през земния живот влияят на вечната ви съдба. С това знание можете да основавате важните решения върху вечни истини вместо върху променливите обстоятелства на живота. Можете постоянно да подобрявате връзката с членовете на семейството ви, като се възраждате в обещанието, че семейството може да бъде вечно. Може да намерите радост в свидетелството ви за Единението и Господните заповеди, обреди, завети и учения, като знаете, че "който върши делата на праведността, ще получи наградата си, тъкмо мир в този свят и вечен живот в идния свят" (У. и З. 59:23).

Допълнителни препратки: 2 Нефи 2:5–30; 10:23–25; Алма 12:24–37; 22:12–14; 42; Моисей 6:47–62

Виж също Свободен избор; Единението на Исус Христос; Сътворение; Смърт, физическа; Смърт, духовна; Падение; Бог Отец; Евангелие; Небеса; Пъкъл; Исус Христос; Царства на слава; Рай; Възкресение

Подчинение

В досмъртното съществуване Небесният Отец председателствал един велик Съвет в Небесата. Там ние научаваме за Неговия план за спасението ни, който включва

време за изпитание на земята: “и ще създадем земя, на която тези да могат да живеят. И с това ще ги изпитаме, за да видим дали ще вършат всички неща, които Господ, техният Бог, ще им заповяда” (Авраам 3:24–25). Една причина да сте тук на земята е да покажете желанието си да се подчинявате на заповедите на Небесния Отец.

Много хора имат чувство, че заповедите са подтискащи и ограничават свободата и личното развитие. Но Спасителят учи, че истинската свобода идва само когато Го следваме: “Ако пребъдете в Моето учение, наистина сте Мои ученици; и ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни” (Иоана 8:31–32). Бог дава заповедите за ваша полза. Те са любящи напътствия за щастieto ви и физическото и духовното ви добруване.

Пророкът Джозеф Смит учи, че подчинението на заповедите води до благословии от Бог. Той казва: “Има закон, безвъзвратно постановен в небесата още преди основаването на този свят, на който са основани всички благословии. И когато получаваме каквато и да е благословия от Бога, това е чрез подчинение на онзи закон, на който тя се основава” (У. и З. 130:20–21). На този принцип учел и цар Вениамин: “аз бих пожелал да помислите за благословеното и щастливо състояние на онези, които спазват Божиите заповеди”, съветва той. “Защото ето, те са благословени във всички неща, и тленни, и духовни; и ако останат верни до края, те са приети в небесата, за да могат да живеят там с Бога в състояние на нескончаемо щастие. О, помнете, помнете, че тези неща са истинни, защото Господ Бог ги е казал” (Мосия 2:41).

Подчинението ни на заповедите е един израз на любовта ни към Небесния Отец и Исус Христос. Спасителят казва, “Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди” (Иоана 14:15). По-нататък Той заявява: “Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов” (Иоана 15:10).

Допълнителни препратки: Исус Навиев 24:14–15; Еклисиаст 12:13; Матей 7:21; Иоана 7:17; 1 Нефи 3:7; У. и З. 58:21–22; 82:8–10

Виж също Свободен избор; Планът на спасението

Покаяние

Покаянието е един от първите евангелски принципи (вж. Символът на вярата 1:4). То е съществено за щастията ви в този свят и през вечността. Покаянието е много повече от обикновено признание на простъпка. То е промяна в мисълта и сърцето, която ви дава нов поглед за Бог, за вас самите и за света. То включва отвърщане от греха и обръщане към Бог за прошка. Мотивирано е от любов към Бог и искрено желание да се спазват заповедите Му.

Нуждата от покаяние

Господ заявява, че “нищо нечисто не може да наследи царството небесно” (Алма 11:37). Греховете ви правят нечисти, недостойни да се завърнете да пребивавате в присъствието на Небесния Отец. Те също така носят мъка в душата ви през този живот.

Чрез Единението на Исус Христос Небесният Отец е предоставил единственият за вас начин да бъдете простени за греховете ви (виж “Опрощение”, стр. 101–103). Исус Христос изстрадал наказанието за вашите грехове, та да можете да бъдете опростени, ако искрено се покаете. Като се покайвате и се упоавате на Неговата спасителна благодат, можете да бъдете очистени от грях. Той провъзгласява:

“Аз ти заповядвам да се покаеш, покай се, да не би да те поразя с жезъла на устата Ми и с яростта Ми, и с гнева Ми, и страданията ти да бъдат тежки, не знаеш колко тежки, не знаеш колко болезнени, да, не знаеш колко непоносими.

Защото ето, Аз, Бог, съм изстрадал тези неща за всички, та да могат те да не страдат, ако се покаят.

Но ако те не се покаят, трябва да страдат, тъкмо както Мен,

което страдание накара Мен самия, тъкмо Бог, най-великият от всички, да потрепера от болка и да кървя от всяка пора, и да страдам и тялом, и духом; и Аз исках да можеше да не пия от горчивата чаша и да се отдръпна.

При все това, нека бъде слава на Отца, Аз отпих и завърших приготовленията Си за чедата човешки" (У. и З. 19:15–19).

Опасността от отлагане на покаянието

Не търсете оправдание за греховете си и не отлагайте покаянието. Амулик предупреждава: "този живот е времето човеците да се приготвят да срещнат Бога, да, ето, денят на този живот е денят, през който човеците да изпълнят трудовете си... аз ви умолявам да не отлагате деня на вашето покаяние за края, защото след този ден на живота, който ни е даден, за да се приготвим за вечността, ето, ако ние не подобрим времето си, докато сме в този живот, след това идва нощта от мрак, в който никакъв труд не може да бъде изпълнен" (Алма 34:32–33).

Елементи на покаянието

Покаянието е мъчителен процес, но то води до опрощение и траен покой. Чрез пророк Исаия Господ казва, "Ако греховете ви са като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна" (Исаия 1:18). В тази диспенсация Господ е обещал, че "този, който се е покаял за греховете си, същият е опростен, и Аз, Господ, повече не ги помня" (У. и З. 58:42). Покаянието включва следните елементи:

Вяра в Небесния Отец и Исус Христос. Силата на греха е голяма. За да се освободите от него, трябва да се обърне-

те към вашия Небесен Отец и да се молите с вяра. Сатана може да се опита да ви убеди, че не сте достойни да се молите – че Небесният Отец е така недоволен от вас, че никога няма да чуе молитвите ви. Това е една лъжа. Вашият Отец в Небесата е винаги готов да ви помогне, ако дойдете при Него с каещо се сърце. Той има силата да ви изцели и да ви помогне да ликувате над греха.

Покаянието е един акт на вяра в Исус Христос – едно признание за силата на Неговото Единение. Помнете, че можете да бъдете опростени само по Неговите условия. Като признавате благодарно Единението Му и Неговата сила да ви очисти от греха, сте в състояние “да упражнявате вярата си за покаяние” (Алма 34:17).

Повече съжаление за греха. За да бъдете опростени, трябва първо да признаете в себе си, че сте извършили грях. Ако се стремите да живеете според Евангелието, такова признание ще доведе до “скръбта по Бога”, която “докарва спасително покаяние” (2 Коринтяните 7:10). Скръбта по Бога не идва в резултат на естествените последици от греха или поради страх от наказание; по-скоро иде от разбирането, че сте разсърдили Небесния си Отец и вашия Спасител. Когато изживявате скръб по Бога, имате искрено желание за промяна и готовност да понесете всяко изискване за опрощение.

Изповед. “Който крие престъплението си, няма да успее, а който ги изповядва и оставя, ще намери милост” (Притчи 28:13). Важна за опрощението е готовността да откриете напълно всичко, което сте сторили, пред вашия Небесен Отец. Коленичете пред Него в смирена молитва, признавайки греховете си. Изповядайте срама и вината си и после молете за помощ.

Сериозни прегрешения, като нарушения на закона за целомъдрието, могат да застрашат членството ви в Църквата. Затова вие трябва да изповядате тези грехове и на Господ, и на представителите Му в Църквата. Това се

прави с грижа от вашия епископ или президент на клон и възможно от вашия президент на кол или мисия, които са стражи на кулата и съдии в Църквата. Макар само Господ да може да опрощава грехове, тези свещенически ръководители играят критично важна роля в процеса на покаяние. Те ще запазят изповедта ви поверителна и ще ви помагат в процеса на покаяние. Бъдете напълно честни с тях. Ако се изповядате само частично, споменавайки по-дребните провинения, няма да сте в състояние да сложите край на едно по-сериозно, укрито прегрешение. Колкото по-скоро почнете този процес, толкова по-скоро ще намерите покой и радост, идеци с чудото на опрощението.

Отказ от греха. Макар изповедта да е съществен елемент от покаянието, тя не е достатъчна. Господ заявява: "По това може да познаете дали човек се е покаял от греховете си: Ето, той ще ги изповяда и ще ги изостави" (У. и З. 58:43).

Заявете непоколебимо, неизменно решение никога да не повтаряте прегрешението. Когато спазвате този ангажимент, никога няма отново да изпитате мъката от този грях.

Незабавно избягвайте всяка опасна ситуация. Ако дадена ситуация ви кара или може да ви накара да грешите, тръгнете си. Не можете да се впускате в изкушения и да очаквате да победите греха.

Възстановяване. Трябва колкото може по-скоро да възстановите всичко, което е било разрушено от действията ви, било то нечия собственост или добро име. Желанието за възстановяване показва на Господ, че ще направите всичко по силите ви да се покаете.

Праведен живот. Не е достатъчно само да се опитвате да се противопоставяте на злото или да опразните живота си от грях. Трябва да изпълните живота си с праведност и да участвате в дейности, носещи духовна сила.

Потопете се в Писанията. Всекидневно се молете Господ да ви даде сила извън вас самите. От време на време посетете за специални благословии.

Пълното подчинение донася цялата сила на Евангелието в живота ви, включително увеличена сила да преодолеете слабостите си. Това подчинение включва дейности, които първоначално може да не сметете за част от покаянието, като посещение на събрания, плащане на десятък, служене и прощаване на ближните. Господ обещава, че “този, който се покаява и върши заповедите Господни, ще бъде простен” (У. и З. 1:32).

Допълнителни препратки: Лука 15:11–32; 2 Нефи 9:19–24; Мосия 4:1–3, 10–13; 26:30–31; У. и З. 18:10–16

Виж също Единението на Исус Христос; Кръщение; Църковни дисциплинарни съвети; Вяра; Опрощение; Планът на спасението; Грях; Изкушение

Поклонение

Да се покланяме на Бог значи да Му поднесем любов, благоговение, служене и преданост. Господ заповядва на Моисей: “Покланяй се Богу, защото само на Нему ти ще служиш” (Моисей 1:15). В тази диспенсация Той заповядва, “Възлюби Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си мощ, разум и сила; и в името на Исус Христос, ти ще Му служиш” (У. и З. 59:5). Ако поставите някого или нещо над любовта към Бога, вие практикувате фалшиво поклонение или идолопоклонство (вж. Изход 20:3–6).

Молитвата е един начин да се покланяте на Отца. Алма учи сина си Еламан, “Да, и призовавай Бога за всичко, от което имаш нужда; да, нека делата ти бъдат за Господа и където и да отидеш, отивай с Господа; да, отправай всички твои мисли към Господа; да, нека любовта на сърцето ти бъде в Господа навеки” (Алма 37:36).

Покой

Трябва да посещавате църковните си събрания в дух на поклонение. Господ заповядва: “И за да може по-пълно да се запазиш неопетнен от света, иди в молитвения дом и принеси в жертва свещеноедействията си на Моя свят ден. Защото наистина, това е ден, който ти е назначен, за да си починеш от трудовете си и да се поклониш на Всевишния” (У. и З. 59:9–10).

Участието в обредите на свещеничеството също е част от вашето поклонение. Като приемате благоговейно от причастието и посещавате храма, вие помнете и се покланяте на своя Небесен Отец и изразявате благодарността си за Неговия Син, Исус Христос.

Освен външните прояви на поклонение трябва да имате почиттелно поведение където и да отивате и каквото и да вършите. Алма проповядва този принцип на група хора, които били пропъдени от мястото на тяхното поклонение. Той им помага да разберат, че истинското поклонение не е ограничено до веднъж седмично (вж. Алма 32:11). Амулик, спътникът на Алма, ги насърчава да се “покланяте на Бога, където и да сте, в дух и в истина” (Алма 34:38).

Допълнителни препратки: Псалми 95:6–7; Мосия 18:25; Алма 33:2–11; У. и З. 20:17–19, 29; Символът на вярата 1:11

Виж също Пост и дарения от пост; Бог Отец; Любов; Молитва; Съботен ден

Покой

Много хора мислят за покоя като за липса на война. Но можем да усещаме мир дори във времена на война и да нямаме покой дори когато не бушува никаква война. Простото отсъствие на конфликт не е достатъчно да доведе покой в сърцата ни. Покоят иде чрез Евангелието – чрез Единението на Исус Христос, служението на Светия Дух и собствената ни праведност, искрено покаяние и усърдна служба.

Дори когато светът наоколо е в смут, може да получите благословията на вътрешен мир. Тази благословия ще продължава да е с вас, докато сте верни на вашето свидетелство за Евангелието и помните, че Небесният Отец и Исус Христос ви обичат и бдят над вас.

Освен че вие самите ще изпитвате покой, може да влияете за мир в семейството ви, общността и света. Вие работите за мир, когато спазвате заповедите, служите, грижите се за членове на семейството и съседите и споделяте Евангелието. Работите за покой винаги когато помагате за облекчаване страданията на други.

Следните думи на Спасителя ни учат как можем да изживеем покоя, който носи Евангелието:

“А Утешителят, Светият Дух, когото Отец ще изпрати в Мое име, той ще ви научи на всичко, и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.

Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам, както светът дава. Да се не смуцава сърцето ви, нито да се бои” (Йоана 14:26–27).

“Не бойте се да вършите добро, синове Мои, защото каквото посееете, това и ще пожънете; ето защо, ако посееете добро, ще пожънете също добро за ваша награда.

Ето защо не бой се, малко стадо; вършете добро; нека земя и пъкъл се обединят срещу вас, защото ако сте построени на Моята канара, те не могат да надделят.

Ето, Аз не ви осъждам; вървете по вашите пътища и не грешете повече; провеждайте трезво делото, което ви заповядах.

Поглеждайте към Мене във всяка мисъл; не се съмнявайте, не се бойте.

Вижте раните, които пронизаха страната Ми, а също и белезите от гвоздеите по ръцете и нозете Ми; бъдете верни, спазвайте заповедите Ми и ще наследите царството небесно” (У. и З. 6:33–37).

“Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте, Аз победих света” (Йоана 16:33).

Като помните Спасителя и Го следвате, вие наистина можете да победите света. Можете да изживеете истински, траен покой по всяко време. Можете да намерите надежда в първите думи на Спасителя до Неговите ученици след възкресението Му: “Мир вам” (Иоана 19:20).

Допълнителни препратки: У. и З. 59:23

Виж също Милосърдие; Светия Дух; Надежда; Исус Христос; Любов; Служене; Война

Полагане на ръце

Полагането на ръце е процедура, дадена чрез откровение от Господ, за извършване на много свещенически обреди като потвърждаване, ръкополагане, отделяне на членове за служба в призования, грижа за болните и даване на други свещенически благословии (вж. У. и З. 42:44; Символът на вярата 1:4–5). Хората, имащи подходяща свещеническа власт, поставят ръцете си на главата на човека, получаващ обряда. Вършейки това, те действат като инструменти, чрез които Господ благославя чедата Си (вж. У. и З. 36:2).

Това средство е било винаги прилагано от носители на свещеничеството. Адам ръкоположил праведните си наследници от мъжки пол чрез полагане на ръце (вж. У. и З. 107:40–50). Когато Яков произнасял благословиите за Ефраим и Манасия, той положил ръце на главите им (вж. Битие 48:14–19). Алма “постави свещеници и старейшини чрез полагане на ръце според реда Божий” (Алма 6:1). Апостолите Петър и Иоан давали дара на Светия Дух чрез полагане на ръце (вж. Деянията 8:14–17). В тази диспенсация Иоан Кръстител предал Аароновото свещеничество на Джозеф Смит и Оливър Каудъри чрез полагане на ръце (вж. Джозеф Смит–История 1:68–69).

Допълнителни препратки: Числа 27:18–23; Деянията 19:1–6; 1 Тимотея 4:14; У. и З. 33:15; 35:6

Виж също Светия Дух; Свещеничество

Порнография

Порнография е всякакъв материал, рисуващ или описващ човешкото тяло или сексуално поведение по начин, събуждащ сексуални чувства. Тя се разпространява чрез много канали, включително списания, книги, телевизия, филми, музика и Интернет. Вредна е за духа също така, както тютюнът, алкохолът и наркотиците за тялото. Използването на порнографски материал по какъвто и да е начин е нарушение на Божията заповед: “Не ... прелюбодействай ... не върши нищо подобно на това” (У. и З. 59:6). Тя може да доведе до сериозни прегрешения. Членовете на Църквата следва да избягват порнографията в каквато и да е форма и да се противопоставят на производството, разпространението и употребата ѝ.

Порнографията предизвиква трагично пристрастяване. Както другите пристрастявания тя кара хората да опитват и търсят все по-силни стимулатори. Ако я опитате и си позволите да останете хванат в нейния капан, тя ще ви разруши, принизявайки ума, сърцето и духа ви. Тя ще ви отнеме самоуважението и чувството за красота на живота. Ще ви принизи и ще ви отведе до пагубни мисли и вероятно пагубни постъпки. Тя ще причини ужасна вреда на семейните ви отношения.

Поради пристрастяващата природа на порнографията и вредата, която тя може да нанесе на тялото и духа, Божиите слуги многократно са ни предупреждавали да я отбягваме. Ако сте хванати в капана на порнографията, незабавно спрете и търсете помощ. Чрез покаяние можете да получите опрощение и да намерите надежда в Евангелието. Вървете при своя епископ или президент

на клон за съвет как да преодолеете своя проблем и търсете изцеление чрез Единението на Исус Христос. Молете Господ да ви даде сила да превъзмогнете тази ужасна склонност.

Допълнителни препратки: Матей 5:27–28; Римляните 6:12; Алма 39:9; У. и З. 42:23

Виж също Целомъдрие; Изкушение

Пост и дарения от пост

Пост означава доброволно да се прекара определен период време без храна и вода. Постът, съчетан с искрена молитва, може да помогне вие и другите да се подготвите да получите Божиите благословии.

Цели на поста

При един случай Спасителят прогонил беса от едно дете и използвал тази случка, за да поучи учениците Си за силата на молитвата и поста. Учениците Му Го попитали, “Защо ние не можахме да го изгоним?” Исус отвърнал: “Поради вашето маловерие. Защото истина ви казвам: Ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: Премести се оттука там, и тя ще се премести; и нищо няма да ви бъде невъзможно. А тоя род не излиза, освен с молитва и пост” (вж. Матей 17:14–21).

Този разказ учи, че молитвата и постът могат да дадат допълнителна сила на хората, даващи и получаващи свещенически благословии. Разказът може да бъде приложен и към личните ви усилия да живеете според Евангелието. Ако имате слабост или грях, които се борите да преодолеете, може би трябва да постите и се молите, за да получите помощта или прошката, които желаете. Подобно на беса, пропъден от Христос, вашата

трудност може да бъде от рода, който не излиза освен с молитва и пост.

Може да постите по много причини. Постът е начин за преклонение пред Бог и израз на благодарност към Него (вж. Лука 2:37; Алма 45:1). Може да постите, когато молите Небесния Отец да благослови болните или опечалените (вж. Матей 17:14–21). Постът може да помогне на вас и обичните ви да получите лично откровение и да бъдете обърнати в истината (вж. Алма 5:46; 6:6). Чрез пост може да получите сила да устоите на изкушението (вж. Исаия 58:6). Може да постите, когато се стремите да се смирите пред Бог и да покажете вяра в Исус Христос (вж. Омний 1:26; Еламан 3:35). Може да постите, за да получите напътствие в споделянето на Евангелието и увеличаването на Църковните призования (вж. Деянията 13:2–3; Алма 17:3, 9; 3 Нефи 27:1–2). Постът може да съпровожда праведната скръб или печал (вж. Алма 28:4–6; 30:1–2).

Неделя за пост

Църквата всеки месец отрежда една неделя, обикновено първата неделя, като ден за пост. Точното спазване на неделния пост включва прекарване без храна и вода две последователни хранения, посещение на събрание-то за пост и свидетелство и дарение от пост за нуждаещите се.

Дарението ви от пост следва да е поне равностойно на двете пропуснати от вас хранения. При възможност бъдете щедри и давайте значително повече от това.

Освен в дните за пост, определени от ръководителите на Църквата, можете да постите във всеки един друг ден според нуждите на вас и ближните ви. Не бива обаче да постите твърде често или продължително.

Истински пост

В проповедта на хълма Исус учи Своите ученици на правилен пост. Той говори против лицемерите, които, когато постят, “помрачават лицата си, за да ги виждат човеците, че постят”. Вместо да слагате на лицето си външен израз на праведност, вие трябва да постите “и Отец ти, Който е в тайно; и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде (на яве)” (Матей 6:16–18).

Пророк Исаия също учи за истинския дух на поста: “Не това ли е постът, който Аз съм избрал, — Да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените и да счупваш всеки хомот? Не е ли да разделяш хляба си с гладния, и да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия, да го обличаш, и да се не криеш от своите еднокръвни?” (Исаия 58:6–7).

Исаия също свидетелства за благословиите, които идват, щом се подчиняваме на закона за поста: “Тогава твоята светлина ще изгрее като зората, и здравето ти скоро ще процъфне; Правдата ти ще върви пред тебе, и славата Господна ще ти бъде задна стража. Тогава ще зовеш, и Господ ще отговаря! Ще извикаш, и Той ще рече, Ето Ме!.. Ако даруваш на гладния желаното от душата ти, и насищаш наскърбената душа, тогава светлината ти ще изгрява в тъмнината, и мракът ти ще бъде като пладне; Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие, и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина, и като воден извор, чиито води не пресъхват” (Исаия 58:8–11).

Допълнителни препратки: 3 Нефи 13:16–18; вж. У. и З. 59:12–14; 88:76, 119

Виж също Молитва

Потвърждаване (*Виж* Светия Дух; Полагане на ръце)

Правителство (Виж Гражданско правителство и закони)

Предопределение

В доземния духовен свят Бог определил някои духове да изпълнят специални мисии по време на земния си живот. Това се нарича предопределение.

Предопределението не гарантира, че индивидите ще получат някакви призвания или отговорности. Подобни възможности в този живот идват в резултат на праведно прилагане на правото на избор, точно както предопределението идва в резултат на праведност в доземното съществуване.

Исус Христос бил предопределен да извърши Единението, превръщайки се в “закланото Агне от създанието на света” (Откровение 13:8; вж. и 1 Петрово 1:19–21). Писанията разказват и за други, които са били предопределени. Пророкът Авраам научил за своето предопределение, когато получил видение, в което видял “много от благородните и великите” сред духовете на доземния духовен свят. Той казва: “Бог видя тези души и че те бяха добри; и застана сред тях и каза: Тези ще направя Мои управници; защото Той стоеше сред онези, които бяха духове, и видя, че те са добри. И Той ми каза: Аврааме, ти си един от тях; ти беше избран, преди да се родиш” (вж. Авраам 3:22–23). Господ казал на Еремия, “Преди да ти дам образ в корема познах те; и преди да излезеш из утробата, осветих те. Поставих те за пророк на народите” (Еремия 1:5). Иоан Кръстител бил предопределен да подготви народа за земното служение на Спасителя (вж. Исаия 40:3; Лука 1:13–17; 1 Нефи 10:7–10).

Учението за предопределението се отнася за всички членове на Църквата, не само за Спасителя и пророците Му. Преди създаването на света верните жени получавали определени отговорности, а верните мъже били

предопределяни за някои свещенически задължения. Макар да не помните това време, вие сигурно сте се съгласили да изпълните важни задачи в служба на вашия Отец. Ако се покажете достойни, ще ви бъдат дадени възможности да изпълните получените от вас задачи.

Допълнителни препратки: Алма 13:1–9; вж. У. и З. 138:53–56

Виж също Свободен избор; Планът на спасението

Преподаване на Евангелието

Господ заявява: “И Аз ви давам заповед, че трябва да се поучавате един друг за учението на царството. Учете се усърдно и Моята благодат ще ви посещава, та да можете да бъдете обучени по-съвършено в теорията, в принципа, в учението, в закона на евангелието, във всички неща, които се отнасят до царството Божие, които ви е целесъобразно да разберете” (У. и З. 88:77–78).

Като дава тази заповед, Господ ни възлага свещена отговорност. Той също така ни води към безчет възможности за значимо служене. Малко изживявания са сравними с радостта от това да помагаме на другите да учат и да живеят според Евангелието.

Тази заповед да преподавате се отнася към вас дори ако в момента нямате формално призоваване като учител. Имате възможности да преподавате като член на семейството ви, като домашен учител или посещаващ учител, дори и като колега, съсед и приятел. Понякога вие учите чрез думите, които сте подготвили да кажете. Понякога може да се възползвате от кратки, случайни моменти, в които може да споделите евангелски истини. Най-често учите чрез пример.

Да учим както е учил Спасителят

В усилията си да преподавате Евангелието гледайте на Исус Христос като на ваш пример. Изучавайте разкази

за земното Му служене и търсете начини за учене, както е учил Той. Той показвал истинска любов и загриженост към онези, на които служел. Укрепвал хората поотделно, преподавайки евангелски принципи по начин, който би им помогнал в техните индивидуални нужди. Събуждал у някои желанието да разберат Евангелието и да живеят според него. От време на време Той задавал въпроси, които биха помогнали да се прилага вече наученото. Той проповядвал спасителните истини на Евангелието, помагачи на слушателите Му да разберат какво им трябва да знаят, да вършат и да бъдат с оглед да получат дара на вечния живот.

Като следвате примера на Спасителя, вашата проповед ще подхрани и извиси околните, ще изгради вярата им и ще им даде увереност да посрещнат предизвикателствата на живота. Ще ги насърчи да се откажат от греха и да се подчиняват на заповедите. Ще им помогне да дойдат в Христа и да пребъдват в Неговата любов.

Учене чрез Духа

Господ казва, “И Духът ще ви бъде даван чрез молитва с вяра; и ако не получите Духа, няма да поучавате” (У. и З. 42:14). Духът или Светият Дух е член на Божеството. Една от целите на Духа е да “изяви истината... за всичко” (Мороний 10:4–5). Само чрез влиянието на Духа преподаването на Евангелието може да бъде поучаващо и вдъхновяващо.

Ваша привилегия като евангелски учител е да сте инструмент, чрез който Светият Дух може да проповядва, свидетелства, утешава и вдъхновява. Както учи пророк Нефи, “Когато човек говори чрез Силата на Светия Дух, Силата на Светия Дух отправя неговите слова в сърцата на чедата човешки” (2 Нефи 33:1).

Ако се готвите духовно, Светият Дух ще ви помогне да узнаете какво да свършите и кажете на вашата проповед. Можете да се подготвите като се молите често,

изучавате Писанията, живеете според Евангелието и като бъдете смирени.

Методи на преподаване

Преподаването ви ще бъде най-ефикасно, ако използвате различни подходящи методи. Можете например да споделяте истории и примери, за да държите вниманието на хората и да показвате как евангелските принципи са прилагани във всекидневния живот. Може да използвате рисунки и предмети да подсилвате разбирането на разказите от Писанията и евангелските принципи у другите. Чрез музика вие и онези, които учите, може да поканите влиянието на Светия Дух и да изразите чувства, които е трудно да се изразят по други начини. Може да задавате въпроси, които насърчават задълбочено изучаване и обсъждане и водят до съответно споделяне на лични изживявания. Чрез прости дейности може да помогнете на учениците да съсредоточат вниманието си.

Когато обмисляте използване на даден метод за преподаване, си задайте следните въпроси: Този метод ще покани ли влиянието на Светия Дух? Съответства ли той на светостта на принципите, които преподавам? Ще поучи и ще извиси ли хората, които уча?

Помнете, че като евангелски учител вие представлявате Господ. Уверете се, че всичко, което правите и правите, е благоговейно и в съгласие с Неговата воля.

За допълнителни предложения по преподаване на Евангелието може да се обърнете към *Преподаването – няма по-велико призвание* (36123); *Ръководство за преподаване* (34595); и “*Преподаване на Евангелието и ръководене*”, раздел 16 на *Църковен наръчник с инструкции, Книга 2: Ръководителите в свещеничество и помощните организации* (35903).

Допълнителни препратки: Мосия 18:19; Алма 1:26; 17:2–3; 31:5; У. и 3. 11:21

Пристрастяване (Виж Хазарт; Порнография; Словото на мъдростта)

Причастие

Вечерта преди Своето разпване Исус Христос се срещнал с апостолите Си и въвел причастието. “И взе хляб, и като благодари, разчупи го, даде им и рече: Това е Моето тяло, което за вас се дава; това правете за Мое възпоминание. Така взе и чашата подир вечерята, и рече: Тази чаша е новият завет в Моята кръв, която за вас се пролива” (Лука 22:19–20). След Своето възкресение Той въвел причастието сред нефитите (вж. 3 Нефи 18:1–11).

Днес ние вземаме хляб и вода за възпоминание на Единителната жертва на Исус Христос. Този обред е съществена част от нашето поклонение и духовно развитие. Колкото повече размишляваме над важността му, толкова по-свят става той за нас.

Да помним Спасителя и Неговото Единение

Причастието ви дава възможност да си спомняте с благодарност живота, служенето и Единението на Сина Божий.

С разчупения хляб вие си спомняте тялото Му. Може да си спомните физическите Му страдания – особено страданията Му на кръста. Може да си спомните, че чрез Неговата милост и благодат всички хора ще бъдат възкресени и ще получат възможността за вечен живот с Бог.

С малка чашка вода може да си спомняте, че Спасителят пролял кръвта Си в крайно духовно страдание и мъка, започвайки от Гетсиманската градина. Там Той казва, “Душата Ми е прескърбна до смърт” (Матей 26:38). Подчинявайки се на волята на Отца, Той страдал повече, отколкото можем да разберем: “Кръв (излизаше)

от всяка пора, толкова велика (беше) мъката Му за нечестията и мерзостите на Неговия народ” (Моисия 3:7). Може да си спомните, че проливайки Своята кръв, Исус Христос спасил вас и всички други хора от това, което Писанията наричат “първородния грях” от прегрешението на Адам (вж. Моисей 6:54). Може да си спомните, че Той страдал също за греховете, печалите и мъките на всички деца на Небесния Отец, осигурявайки опрощение за греховете на всички, които се покаят и живеят според Евангелието (вж. 2 Нефи 9:21–23).

Подновяване на заветите и обещаните благословии

Когато приемате причастие, вие свидетелствате на Бог, че възпоминанието ви за Сина Му се простира отвъд краткото време на този свят обред. Вие обещава-те винаги да Го помните. Вие свидетелствате, че желаете да вземете върху си името на Исус Христос и че ще спазвате заповедите Му. С приемането на причастие и поемането на тези ангажменти вие подновявате кръщелния си завет (вж. Моисия 18:8–10; У. и З. 20:37).

Когато спазвате кръщелния завет, вие получавате големи благословии. Когато го подновявате, Господ подновява обещаното опрощение за греховете ви. Очистени от греха, вие можете “винаги да имате Неговия Дух (с вас)” (вж. У. и З. 20:77). Постоянното спътничество на Духа е един от най-големите дарове, който можете да получите в земния живот. Духът ще ви насочва по пътеките на праведност и покой, като ви води към вечен живот с вашия Небесен Отец и Исус Христос.

Да приемаме от причастие достойно

В подготовката за причастие всяка седмица отделяйте време да огледате живота си и да се покаете за греховете си. Не е нужно да сте свършени, за да вземете причастие, но в сърцето си трябва да имате дух на

смирение и покаяние. Трябва всяка седмица да се приготвят за този свят обред със съкрушено сърце и разкаян дух (вж. 3 Нефи 9:20).

Ако подходите към причастието с благоговейността и тържествеността, които то заслужава, то се превръща в седмична възможност за самоанализ, покаяние и повторно освещаване – един източник на сила и постоянно напомняне за Единението на Спасителя.

Допълнителни препратки: 1 Коринтяните 11:23–29; Мороний 4–5; У. и З. 20:75–79; 27:2

Виж също Единението на Исус Христос; Завет

Пробивания по тялото

Светиите от последните дни са категорично против пробиванията по тялото освен за медицински нужди. Ако момичетата или жените желаят ушите им да бъдат пробити, те са насърчавани да носят само един чифт скромни обеци.

Тези, които изберат да пренебрегнат този съвет, показват липса на уважение към себе си и към Бог. Един ден те ще съжаляват за решението си.

Апостол Павел учи за важноста на телата ни и опасността умишлено да ги оскверняваме: “Не знаете ли, че сте храм на Бога, и че Божият Дух живее във вас? Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали; защото Божият храм е свят, който храм сте вие” (1 Коринтяните 3:16–17).

Виж също Скромност; Татуиране

Пророци

Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни ние сме благословени да бъдем водени от живи пророци – вдъхновени мъже, призовани да говорят от името на Господ, точно както Моисей,

Исаия, Петър, Павел, Нефи, Мормон и други пророци от Писанията. Ние подкрепяме президента на Църквата като наш пророк, гледач и откровител – единственият човек на света, който получава откровение да води цялата Църква. Подкрепяме също съветниците в Първото Президентство и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители.

Подобно на пророците в древността пророците днес свидетелстват за Исус Христос и проповядват Неговото Евангелие. Те правят знайни Божията воля и истинско естество. Говорят смело и ясно, разобличавайки греха и последиците от него. От време на време те могат да бъдат вдъхновени да предсказват бъдещи събития за наша полза.

Винаги можете да имате доверие на живите пророци. Ученията им отразяват волята на Господ, Който заявява: “Това, което Аз, Господ, съм изрекъл, изрекъл съм го и не се оправдавам; и въпреки че небесата и земята преминават, словото Ми няма да премине, но ще бъде изпълнено всичкото, дали чрез Моя собствен глас или чрез гласа на служителите Ми, все едно” (У. и З. 1:38).

Най-голямата ви безопасност е в стриктното следване словата на Господ, дадени чрез Неговите пророци, особено сегашния президент на Църквата. Господ казва, че онези, които пренебрегват словата на живите пророци, ще бъдат изтребени (вж. У. и З. 1:14–16). Той обещава големи благословии на хората, които следват президента на Църквата:

“... вие... трябва да се вслушвате във всички негови слова и заповеди, които той ще ви даде, тъй както ги получава, ходейки в пълна святост пред Мен.

Защото неговото слово вие ще получавате като че ли от собствената Ми уста, в пълно търпение и вяра.

Защото вършейки тези неща, портите на пъкълта не ще надделеят срещу вас; да, и Господ Бог ще разпръсне силите на мрака пред вас и ще накара небесата да се раз-

тресат за ваше добро и за славата на Неговото име” (У. и З. 21:4–6).

Допълнителни препратки: 2 Летописите 20:20; Амос 3:7; Ефесяните 2:19–20; 1 Нефи 22:1–2; Мосия 13:33–35; У. и З. 107:91–92; Символът на вярата 1:6

Пророчество (Виж Откровение; Духовни дарове)

Пъкъл

Откровенията от последните дни говорят за пъкъл в поне два смисъла. Първо, това е другото име на духовен затвор, място в духовния свят след смъртността за онези, които са “умрели в греховете си, без познание за истината, или в прегрешение, след като отхвърлили пророците” (У. и З. 138:32). Това е временно състояние, в което духовете са учени на Евангелието и имат възможността да се покаят и да получат обредите на спасението, извършвани заради тях в храмовете (вж. У. и З. 138:30–35). Онези, които приемат Евангелието, могат да пребивават в рая до Възкресението. След като бъдат възкресени и съдени, те ще получат степента на слава, за която са достойни. Онези, които са избрали да не се покаят, но не синове на погибелта, ще останат в духовния затвор до края на Хилядолетието, когато ще бъдат освободени от пъкъла и наказани и възкресени в телестиялна слава (вж. У. и З. 76:81–85).

Второ, думата *пъкъл* е употребена за външна тъмнина, която е местообитанието на дявола, неговите ангели и синовете на погибелта (вж. У. и З. 29:36–38; 76:28–33). Синове на погибелта са онези, за които “няма прошка нито в този свят, нито в идния свят – отречките Светия Дух, след като са Го били получили, и отречките Единородния Син на Отца, разпъвайки Го в себе си, излагайки Го на открито посрамване” (У. и З. 76:34–35; вж. и стихове 31–33, 36–37). Тези индивиди няма да получат

място в никое царство на славата; за тях остават условията на живот в пъкълта (вж. У. и З. 76:38; 88:24, 32).

Виж също Царства на слава; Сатана

Първо Президентство (*Виж* Църковна администрация; Пророци)

Първороден грях

Заради падението на Адм и Ева всички хора живеят в паднало състояние, отделени от Бог и подлежащи на физическа смърт. Обаче ние не сме осъдени заради това, което мнозина наричат “първороден грях”. С други думи, ние не сме отговорни за прегрешението на Адам в Едемската градина. Пророкът Джозеф Смит казва, “Ние вярваме, че хората ще бъдат наказани за собствените си грехове, а не за Адамовото прегрешение” (Символът на вярата 1:2).

Чрез Единението Спасителят платил цената за прегрешението в Едемската градина (вж. Моисей 6:53). Той ни дал уверение за възкресение и обещанието, че ако сме верни, можем да се завърнем да пребиваваме завинаги в присъствието на нашия Небесен Отец.

Виж също Падение

Работата по семейна история и родословие

На 3 април 1836 г. пророк Илия се явил на Джозеф Смит и Оливър Каудъри в храма Къртлгънд. Той дал на всеки от тях властта за запечатване чрез свещеничеството, което направило запечатването за вечността възможно за семействата. С даването на тази власт той изпълнил пророчеството, че Господ щял да го изпрати “да обърне сърцата на бащите към чедата, и на чедата към бащите” (вж. У. и З. 110:14–16; вж. и Малахия 4:5–6).

Чрез работата по семейна история можете да участвате в продължаващото събъждане на това пророчество. Вие можете да учите за предците си и да усилвате любовта си към тях. Можете да бъдете вдъхновявани от техните разкази за смелост и вяра. Можете да предадете това наследство на своите деца.

Това са трайните привилегии, които произтичат от работата по семейна история, но те не са главна причина за големите усилия на Църквата да събира родословни документи. Всичките усилия по семейна история на Църквата са насочени към нуждата от “спояващо звено между бащите и децата” (У. и З. 128:18). Това свързващо звено е създадено със силата на свещеничеството чрез светите храмови обреди, които извършваме в полза на своите предци.

Изкупване на мъртвите

Много от децата на Небесния Отец са умрели, без да имат възможността да получат пълнотата на Евангелието. В Своята милост и безкрайна любов Господ е подготвил за тях начина да получат свидетелство за Евангелието и спасяващите обреди на свещеничеството.

В духовния свят Евангелието е “проповядвано на онези, които (умрели) в греховете си, без познание за истината, или в прегрешение, след като отхвърлили пророците. Те (са) поучавани на вяра в Бога, покаяние за греха, кръщение чрез посредник за опрощение на греховете, за дара на Светия Дух чрез полагане на ръце, и всички останали принципи на Евангелието, които (им) било необходимо да знаят, за да станат подходящи, та да могат да бъдат съдени като човеците в плътта, но да живеят като Бога в духа” (У. и З. 138:32–34).

Мнозина в духовния свят приемат Евангелието. Те обаче не могат да приемат свещеническите обреди лично, понеже нямат физически тела. В светите храмове

имаме привилегията да приемем обредите вместо тях. Тези обреди включват кръщение, потвърждаване, поставяне в Мелхиседековото свещеничество (за мъжете), надаряване, запечатване на брака и свързване на деца към родители. Господ открил това дело на Пророка Джозеф Смит, възстановявайки практиката, която била открита на християните скоро след Възкресението на Исус Христос (вж. 1 Коринтяните 15:29).

Като получавате свещеническите обреди заради онези, които вече са починали, вие ставате за тях спасител от хълма Сион (вж. Авдия 1:21). Усилието ви достига духа на Единителната жертва на Спасителя – вие вършите работата по спасяване за онези, които не могат да го направят за себе си.

Отговорностите ви в работата по семейна история

В работата по семейна история вие имате три основни отговорности:

1. Да получите храмови обреди за себе си и да помогнете да ги получат членовете на семейството ви.
2. Носете валидна храмова препоръка и посещавайте храма толкова често, колкото обстоятелствата позволяват.
3. Събирайте информация за семейната история, та да можете да помогнете на предците си да получат храмовите благословии.

Можете да участвате в храмовата и семейната история, поне до известна степен, без значение къде живеете или в какви обстоятелства сте. Макар вероятно няма да сте в състояние да вършите всичко, можете да свършите нещо. Следните идеи могат да ви помогнат да започнете:

- Записвайте важни детайли от собствения си живот. Запишете датата и мястото на раждане и да-

тите на вашето кръщение и потвърждаване. Водете личен дневник за записване на най-важните моменти на живота ви, като включвате личните изживявания, които ще укрепят вярата на децата ви и бъдещите поколения.

- Учете за своите предци. Започнете със записване на информация по памет и от източници, които имате под ръка у дома. Записвайте важна информация, която помните точно или можете да намерите, за братя и сестри, родители, чичовци и лели, дядовци и баби, прадядовци и прабаби. Където е възможно, сдобийте се с копия от свидетелства или други документи, съдържащи тази информация. Докато събирате повече информация, може да решите да търсите в други места, като публични регистри. Местният район или клон може да имат консултант по семейна история, който да съумее да ви помогне. Може да поискате да посетите официалния уеб-сайт на Църквата за семейна история, www.familysearch.org.
- Като установите предците си, използвайте родословни таблици и семейни групови формуляри, за да запишете информацията, която сте открили. Тези формуляри са на разположение на хартия, а също и като софтуерни програми, произведени от Църквата, например Personal Ancestral File.

След като сте събрали нужната информация за предците ви, които са починали без да получат Евангелието, осигурете за тях да бъде извършена храмова работа. Дори да не живеете достатъчно близо до храма, така че вие и членовете на семейството ви да сте в състояние да извършите обредната работа, можете да представите имената на предците ви, тъй че други да могат да свършат тази работа заради тях. Можете да посетите някой близък център по семейна история или да

говорите с консултантите по семейна история от местния район или клон.

Пророкът Джозеф Смит заявява, че “принципите по отношение на мъртвите и живите, които не могат лесно да бъдат подминати, що се отнасят до нашето спасение. Защото тяхното спасение е нужно и е от основно значение за нашето спасение,... без нас те не могат да бъдат сторени съвършени, нито пък ние можем да бъдем сторени съвършени без нашите мъртви” (У. и З. 128:15).
Чрез участието ви в работата по семейна история вие и вашите предци вървите към спасение.

Виж също Храмове

Развод

В “Семейството: Прокламация към света” Първото Президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли “тържествено обявяват, че бракът между мъжа и жената е постановен от Бог и че семейството заема централно място в плана на Твореца за вечната съдба на Неговите деца” (вж. стр. 167 в тази книга). Въпреки тези истини разводът стана обичаен в много общества и се увеличава дори сред членовете на Църквата. Тази разрастваща се напасть не е от Бог, но по-скоро е дело на нечестивия.

Всяка семейна двойка трябва да работи заедно, за да е достойна за благословиите на вечния брак. Ако сте женени и вашият брачен партньор изпитва трудности, помнете, че лекът за повечето брачни трудности не е в развода или раздялата. Лекът се намира в Евангелието на Исус Христос – в покаяние, прошка, почтеност и любов. Може да бъде открит в това, да се отнасяте към вашия брачен партньор, както бихте желали да се отнасят към вас (вж. Матей 7:12). Като работите по решаването на проблемите, може да поискате заедно да потърсите съвет от епископа ви или президента на клона ви.

Виж също Милосърдие; Семейство; Любов; Брак; Храмове

Разпъване на кръст (Виж Единението на Исус Христос; Кръст)

Рай

В Писанията думата *рай* е използвана в различен смисъл. Първо, тя обозначава едно място на покой и щастие в духовния свят след смъртта, запазено за хора, които са приели кръщението и са останали верни (вж. Алма 40:12; Мороний 10:34). Хората от духовния затвор имат възможността да научат за Евангелието на Исус Христос, да се покаят за греховете си и да получат обредите на кръщението и потвърждаването чрез дейността, която вършим в храмовете (вж. У. и З. 138:30–35). Когато го сторят, могат да влязат в рая.

Второ значение на думата *рай* може да бъде открито в разказа на Лука за разпъването на Спасителя. Когато Исус бил на кръста, един разбойник, който също бил разпнат, казал, “Господи (Исусе), спомни си за мене, когато дойдеш в царството Си” (Лука 23:42). Според Лука 23:43 Господ отвърнал, “Истина ти казвам, днес ще бъдеш с Мене в рая”. Пророкът Джозеф Смит обяснява, че това е неправилен превод; всъщност Господ казал, че разбойникът щял да бъде с Него в света на духовете.

Думата *рай* откриваме също и в 2 Коринтяните 12:4, където тя вероятно се отнася до селестиалното царство. В десета точка на Символа на вярата думата *рай* описва земната слава по време на Милениума.

Виж също Смърт, физическа; Планът на спасението; Възкресение

Район (Виж Църковна администрация)

Родени отново (Виж Кръщение; Обръщане във вярата; Спасение)

Ругаене (Виж Богохулство)

Сатана

Сатана, наричан също Противникът и Дяволът, е враг на праведността и на онези, които се стремят да следват Бог. Той е духовен син на Бог, който някога бил ангел “на власт в присъствието Божие” (У. и З. 76:25; вж. и Исаия 14:12; У. и З. 76:26–27). Но на доземния Съвет в Небесата Луцифер, както тогава се наричал Сатана, се разбунтувал против Небесния Отец и плана на спасението. В този бунт против Бог Сатана “поиска да унищожи свободата на избор на човека” (Моисей 4:3). Той казал: “Аз ... ще изкупя цялото човечество, тъй че нито една душа няма да бъде изгубена; и аз със сигурност ще го направя. Ето защо отдай ми Твоята почит” (Моисей 4:1).

Сатана увещавал “една третина от небесните множества” да се отвърне от Отца (вж. У. и З. 29:36). В резултат на този бунт Сатана и неговите последователи били лишени от Божието присъствие и им била отказана благословията да получат физическо тяло (вж. Откровение 12:9). На тях също им била отказана възможността да наследят кое да е царство на славата.

Небесният Отец позволява на Сатана и последователите му да ни изкушават като част от нашия опит в смъртността (вж. 2 Нефи 2:11–14; У. и З. 29:39). Понеже Сатана иска “всички човеци да бъдат окаяни като него” (2 Нефи 2:27), той и последователите му се опитват да ни отдалечат от праведността. Той насочва най-ревностната си съпротива срещу най-важните аспекти от плана за щастieto на Небесния Отец. Например той се стреми да дискредитира Спасителя и свещеничеството, да хвърли съмнение върху силата на Единението, да имитира откровение, да ни отвлича от истината и да опровергава личната отговорност. Той се опитва да подкопае семейството чрез объркване на пола, насърчение на сексуални връзки извън брака, осмиване на брака и разубеждаване на семейни възрастни да имат деца, които иначе биха отглеждали такива в праведност.

Вие не следва да се поддавате на изкушенията на Сатана. Имате в себе си властта да избирате добро вместо зло и можете винаги да се стремите към помощта на Господ чрез молитва. (Вж. “Изкушение”, стр. 59–61).

Допълнителни препратки: Исаия 14:12–17; 1 Нефи 15:23–24; 2 Нефи 2:16–18; Мороний 7:12; У. и З. 10:5; 29:36–40, 46–47; 76:25–29

Виж също Свободен избор; Грях; Изкушение

Светия Дух

Светият Дух е третия член на Божеството. Той е духовно същество без тяло от плът и кости (вж. У. и З. 130:22). Често Той се споменава като Духът, Светият Дух, Духът Божий, Духът Господен или Утешителят.

Роли на Светия Дух

Светият Дух работи в съвършено единство с Небесния Отец и Исус Христос, като изпълнява няколко роли да ви помага да живеете праведно и да получите благословиите на Евангелието.

Той “свидетелства за Отца и Сина” (2 Нефи 31:18) и открива и проповядва “истината за всичко” (Мороний 10:5). Можете да получите сигурно свидетелство за Небесния Отец и Исус Христос единствено чрез силата на Светия Дух. Връзката му с вашия дух носи далеч повече сигурност от всяка друга връзка, която можете да приемете чрез природните си сетива.

Като се стремите да останете на пътеката, водеща към вечен живот, Светият Дух “ще ви покаже всичко, което трябва да правите” (вж. 2 Нефи 32:1–5). Той ще ви напътства в решенията ви и ще ви пази от физическа и духовна опасност.

Чрез Него може да получите даровете на Духа във ваша полза и в полза на онези, които обичате и на които служите (вж. У. и З. 46:9–11).

Той е Утешителят (Иоана 14:26). Както успокоителният глас на любящ родител утешава плачещо дете, нашепванията на Духа могат да успокоят страховете ви, да приспят неспирните безпокойства на живота ви и да ви утешат, когато скърбите. Светият Дух може да ви изпълни “с надежда и със съвършена любов” и да ви “учи на миролюбивите дела на Царството” (Мороний 8:26; У. и З. 36:2).

Чрез силата Му вие сте очистени, ако се покаете, приемете обряда на кръщението и потвърждаването и останете верни на заветите си (вж. Мосия 5:1–6; 3 Нефи 27:20; Моисей 6:64–68).

Той е Светият Дух на Обещанието (вж. Ефесяните 1:13; У. и З. 132:7, 18–19, 26). В това качество Той потвърждава, че свещеническите обреди, които сте получили, и заветите, които сте взели, са желани от Бог. Това одобрение зависи от продължаващата ви вяност.

Дарът на Светия Дух

Всички искрено търсещи истината може да усетят влиянието на Светия Дух, Който ги учи за Исус Христос и Неговото Евангелие. Пълнотата на благословиите обаче, давани чрез Светия Дух, е достъпна само за онези, които получават дара на Светия Дух и остават достойни.

След като сте били кръстени в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, един или повече носители на Мелхиседеково свещеничество са положили ръце на главата ви и в свят свещенически обред са ви потвърдили за член на Църквата. Като част от този обряд, наречен потвърждаване, вие сте получили дара на Светия Дух.

Дарът на Светия Дух е различен от влиянието на Светия Дух. Преди кръщението ви може да сте чувствали влиянието на Светия Дух от време на време и чрез това влияние може да сте получили свидетелство за истината. Сега, когато имате дара на Светия Дух, имате

привилегията на постоянното спътничество на този член на Божеството, ако спазвате заповедите.

Пълната наслада от дара на Светия Дух включва да получим откровение и утеха, да служим и благославяме ближните чрез духовни дарове и да се очистим от греха и станем годни за възвисяване в селестиалното царство. Тези благословии зависят от това доколко сте достойни; те идат малко по малко според това доколко сте готови за тях. Като приведете живота си в хармония с Божията воля, постепенно получавате Светия Дух в по-голяма степен. Пророкът Джозеф Смит заявява, че тайните на царството Божие “могат само да бъдат видяни и разбрани чрез силата на Светия Дух, Който Бог дава на онези, които Го обичат и се пречистват пред Него” (У. и З. 76:114–116).

Помнете, че “Духът Господен не обитава несвети храмове” (Еламан 4:24). Дори когато сте получили дара на Светия Дух, Духът ще пребивава с вас, когато спазвате заповедите. Той ще ви напусне, ако Го оскърявате с богохулства, нечистота, непослушание, недоволство, непокорство и други грехове. Пазете се чисти. Изпълнете живота си с доброта, тъй че да сте достойни за постоянното спътничество на Светия Дух.

Допълнителни препратки: Матей 3:11; Иоана 15:26; 16:13; Деяния 2:38; 8:12–17; 19:1–6; 1 Коринтяните 2:9–14; 12:3; Галатяните 5:22–23; 1 Нефи 10:17–19; 2 Нефи 31:17; У. и З. 8:2–3; 39:20–24; 68:25–28; 121:46; Символът на вярата 1:4

Виж също Кръщение; Божество; Полагане на ръце; Откровение; Духовни дарове

Светлината на Христос

Светлината на Христос “произхожда от Божието присъствие, за да изпълва необятното пространство”. То е “светлината, която е във всички неща, която дава живот на всички неща, която е законът, чрез който се управля-

ват всички неща” (У. и З. 88:12–13; вж. и стихове 6–11). Тази сила е влияние, произтичащо за добро в живота на всички хора (вж. Иоана 1:9; У. и З. 93:2). В Писанията светлината на Христос понякога е наричана Духът Господен, Дух Божий, Духът Христов или Светлината на живота.

Светлината на Христос не следва да бъде бъркана със Светия Дух. Тя не е личност, каквато е Светият Дух. Нейното влияние води хората да открият истинското Евангелие, да бъдат кръстени и да получат дара на Светия Дух (вж. Иоана 12:46; Алма 26:14–15).

Съвестта е проява на светлината на Христос, която ни позволява да различаваме добро от зло. Пророк Мороний учи: “Духът на Христа е даден на всеки човек, за да може да различава той доброто от злото; ето защо аз ви показвам начина да отсъждате, защото всичко, което ви подбужда да вършите добро и ви убеждава да вярвате в Христа, е изпратено чрез силата и дарбата на Христа; ето защо можете да знаете със съвършено знание, че то е от Бога... И сега, братя мои, виждайки, че познавате светлината, чрез която може да съдите, която светлина е светлината на Христа, гледайте да не отсъдите погрешно, защото тъй както вие съдите, тъй и на вас ще се отсъди” (Мороний 7:16, 18).

Допълнителни препратки: Иоана 8:12; Алма 28:14

Виж също Съвест; Светия Дух

Свещеник (Виж Аароново свещеничество; Църковна администрация; Свещеничество)

Свещеничество

Свещеничеството е вечната сила и власт на Бог. Чрез свещеничеството Бог създал и управлява небесата и земята. Чрез тази сила Той изкупва и въздига Своите деца, осъществявайки “безсмъртието и вечния живот на човека” (Моисей 1:39).

Сила на свещеничеството, дадена на мъжете на земята

Бог дава силата на свещеничеството на достойни мъже-членове на Църквата, та те да могат да работят в Негово име за спасението на чедата Му. Носителите на свещеничеството могат да бъдат натоварени да проповядват Евангелието, да извършват обредите на спасението и да управляват царството Божие на земята.

Мъжете-членове на Църквата могат да почнат свещеническата си служба, когато достигнат възраст 12 години. Те могат да почнат с Аароновото свещеничество и по-късно може да станат достойни да им бъде дадено Мелхиседековото свещеничество. В различните периоди на живота им и като се подготвят за получаване на различни отговорности, те получават различни свещенически санове, като дякон, учител или свещеник в Аароновото свещеничество и старейшина или висш свещеник в Мелхиседековото свещеничество. (За специфична информация относно Аароновото и Мелхиседековото свещеничество виж стр. 3–4 и 74–75).

За да може един мъж – член на Църквата да получи свещеничеството, трябва овластен носител на свещеничеството да му го даде и да го постави в сана от съответното свещеничество (вж. Евреите 5:4; У. и З. 42:11; Символът на вярата 1:5).

Макар силата на свещеничеството да се дава само на достойни мъже – членове на Църквата, благословиите на свещеничеството са достъпни за всички – мъже, жени и деца. Ние всички се ползваме от въздействието на праведното свещеническо ръководство и всички имаме привилегията да получим обредите за спасението на свещеничеството.

Свещеничество и семейството

Най-важното място за проява на свещеничеството е в семейството. Всеки съпруг и баща в Църквата трябва

да се стреми да е достоен да бъде носител на Мелхиседековото свещеничество. Със своята съпруга като равноправен партньор той стои начело в праведност и любов, служейки като духовен водач на семейството. Той води семейството за редовни молитви, изучаване на Писанията и семейни домашни вечери. Той работи с жена си в преподаването на децата и подготовката им да получат обредите на спасението (вж. У. и З. 68:25–28). Той дава свещенически благословии за напътствие, изцеляване и утешение.

Много членове нямат у дома си верни носители на Мелхиседековото свещеничество. Обаче чрез служенето на домашните учители и свещеническите ръководители всички членове на Църквата могат да се радват на благословиите от силата на свещеничеството в своя живот.

Свещенически кворуми

Свещеническият кворум е организирана група братя, които имат еднакъв свещенически сан. Основните цели на кворумите са да служат на ближните, да изграждат единство и братство и да се учат един друг на учения, принципи и задължения.

Кворуми съществуват на всички равнища на църковната организация. Президентът на Църквата и съветниците му съставят кворума на Първото Президентство. Дванадесетте апостоли също образуват кворум. Седемдесетте, както висшите, така и областните ръководители, са организирани в кворуми. Всеки президент на кол председателства кворум от висши свещеници, съставен от всичките висши свещеници в кола. Всеки район или кол нормално има кворуми на старейшините, свещениците, учителите и дяконите. Висшите свещеници също са организирани в райони, служещи в групи на висши свещеници.

Домашно обучение

От момента, в който носителите на свещеничеството са поставени в сан учител, те имат възможността и отговорността да служат като домашни учители. По този начин те работят за изпълняване на задължението си да “бди винаги над църквата и да бъде с членовете и да ги подсилва” (У. и З. 20:53).

Домашните учители имат свещеното задължение да бъдат първото звено на Църквата за помощ на лица и семейства. Те посещават определените им членове поне веднъж месечно. Като служат и посещават определените им членове, те подкрепят родителите в отговорностите им, преподават Евангелието на всеки член на семейството, подхранват приятелства и помагат на членовете да се подготвят за получаване на храмовите обреди и да живеят достойно за евангелските благословии.

Ръководителите на райони и клонове се грижат да има определени домашни учители за всяко семейство или човек. Заедно с домашните учители те следят да се помага на всеки член в постигане на духовните и физически нужди.

Ключове на свещеничеството

Упражняването на свещеническата власт в Църквата се управлява от онези, които държат ключовете на свещеничеството (вж. У. и З. 65:2; 124:123). Тези, които държат ключовете на свещеничеството, имат правото да председателстват над и да управляват Църквата в дадена юрисдикция. Например един епископ държи свещенически ключове, които му позволяват да председателства в своя район. Така, щом дете в този район се подготвя за кръщение, човекът, кръщаващ детето, трябва да получи пълномощие от епископа.

Исус Христос държи всички ключове на свещеничеството. Той е дал на апостолите Си ключовете, нужни

за управляване на Неговата Църква. Само най-стария апостол, президентът на Църквата, може да използва (или да упълномощи друг да използва) тези ключове за ръководство на цялата Църква (вж. У. и З. 43:1–4; 81:2; 132:7).

Президентът на Църквата делегира ключовете на свещеничеството на други свещенически ръководители, тъй че те да могат да председателстват в своята област на отговорност. Ключовете на свещеничеството се дават на президенти на храм, мисия, кол и район; на епископи; на президенти на клон; и на президенти на кворум. Човек, който служи на един от тези постове, държи ключовете само докато бъде освободен. Съветниците не получават ключове, но получават делегирана власт чрез призоваване и възлагане.

Праведно упражняване на свещеничеството

Ако сте носител на свещеничеството, помнете, че то трябва да е част от вас по всяко време и при всякакви обстоятелства. Това не е като плащ, който може да намятате и сваляте по желание. Всяко поставяне в свещенически сан е призоваване за пожизнена служба с обещанието, че Господ ще ви подготви да вършите делото Му според вашата вяроност.

За да получите и упражнявате свещеническата власт, трябва да сте достойни. Словата, които говорите, и всекидневното ви поведение влияят на способността ви да служите. Поведението ви на обществени места трябва да е безукорно. Още по-важно е поведението ви насаме. Чрез Пророка Джозеф Смит Господ заявява, че “правата на свещеничеството са неразделно свързани с небесните сили и че небесните сили не могат да бъдат използвани, нито управлявани, освен чрез принципите на праведността” (У. и З. 121:36). Той предупреждава носителите на свещеничеството:

“когато се опитваме да скрием греховете си или да задоволяваме гордостта или суетния си стремеж, или да упражняваме контрол, господство или принуда върху душите на чедата човешки в каквато и да е степен на неправедност, ето, небесата се оттеглят, Господният Дух се наскърбява; и когато Той се оттегли, край на свещеничеството или на властта на този човек. Ето, преди да разбере, той е оставен сам на себе си” (У. и З. 121:37–38).

Не можете да упражнявате никаква сила или влияние в свещеничеството, освен “чрез убеждаване, дълготърпение, чрез благодат, кротост и чрез любов нелицемерна, чрез доброта и чисто познание, които ще уголемят душата, без лицемерие и без хитрост”. Ако сте “подтикнати от Светия Дух” да смъртите някого, покажете след това “повече любов към този, който сте укорили, да не би той да ви сметне за свой враг, за да може той да узнае, че вашата вярност е по-силна от връзките на смъртта” (У. и З. 121:41–43).

Като упражнявате свещеничеството в праведност и любов, вие ще намерите радост да служите като инструмент в Господните ръце. Той казва:

“Нека недрата ви се изпълнят с милосърдие към всички човеци и към домочадието на вярата, и нека добродетелта непрестанно да украсява мислите ви; тогава ще нараства увереността ви, когато сте в присъствието Божие, и учението на свещеничеството ще поръси душата ви като небесна роса.

Светият Дух ще стане ваш постоянен сподвижник и ваш скиптър – неизменен скиптър на праведност и истина; и вашето господство ще бъде едно вечно господство и без принудителни средства то ще се влива във вас во веки веков” (У. и З. 121:45–46).

Допълнителни препратки: Иоана 15:16; Деяния 8:14–20; Яковово 5:14–15; У. и З. 13; 20; 84; 107; Джозеф Смит – История 1:68–73

Виж също Аароново свещеничество; Църковна администрация; Мелхиседеково свещеничество; Обреди; Възстановяване на Евангелието

Свидетелство

Свидетелството е духовно показание, дадено от Светия Дух. Основата на свидетелството е знанието, че Небесният Отец е жив и ни обича; че Исус Христос е жив, че Той е Син Божий и че е извършил безпределното Единение; че Джозеф Смит е Божият пророк, призван да възстанови Евангелието; че днес ние сме водени от жив пророк; и че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е истинската Църква на Спасителя на земята. С тази основа свидетелството расте, за да включи всички принципи на Евангелието.

Получаване и укрепване на свидетелство

Като член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни вие имате святата възможност и отговорност да получите свое собствено свидетелство. Получите ли свидетелство, имате задължението да го подхранвате през целия си живот. Щастието ви в този живот и през вечността зависи до голяма степен от това дали сте “доблестни в свидетелството за Исус” (вж. У. и З. 76:79; вж. и стихове 51, 74, 101). Като работите върху този процес, помнете следните принципи:

Търсенето на свидетелство започва с праведно, искрено желание. Вашият Небесен Отец ще ви благослови според праведните желания на сърцето ви и усилията ви да изпълнявате волята Му. Говорейки на група хора, които още не били имали свидетелства за Евангелието, Алма учи: “ако желаете да се събудите и да съживите способностите си, дори само за да изпитате словата ми и упражните частица вяра, да, дори и ако нямате нищо повече от желание да повярвате, нека това желание да

действия във вас, чак докато повярвате по начин, че дадете място на частица от словата ми" (Алма 32:27).

Свидетелството идва чрез дискретното влияние на Светия Дух. Резултатите от свидетелството могат да бъдат чудодейни и променящи живота, но дарът на свидетелството обикновено идва като тихо уверение, без живописни прояви на Божията мощ. Дори Алма, който бил посетен от един ангел и видял Бог, седящ на Своя трон, трябвало да се моли и пости, за да получи свидетелство чрез силата на Светия Дух (вж. Алма 5:45–46; 36:8, 22).

Свидетелството ви ще става по-силно чрез вашите изживявания. Никой не получава пълно свидетелство изведнъж. Свидетелството ви ще става по-силно чрез вашите изживявания. То ще се разширява, когато вие показвате желанието си да служите на Църквата, където и да бъдете призовани. То ще се усилва, когато вземате решения да спазвате заповедите. Като извисявате и укрепвате околните, ще видите, че свидетелството ви продължава да се развива. Като се молите и постите, изучавате Писанията, посещавате църковните събрания и слушате другите да споделят свидетелствата си, ще бъдете благословени с моменти на вдъхновение, които ще подпомогнат свидетелството ви. Ако се стремите да живеете според Евангелието, такива моменти ще идват през целия ви живот.

Свидетелството ви ще се усилва, когато го споделяте. Не чакайте свидетелството ви да се развие напълно, преди да го споделите. Част от развитието на свидетелството идва, когато то е споделено. Всъщност ще откриете, че когато давате каквото имате от вашето свидетелство, то ще се върне към вас – ще се усили.

Даване на свидетелство

На събранията за пост и свидетелство и в разговори с членове на вашето семейство и с приятели можете да

се почувствате подтикнати да споделите своето свидетелство. В такива моменти помнете, че не е необходимо да споделяте дълга впечатляваща лекция. Свидетелството ви ще бъде най-силно, когато е изразено като кратко, прочувствено убеждение за Спасителя, за Неговите учения и за Възстановяването. Молете се за напътствие и Духът ще ви помогне да знаете как да изразите чувствата в своето сърце. Ще откриете голяма радост, когато помагате на другите да споделят надеждата и увереността, която Господ е дал на вас.

Допълнителни препратки: Иоана 7:17; 1 Коринтяните 2:9–14; Яковово 1:5–6; Мороний 10:3–5; У. и З. 6:22–23; 62:3; 88:81

Виж също Единението на Исус Христос; Пост и дарения от пост; Бог Отец; Светия Дух; Молитва; Откровение; Духовни дарове

Свободен избор

Вашият Небесен Отец ви е дал свободен избор, способността да избирате и действате за себе си. Свободният избор е съществена част от плана на спасението. Без него вие не ще можете да учите, да се развивате, нито да следвате Спасителя. С него вие сте “свободни да изберете свобода и вечен живот чрез Великия Ходатай на всички човеци, или да изберете пленничество и смърт, според пленничеството и властта на дявола” (2 Нефи 2:27).

Вие сте имали властта да избирате дори преди още да сте били родени. На доземния Съвет в Небесата Небесният Отец представил Своя план, който включвал принципа на свободен избор. Луцифер се разбунтувал и “поиска да унищожи свободата на избор на човека” (вж. Моисей 4:3). В резултат на Луцифер и на всички негови последователи била отказана привилегията да получат смъртно тяло. Присъствието ви на земята потвърждава, че вие сте упражнили свободния си избор да следвате плана на Небесния Отец.

В земния живот вие продължавате да имате свободен избор. Използването на този дар определя щастие-то или нещастиео ви в този и в следващия живот. Вие сте свободни да избирате и действате, но не сте свободни да избирате последиците от действията си. Последиците може да не са незабавни, но винаги ще настъпят. Избори на добро и праведност водят до щастие, покой и вечен живот, докато избори на грях и зло водят рано или късно до душевна болка и нещастие.

Вие сте отговорни за изборите, които правите. Не трябва да обвинявате обстоятелствата, в които се намирате, семейството си или вашите приятели, ако изберете да не спазвате Божиите заповеди. Вие сте Божие чедо и затова имате голяма сила. Способни сте да изберете праведността и щастиео, независимо от това какви са обстоятелствата ви.

Отговорни сте също и за развитието на способностите и талантите, които са ви дадени от Небесния Отец. Той ще ви държи сметка какво правите със способностите си и как ползвате времето си. Не пилейте времето си. Бъдете готови да работите усърдно. Избирайте да вършите много добри неща по своя свободна воля.

Допълнителни препратки: Второзаконие 11:26–28; 30:15–20; Исус Навиев 24:14–15; 2 Нефи 2; Еламан 14:30–31; У. и З. 58:26–28; 101:78

Виж също Подчинение; Планът на спасението; Изкушение

Седемдесетник (*Виж* Църковна администрация)

Сексуална неморалност (*Виж* Целомъдрие)

Селестиално царство (*Виж* Царства на слава)

Семейна домашна вечер

Домът е най-важното място за изучаване на Евангелието. Никоя друга организация не може да зае-

ме мястото на семейството. Пророците от последните дни неведнъж са призовавали родители да отглеждат децата си с любов и проповядване на Евангелието.

През 1915 г. президент Джозеф Ф. Смит и съветниците му в Първото Президентство предприемат всецърковна кампания за укрепване на семейството. Те призовават родителите в Църквата да събират своите деца по веднъж седмично на “домашна вечер”. Семействата трябвало да отделят време за съвместна молитва и песен, четене на Писанията, преподаване на Евангелието един другиму и да участват в други дейности, които биха изграждали семейното единство.

През 1970 г. президент Джозеф Фийлдинг Смит се присъединява към съветниците си от Първото Президентство за определяне на понеделник вечер като време за семейна домашна вечер. След тази обява Църквата поддържа вечерите в понеделник свободни от църковни дейности, тъй че семействата да могат да прекарват това време заедно.

Пророците от последните дни продължават да подканят членовете на Църквата да дават най-високо предимство на семейната домашна вечер. Те са обещали, че посвещаването ни на тази програма ще помогне да опазим семействата си от злините на днешното време и ще ни донесе изобилна радост сега и във вечността.

Всички членове на Църквата следва да превърнат понеделник вечер в свещено време, запазено за семейна домашна вечер. Ако сте женени, провеждайте семейни домашни вечери с брачния си партньор. Имате ли деца, включвайте ги в семейната домашна вечер. Пригодете програмата към техните нужди и интереси и нека те участват. След като децата ви отрастнат и се преместят другаде, продължавайте да провеждате семейни домашни вечери с брачния си партньор.

Ако не сте семейни, обмислете да поискате от вашия епископ или президент на клон организиране на група

за домашни вечери за вас и други несемейни членове от вашия район или клон. Той може да призове един ръководител на семейна вечер, който да бъде отговорен за програмата и да следи домашните вечери да се провеждат редовно.

Следва примерна схема за семейна домашна вечер:

- Откриваща песен
- Откриваща молитва
- Четене на Светите писания
- Урок
- Дейност
- Закриваща песен
- Закриваща молитва
- Закуски

Като подготвяте уроците за семейната домашна вечер, помнете да ги базирате на Писанията, на поученията на пророците от последните дни и на личния ви опит и свидетелство. Тази книга може да ви помогне в избора на теми за преподаване. В допълнение може да се позовавате на други издания на Църквата, като *Family Home Evening Resource Book* (номер на публикацията 31106), *Евангелски принципи* (31110), *Семейно ръководство* (31180) и списанията на Църквата.

Виж също Семейство

Семейна молитва (Виж Молитва)

Семейство

На 23 септември 1995 г. президент Гордън Б. Хинкли, 15-ят президент на Църквата, изчете пред Общото събрание на Обществото за взаимопомощ следната прокламация. Този вдъхновен документ, наречен

“Семейството: Прокламация към света”, стана окончателен документ на Църквата относно семейството:

“Ние, Първото Президентство и Съветът на дванадесетте апостоли на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни, тържествено провъзгласяваме, че бракът между мъжа и жената е постановен от Бог и че семейството заема централно място в плана на Твореца за вечната съдба на Неговите деца.

Всички човешки същества – мъже и жени – са създадени по образа на Бог. Всички те са възлюбени духовни синове или дъщери на небесни родители и като такива всички имат божествена природа и съдба. Полът е съществена характеристика на личността в доземното, земното и вечното самосъзнание и цели.

В доземната действителност духовните синове и дъщери познавали и почитали Бог като техен Вечен Отец и приели Неговия план, чрез който децата Му могат да получат физически тела и да придобият земен опит, за да напреднат към съвършенство и напълно да осъзнаят своята божествена съдба като наследници на вечен живот. Божественият план за щастие позволява семейните връзки да се обезсмъртят. Свещените обреди и завети, достъпни в светите храмове, дават възможност на отделните хора да се завърнат в присъствието на Бога, а на семействата да бъдат свързани за вечността.

Първата заповед, която Бог дал на Адам и Ева, се отнася до възможността им, като съпруг и съпруга, да станат родители. Ние заявяваме, че заповедта на Бог към Неговите деца да се плодят и да изпълват земята остава в сила. Също така заявяваме, че Бог е заповядал свещените сили за създаването на потомство да се използват само между мъж и жена, законно свързани като съпруг и съпруга.

Ние заявяваме, че начинът, по който земният живот се създава, е божествено постановен. Ние потвърждава-

ме светостта на живота и неговата важност във вечния план на Бог.

Съпругът и съпругата имат важната отговорност да се обичат и да се грижат един за друг и за своите деца. "Ето, наследство от Господа са чадата" (Псалми 127:3). Родителите имат свещения дълг да отглеждат децата си в любов и праведност, да се грижат за техните физически и духовни нужди, да ги учат да се обичат и да си служат, да съблюдават заповедите Божии и да бъдат граждани, спазващи закона, където и да живеят. Съпрузите и съпругите, майките и бащите ще бъдат отговорни пред Бога за самоосвобождаването си от тези свои задължения.

Семейството е постановено от Бог. Брактът между мъжа и жената е съществен елемент в Неговия вечен план. Отредено е децата да се раждат в рамките на брачната връзка и да бъдат отгледани от баща и майка, които изцяло почитат брачните завети. Щастieto в семейния живот е най-вероятно да се постигне, когато се гради върху ученията на Господ Исус Христос. Успешните бракове и семейства се установяват и се поддържат върху принципите вяра, молитва, покаяние, прошка, уважение, обич, състрадание, работа и благотворни развлекателни дейности. По божествен проект бащите трябва да водят своите семейства с любов и праведност и са отговорни да осигуряват необходимото за живота и защитата на семействата си. Майките са отговорни предимно за отглеждането на децата си. В тези свещени отговорности бащите и майките са задължени да си помагат като равностойни партньори. Недееспособност, смърт и други обстоятелства могат да изискат индивидуално приспособяване. Роднините трябва да оказват помощ при необходимост.

Ние предупреждаваме тези, които нарушават заветите за целомъдрие, които безчестят брачния партньор

или детето си, или които не изпълняват семейните си задължения, че един ден ще бъдат отговорни пред Бога за това. Също така предупреждаваме, че разпадането на семейството ще донесе на отделните хора, общностите и нациите бедствията, предсказани от древните и от съвременните пророци.

Ние призоваваме отговорните граждани и държавните служители навсякъде по света да подкрепят мерките, предназначени да запазят и укрепят семейството като основна единица на обществото” (вж. *Ensign*, ноември 1995 г., стр. 102).

Виж също Семейна домашна вечер; Брак; Храмове

Символът на вярата

Символът на вярата излага 13 основни точки на вяра на членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. За пръв път за тях пише Пророкът Джозеф Смит в писмо до редактора на вестник Джон Уентуърф в отговор на искане на последния да знае в какво вярват членовете на Църквата. Те били последователно публикувани в периодичните издания на Църквата. Сега на тях се гледа като на Писание и са включени в Скъпоценен бисер.

Сион

Учение и Завети съдържа много пасаж, в които Господ заповядва на светиите да “търсят да осъществяват и установяват делото на Сион” (вж. У. и З. 6:6; вж. и У. и З. 11:6; 12:6; 14:6).

Думата *Сион* в Писанията има различни значения. Най-общото определение на думата е “чистите по сърце” (вж. У. и З. 97:21). Често *Сион* се използва по този начин, за да обозначи Господния народ или Църквата и нейните колове (вж. У. и З. 82:14).

В ранните дни на тази диспенсация ръководителите на Църквата съветвали членовете да изградят Сион, като се изселят в едно централно място. Днес нашите ръководители ни съветват да изградим Сион там, където живеем. Членовете на Църквата са помолени да останат в родните си земи и да помагат в установяването на Църквата там. Построени са много храмове, та светиите от последните дни по цял свят да могат да получават храмови благословии.

Думата *Сион* може също да се отнася до конкретни географски райони, както следва:

- Градът на Енох (вж. Моисей 7:18–21).
- Древният град Ерусалим (вж. 2 Царете 5:6–7; 3 Царете 8:1; 4 Царете 9:28).
- Новият Ерусалим, който ще бъде построен в окръг Джаксън, щат Мисури (вж. У. и З. 45:66–67; 57:1–3; Символът на вратата 1:10).

Допълнителни препратки: Исаия 2:2–3; 1 Нефи 13:37; У. и З. 35:24; 39:13; 45:68–71; 59:3–4; 64:41–43; 90:36–37; 97:18–28; 101:16–18; 105:5; 115:5–6; 136:31

Скромност

Скромността е поведение на смирение и благоприличие в облекло, външен вид, език и държане. Ако сте скромни, вие не привличате нежелано внимание към себе си. Вместо това се стремите да “прославите Бога в телата си и с душите си” (1 Коринтяните 6:20; вж. и стих 19).

Ако не сте сигурни дали облеклото или външният ви вид са скромни, запитайте се “Дали ще се почувствам удобно от външния си вид в Господното присъствие?” Може да си задавате подобни въпроси относно езика и поведението си: “Бих ли изрекъл тези думи или бих ли участвал в тези дейности, ако Господ присъстваше?” Искрените ви отговори на тези въпроси може да ви на-

карат да извършите важни промени в живота си. Следната информация ще ви помогне в усилията ви да сте скромни.

Облекло и външен вид

Пророците винаги са ни съветвали да се обличаме скромно. Този съвет се основава на истината, че човешкото тяло е свято Божие творение. Уважавайте тялото си като дар от Бога. Чрез облеклото и външността си може да покажете на Господ, че знаете колко ценно е тялото ви.

Облеклото ви изразява кои сте. То изпраща послания за вас и влияе на начина, по който постъпвате вие и околните. Когато сте в добър вид и скромно облечени, можете да поканите спътничеството на Духа и да упражнявате добро въздействие върху хората около вас.

Основно в заповедта да сме скромни е разбирането за свещената сила за създаване на потомство, способността да създаваме деца на света. Тази сила трябва да бъде използвана само между съпруг и съпруга. Разголващото и сексуално провокиращо облекло, включващо къси шорти и поли, тесни дрехи и блузи, които не покриват стомаха, може да насърчат желаниа и действия, които нарушават Господния закон за целомъдрие.

Освен отбягване на разголващото облекло следва да се въздържате от крайности в дрехите, външността и прическата. В облеклото, външния вид и обноските бъдете винаги спретнати и чисти, никога развлечени и неподходящо небрежни. Не се обезобразявайте с татуировки или пробивания на тялото. Ако сте жена и желаете ушите ви да бъдат пробити, носете само един чифт скромни обеци.

Поддържайте високи стандарти на скромност във всички случаи. Не принижавайте стандартите си, за да привлечате внимание към тялото си или да търсите одобрение от околните. Истинските ученици на Исус Христос спазват Господния стандарт независимо от текущата мода или натиска на околните.

Език и поведение

Подобно на облеклото и външния вид, вашият език и поведение са израз на характера ви. Вашите думи и действия могат да имат дълбоко въздействие върху вас и околните. Изразявайте се чрез ясен, позитивен, възвисаващ език и с действия, които носят щастие на хората около вас. Усилията ви да сте скромни в думи и действия водят до засилено напътствие и утеха от Светия Дух.

Избягвайте неприличния език и небрежното, непочтително споменаване на Господното име, които са тъй обичайни в света. Устоявайте на всяко изкушение да споделяте крайно или неподходящо поведение. Непочтителната същност на такъв език и поведение накърнява способността ви да получавате тихите подтици на Светия Дух.

Допълнителни препратки: Вж. У. и З. 42:40–41; Символът на вярата 1:13.

Виж също Пробивания по тялото; Целомъдрие; Богохулство; Татуиране

Скъпоценен бисер (Виж Писания)

Словото на мъдростта

Словото на мъдростта е закон за здравето, даден чрез откровение от Господ за наша физическа и духовна полза. В това откровение, записано в раздел 89 на Учение и Завети, Господ ни казва кои храни са добри за ядене и кои вещества не са добри за нашите тела. Той ни обещава духовни и материални благословии за подчинение на Словото на мъдростта.

В Словото на мъдростта Господ ни заповядва да не приемаме следните вещества в телата си:

- Алкохолни напитки (вж. У. и З. 89:5–7).

- Тютюн (вж. У. и З. 89:8).
- Чай и кафе (вж. У. и З. 89:9; пророците от последните дни учат, че терминът “горещи напитки” се отнася за чая и кафето).

Всичко вредно, което хората нарочно приемат в телата си, не е в съгласие със Словото на мъдростта. Това специално е вярно за незаконните субстанции, които могат да съсият хората, пристрастили се към тях. Не се докосвайте до тях. Не експериментирайте с тях. Злоупотребата с предписани лекарства също води до съсипващо пристрастяване.

Господ заявява, че следните храни са добри за нашите тела:

- Зеленчуци и плодове, които следва да бъдат употребявани “благоразумно и с благодарност” (У. и З. 89:10–11).
- Месото “на животни и въздушни птици”, които трябва “да се употребяват умерено” (У. и З. 89:12–13).
- Всякакви зърнени храни, като пшеница, ориз и овес, които са “опората на живота” (У. и З. 89:14–17).

Благословии от спазване Словото на мъдростта

На онези, които спазват Словото на мъдростта, Господ обещава:

“И всички светии, които помнят да спазват и вършат тези неща, и ходят в подчинение на заповедите, ще получат здраве в пъпа си и мозък в костите си,

и ще намерят мъдрост и големи съкровища от познание, тъкмо скрити съкровища,

и ще тичат и няма да се уморяват; и ще ходят, и няма да отпаднат.

И Аз, Господ, им давам обещание, че погубващият ангел ще ги отмине като чеда Израилеви и няма да ги убие” (У. и З. 89:18–21).

Да превъзмогнем пристрастяването

Най-доброто поведение е напълно да избягваме веществата, които Господ забранява в Словото на мъдростта. Но ако сте се пристрастили към кое да е от тези вещества, можете да се освободите от вашето пристрастяване. Можете да преодолеете пристрастяването си чрез лично усилие, с подкрепящата мощ на Господната благодат, с помощ от членовете на семейството и приятелите и с напътствие от църковните ръководители.

Молете се за помощ и правете всичко по силите си да устоявате на изкушенията, които могат да се превърнат в пристрастяване. Небесният ви Отец желае вие да получите благословиите, идещи от спазване на Словото на мъдростта и Той ще ви укрепи в искрените ви усилия да го правите.

Допълнителни препратки: У. и З. 49:19–21; 59:15–20; 88:124; 89:1–4

Виж също Подчинение; Изкушение

Служене

Истинските ученици на Исус Христос желаят да служат на онези около тях. Спасителят казва, “По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си” (Иоана 13:35).

Когато сте били кръстени, сте сключили завет да вземете върху си името на Исус Христос. Пророк Алма обяснява този завет на група новообърнати във вярата, които искали да бъдат кръстени. Той отбелязва, че желанието им да “влязат в стадото Божие” включва желание да извършват значима служба – да “носите един друго тегобите си, за да може те да са леки”, да “скърбите с онези, които скърбят” и да “утешавате онези, които се нуждаят от утешение” (Мосия 18:8–9).

Когато се стремите да служите на ближните, гледайте на Спасителя като на ваш пример. Макар че до-

шъл на света като Син Божи, Той смирено служел на всички онези около Него. Той заявява, “Аз съм всред вас като онзи, който слугува” (Лука 22:27).

Спасителят използвал една притча да проповядва важноста на служението. В притчата Той се връща на земята в славата Си и разделя праведните от нечестивите. На праведните Той казва: “Дойдете вие, благословени от Отца ми, наследете царството, приготвено за вас от създаването на света. Защото огадних, и Ме нахранихте; ожадних, и Ме напоихте; странник бях, и Ме прибрахте; гол бях, и Ме облякохте; болен бях, и Ме посетихте; в тъмница бях, и Ме споходихте” (Матей 25:34–36).

Праведните, които са озадачени от това заявление, питат: “Господи, кога Те видяхме гладен, и Те нахранихме; или жаден и Те напоихме? И кога те видяхме странник, и Те прибрахме, или гол и Те облякохме? И кога Те видяхме болен или в тъмница, и Те споходихме?” (Матей 25:37–39).

Тогава Господ отговаря, “Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили” (Матей 25:40).

Спасителят ви кани да дадете от себе си в служене на другите. Възможностите ви да вършите това са безгранични. Всеки ден се стремете да радвате сърца, да казвате добри думи, да вършите работа за ближните, които не могат да я свършат сами за себе си, да споделяте Евангелието. Бъдете чувствителни към нашепванията на Духа, които ви подтикват да служите. Ще откриете, че истинския ключ към щастието е да работим за щастието на ближните.

Допълнителни препратки: Матей 22:35–40; 25:41–46; Лука 10:25–37; Галатяните 5:13–14; Мосия 2:17

Виж също Милосърдие; Любов

Смирение

Да сте смирени е признаване с благодарност зависимостта ни от Господ – да разбирате, че имате постоянна нужда от подкрепата Му. Смирението е признание, че вашите таланти и способности са дар от Бога. То не е признак на слабост, плахост или страх; това е знак, че знаете къде се намира истинската ви сила. Можете едновременно да сте смирени и безстрашни. Можете едновременно да сте смирени и смели.

Исус Христос е нашият върховен пример за смирение. По време на земното Си служене Той винаги признавал, че силата Му идела поради подчинението Му на Неговия Отец. Той казва: “Аз не мога да върша нищо от Себе Си... не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил” (Иоана 5:30).

Господ ще ви укрепи, когато се смирите пред Него. Яков учи: “Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат... Смирявайте се пред Господа и Той ще ви възвишава” (Яковово 4:6, 10).

Допълнителни препратки: Матей 18:4; 23:12; 26:39; Лука 22:42; 1 Петрово 5:5–6; Мосия 4:11–12; 15:6–7; Алма 5:27–28; Еламан 3:33–35; Етер 12:27; У. и З. 12:8; 67:10; 112:10; 136:32–33

Смит, Джозеф младши (Виж Джозеф Смит)

Смърт, духовна

Духовната смърт е отделяне от Бог. Писанията учат за два източника на духовна смърт. Първият е падението, вторият – собственото ни непокорство.

В Книгата на Мормон пророк Самуил учи: “цялото човечество чрез падението на Адам, бидейки отхвърлено от присъствието Господне, бе смятано за мъртво и според тленните неща, и според духовните неща” (Еламан 14:16). Чрез Единението Исус Христос изкупува всички от тази духовна смърт. Самуил свидетелства, че

Възкресението на Спасителя “изкупва цялото човечество от първата смърт–духовната смърт... Но ето, възкресението на Христа изкупва човечеството, да, тъкмо цялото човечество, и го отвежда обратно в присъствието Господне” (Еламан 14:16–17). Пророк Лехий учи, че заради Единението “всички човеци идват при Бога; ето защо те застават в Неговото присъствие, за да бъдат съдени от Него според истината и святостта, които са в Него” (2 Нефи 2:10).

Освен това духовната смърт идва в резултат на собственото ни непокорство. Греховете ни правят нечисти и неспособни да пребиваваме в Божието присъствие (вж. Римляните 3:23; Алма 12:12–16, 32; Еламан 14:18; Моисей 6:57). Чрез Единението Исус Христос предлага изкупление от този духовен грях, но само ако упражняваме вяра в Него, покаем се за греховете ни и се покоряваме на принципите и обредите на Евангелието (вж. Алма 13:27–30; Еламан 14:19; Символът на вярата 1:3).

Допълнителни препратки: 1 Нефи 15:33–35; Алма 40:26; 42:23

Виж също Единението на Исус Христос; Вяра; Падение; Подчинение; Покаяние; Грях

Смърт, физическа

Физическата смърт е отделяне на духа от смъртното тяло. Падението на Адам донесло на света физическата смърт (вж. Моисей 6:48).

Смъртта е съществена част от плана на спасението на Небесния Отец (вж. 2 Нефи 9:6). За да станем подобни на Вечния ни Отец, трябва да изживеем смъртта и после да получим свършени, възкресени тела.

Когато физическото тяло умре, духът продължава да живее. В света на духовете праведните духове “ще бъдат приети в състояние на щастие, което се нарича рай, състояние на покой, състояние на мир, където те ще почиват от безпокойствата си и от всякакви грижи и

скръб” (Алма 40:12). За “онези, които умрели в греховете си, без познание за истината, или в прегрешение, след като отхвърлили пророците”, е запазено място, наречено духовен затвор (вж. У. и З. 138:32). Духовете в затвора “са поучавани на вяра в Бога, покаяние за греха, кръщение чрез посредник за опрощение на греховете, за дара на Светия Дух чрез полагање на ръце, и всички останали принципи на Евангелието, които им (били) необходимо да знаят” (У. и З. 138:33–34). Ако приемат евангелските принципи, покаят се за греховете си и приемат обредите, извършвани заради тях в храмовете, те ще бъдат добре дошли в рая.

Поради Единението и възкресението на Исус Христос физическата смърт е само временна: “Както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще живеят” (1 Коринтяните 15:22). Всеки ще бъде възкресен, което значи, че духът на всеки един човек ще бъде съединен с неговото или нейно тяло – “възстановени на своята съответна и съвършена снага” и вече не са подвластни на смъртта (Алма 40:23; вж. и Алма 11:44–45).

Вие сигурно сте изживели мъката, която идва от смъртта на член на семейството или приятел. Естествено е в такива случаи да се изпитва печал. Въсъщност, скърбенето е една от най-дълбоките прояви на любов. Господ казва, “Живейте заедно в любов до толкова, че да оплаквате загубата на онези, които умират” (У. и З. 42:45). Единственият начин да отделим скръбта от смъртта е да отнемем любовта от живота.

Дори когато скърбите за смъртта на обичните хора, вие получавате утеха с обещанието за възкресение и с уверението, че семействата могат да бъдат заедно завинаги. Можете да “разбирате голямата причина за скръб, а също и за радост – скръб поради смъртта и унищожението сред човеците и радост поради светлината на Христа за живот” (Алма 28:14; вж. и стихове 9–13).

Спасени

В добавка към получената утеха когато починат обични ви хора, можете да бъдете в мир със знанието че и вие накрая ще умрете. Като живеете според Евангелието, можете да помните обещанието на Господ: “онези, които умрат в Мен, не ще вкусат от смъртта, защото тя ще бъде сладка за тях” (У. и З. 42:46).

Допълнителни препратки: Исаия 25:8; 1 Коринтяните 15:51–58; 2 Нефи 9:6–15; Мосия 16:6–8

Виж също Единението на Исус Христос; Рай; Планът на спасението; Възкресение

Спасени (Виж Спасение)

Спасение

В разговорите ви с други християни понякога може да бъдете запитани, “Вие спасени ли сте?” Задаващите този въпрос обикновено имат пред вид акта на искрена изповед или заявяване, че сте приели Исус Христос като ваш личен Господ и Спасител. Като задават въпроса, те показват вярата си в следните слова, написани от апостол Павел:

“ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява” (Римляните 10:9–10).

Да отговорим на въпроса “Били ли сте спасени?”

В Римляните 10:9–10 думите *спасиш* и *спасява* изразяват заветна връзка с Исус Христос. Чрез това заветно отношение на нас ни е гарантирано спасение от вечните последици на греха, ако се подчиняваме. Съгласно този смисъл всеки верен светия от последните дни е спасен. Ние сме били обърнати във въстановеното Евангелие. Чрез обряда на кръщението сме склучили заветна връз-

ка със Спасителя, като сме взели името Му върху си. Ние подновяваме кръщелния си завет, като приемаме от причастието.

Различни значения на думата *спасение*

В учението на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни термините *спасиш* и *спасение* имар различни значения. Съгласно тези значения отговорът ви на въпроса “Вие спасени ли сте?” би бил или “Да” или “Да, но с условия”. Следните обяснения подчертават шест различни значения на думата *спасение*.

Спасение от физическа смърт. Всички хора рано или късно умират. Но чрез Единението и Възкресението на Исус Христос всички хора ще бъдат възкресени – спасени от физическа смърт. Павел свидетелства, “Както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще живеят” (1 Коринтяните 15:22).

Спасение от греха. За да бъдете пречистени от греха чрез Единението на Спасителя, вие трябва да проявявате вяра в Исус Христос, да се покаете, да бъдете кръстени и да получите дара на Светия Дух (вж. Деянията 2:37–38). Ако сте били кръстени и сте приели Светия Дух чрез съответната свещеническа власт, вече сте били спасени от греха при определно условие. Няма да бъдете напълно спасени от греха, докато не приключите живота си на земята, устояли с вяра докрай.

Забележете, че не можете да бъдете спасени *в греховете ви*; не можете да получите безусловно спасение просто като заявите вярата си в Христа с разбирането, че в остатъка от живота си неминуемо ще продължите да вършите грехове (вж. Алма 11:36–37). Чрез Божията благодат вие можете да бъдете спасени *от греховете ви* (вж. Еламан 5:10–11). За да получите тази благословия, трябва да упражнявате вяра в Исус Христос, да се стремите да спаз-

вате заповедите, да се отречете от греха и да подновявате покаянието и очистването си чрез обреда на причастието.

Да бъдем родени отново. Понякога може да бъдете запитани дали сте се родили отново. Принципът на духовното раждане отново често се явява в Писанията. Новият завет съдържа учението на Исус, че трябва да се “родите отново” и че ако не сме “родени от вода и Дух, не може(м) да влезе(м) в Божието царство” (Иоана 3:3, 5). Това учение е потвърдено в Книгата на Мормон: “цялото човечество, да, мъже и жени, всички народи, племена, езици и люде трябва да бъдат родени отново; да, родени от Бога, променени от плътското си и паднало състояние в състояние на праведност, като бъдат изкупени от Бога и станат Негови синове и дъщери. И тъй те стават нови същества; и ако не направят това, те не могат по никакъв начин да наследят царството Божие” (Мосия 27:25–26).

Това раждане отново е процес, който се случва след като сме били кръстени и сме получили дара на Светия Дух. То става в резултат на готовността ни “да встъпим в завет с нашия Бог да вършим волята Му и да се подчиняваме на заповедите Му във всички неща, които Той ще ни заповяда във всичките оставащи ни дни” (Мосия 5:5). Тогава “сърцата (ни) са се променили чрез вяра в Неговото име; ето защо (ние сме) родени от Него” (Мосия 5:7). Ако сте били кръстени и сте получили дара на Светия Дух със завета да вземете върху си името на Исус Христос, можете да кажете, че сте били родени отново. И можете да подновявате това ново рождение всяка неделя, когато вземате от причастието.

Спасение от невежеството. Много хора живеят в състояние на мрак, без да познават светлината на възстановеното Евангелие. Те са онези, “които са възспирани да стигнат до истината само защото не знаят къде да я намерят” (У. и З. 123:12). Като член на Господната Църква

вие сте спасени от това условие. Знаете за Бог Отец, за Исус Христос, за целта на живота, плана на спасението и за вашия потенциал във вечността. Можете да живеете като ученик на Спасителя, Който заявява, “Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота” (Йоана 8:12).

Спасение от втората смърт. Писанията понякога говорят за спасение от втората смърт. Втората смърт е окончателната духовна смърт – да бъдете откъснати от праведността и да ви бъде отказано място в кое да е царство на славата (вж. Алма 12:32; У. и З. 88:24). Тази втора смърт няма да настъпи преди Последния съд и ще сполети само малцина (вж. У. и З. 76:31–37). Почти за всеки човек, живял някога на земята, е осигурено спасение от втората смърт (вж. У. и З. 76:40–45).

Вечен живот или възвисяване. В Писанията думите *спасен* и *спасение* често се отнасят до вечния живот или възвисяването (вж. Авраам 2:11). Вечен живот е да познаваме Небесния Отец и Исус Христос и да пребиваваме с Тях завинаги – да наследим място в най-висшата степен на селестиалното царство (вж. Йоана 17:3; У. и З. 131:1–4; 132:21–24). За да получим този голям дар, трябва да направим нещо повече от това да се покаем за греховете си и да сме кръстени и потвърдени със съответната свещеническа власт. Мъжете трябва да получат Мелхиседековото свещеничество, а всички членове на Църквата трябва да сключат и свято да пазят храмовите завети, включително вечния брак.

Ако използваме думата *спасение* в смисъл на вечен живот, никой от нас не може да каже, че сме били спасени в смъртността. Този славен дар може да дойде само след Последния съд.

Допълнителни препратки: Матей 10:22; Марка 16:16; Ефесяните 2:8–10; Яковово 2:14–18; 2 Нефи 25:23, 26; Мосия 5:8–15; 3 Нефи 9:21–22; Мороний 10:32–33; Символът на вярата 1:3

Справедливост

Виж също Единението на Исус Христос; Кръщение; Вечен живот; Благодат; Царства на слава, Планът на спасението

Справедливост

Справедливостта е неизменният закон, който донася последиците от действията. Поради закона за справедливостта вие получавате благословии, когато се подчинявате на Божиите заповеди (вж. У. и З. 130:21–22). Законът за справедливостта изисква също да се плаща наказание за всеки грях, който извършите. Той заповядва нищо нечисто да не може да пребивава край Бог (вж. 1 Нефи 10:21).

Когато Спасителят извършил Единението, Той взел нашите грехове върху Себе си. Той могъл да “отговори на целите на закона” (2 Нефи 2:7), защото подложил Себе Си на наказанието, което законът изисквал за нашите грехове. Вършейки това, Той “задоволил изискванията на правосъдието” и оказал милост на всеки, който се покаял и Го следвал (вж. Мосия 15:9; Алма 34:14–16). Понеже Той платил цената за вашите грехове, вие не трябва да понасяте това наказание, ако се покаете (вж. У. и З. 19:15–20).

Допълнителни препратки: 2 Нефи 9:26; Алма 42

Виж също Единението на Исус Христос; Милост; Покаяние

Стандартните произведения (*Виж* Писания)

Старейшина (*Виж* Мелхиседеково свещеничество; Свещеничество)

Съботен ден

Съботният ден (наричан още Шабат) е денят на Господ, отделян всяка седмица за почивка и поклонение. В старозаветните времена Божият народ на завета

съблюдавал Съботния ден на седмия ден от седмицата, защото Бог, когато създавал света, Си почивал на седмия ден. Господ подчертава важноста на спазването на Съботния ден в десетте заповеди:

“Помни съботния ден, за да го освещаваши.

Шест дни да работиш, и да вършиш всичките си дела; а на седмия ден, който е събота на Господа твоя Бог, да не вършиш никаква работа, ни ти, ни синът ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, ни слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е отвътре вратите ти; защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко, що има в тях, а на седмия ден си почива; затова Господ благослови съботния ден и го освети” (Изход 20:8–11).

След възкресението на Исус Христос, което станало в първия ден на седмицата, учениците на Господ започнали да спазват Съботния ден в първия ден на седмицата, неделята (вж. Деянията 20:7).

В последните дни Господ заповядал да продължим да съблюдаваме Съботния ден. Той ни обещава, че ако спазваме тази заповед, ще получим “пълнотата на земята” (вж. У. и З. 59:16–20).

Понеже Господният ден е свят ден, следва да бъде запазен за достойни и свети дейности. Въздържането от работа и почивката не са достатъчни. Всъщност ако ние просто се излежаваме и не правим нищо в Господния ден, няма да запазим деня свят. В едно откровение, дадено на Джозеф Смит през 1831 г., Господ заповядва: “И за да може по-пълно да се запазиш неопетнен от света, иди в молитвения дом и принеси в жертва свещеностивията си на Моя свят ден. Защото наистина, това е ден, който ти е назначен, за да си починеш от трудовете си и да се поклониши на Всевишния” (У. и З. 59:9–10). В съответствие с това откровение ние всяка седмица присъстваме на събрание за причастието. Други дейности в Господния ден може да включат молитва, размиш-

Събрание за причастието

ление, изучаване на Писанията и напътствията на про-роците от последните дни, писане на писма до членове на семейството и приятели, четене на благоразумни ма-териали, посещение на болните и страдащите и посе-щение на други събрания на Църквата.

Допълнителни препратки: Изход 31:16–17; Мосия 18:23; У. и З. 59:11–14; 68:29

Виж също Благоговение; Причастие; Поклонение

Събрание за причастието (Виж Съботен ден; Причастие; Жертва)

Съвест

Всички хора са родени със способността да различават добро от зло. Тази способност, наричана съвест, е проява на светлината на Христа (вж. Мороний 7:15–19).

Съвестта ви е една защита, която ви помага да стоите настрана от ситуации, които са духовно вредни. Когато се подчинявате на заповедите и вземате праведни решения, съвестта ви е спокойна.

Когато прегрешавате, чувствате угризение или вина, точно както чувствате физическа болка, ако сте ранени. Това е естественият отговор на греха от страна на вашата съвест и той може да ви доведе до покаяние.

Покаянието и опрощението подновяват спокойствието на съвестта ви. От друга страна, ако пренебрегвате съвестта си и не се покаете, вашата съвест ще бъде наранена, сякаш “е пригорела” (1 Тимотея 4:2).

Учете се да следвате съвестта си. Това е важна част от упражняването на свободата ви на избор. Колкото повече следвате съвестта си, толкова по-силна става тя. Чувствителната съвест е белег за здрав дух.

Допълнителни препратки: Мосия 4:1–3; У. и З. 84:45–47

Виж също Свободен избор; Светлината на Христос; Подчинение; Изкушение

Съвет в Небесата (Виж Планът на спасението)

Съдене на другите

Понякога хората смятат, че е грешно да съдят другите по какъвто и да било начин. Макар и да е вярно, че не бива да порицавате другите или да ги съдите несправедливо, в живота си ще трябва да даваме преценки на идеи, ситуации и хора. Господ е дал много заповеди, които не бихте могли да спазите без да правите преценки. Той например казва: “Пазете се от лъжливите пророци... От плодовете им ще ги познаете” (Матей 7:15–16) и “излезте изсред нечестивите” (У. и З. 38:42). В много от важните ви решения ще трябва да съдите хората, например избор на приятели, гласуване за държавни ръководители и избор на вечен спътник.

Отсъждането е важна употреба на правото ви на избор и изисква голямо внимание, особено когато съдите други хора. Всичките ви преценки трябва да се водят от праведни стандарти. Помнете, че само Бог, който знае сърцето на всеки отделен човек, може да отсъди окончателно за всеки (вж. Откровение 20:12; 3 Нефи 27:14; У. и З. 137:9).

Господ ни е отправил предупреждение, което да ни води в преценката на околните: “с какъвто съд съдите, с такъв ще бъдете съдени; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери. И защо гледаш съчицата в окото на брата ти, а не мислиш за гредата в твоето собствено око? Или как ще кажеш на брата си: Остави да извадя съчицата от твоето око, а ето, в твоето собствено око има греда? Лицемерецо, извади първо гредата от собственото си око, тогава ще видиш ясно, за да извадиш съчицата от братовото си око” (3 Нефи 14:2–5).

В този пасаж от Писанията Господ учи, че недостатъкът, който виждаме у другия, често е като зрънце в окоето на този човек, сравнен със собствените ни недостатъци, подобни на огромна греда в нашите очи. Често ние се концентрираме върху недостатъците на другите, вместо да работим над собственото ни усъвършенстване.

Справедливите ви отсъждания за другите може да осигурят нужното им напътствие и, в някои случаи, закрила за вас и семейството ви. Пристъпвайте към всяко подобно отсъждане грижовно и състрадателно. Доколкото може, съдете предимно обстоятелствата на хората, а не самите хора. Винаги, щом е възможно, се въздържайте да правите преценки без съответно запознаване с фактите. Бъдете винаги чувствителни към Светия Дух, Който може да ви води в решенията ви. Помнете съвета на Алма към неговия син Кориантон: “гледай да си милостив към братята си; действай справедливо, съди праведно и непрестанно върши добро” (Алма 41:14).

Допълнителни препратки: 1 Царете 16:7; Мороний 7:14–19; У. и З. 11:12

Виж също Милосърдие; Опрощение; Любов; Милост

Сътворение

Под напътствието на Небесния Отец Исус Христос сътворил небето и земята (вж. Мосия 3:8; Моисей 2:1). От писание, открито чрез Пророка Джозеф Смит, знаем, че в работата по сътворението Господ систематизирал елементи, които вече съществували (вж. Авраам 3:24). Той не сътворил света “от нищо”, както вярват някои хора.

Писанията учат също, че Адам бил “първият човек от всички човеци” (вж. Моисей 1:34). Бог създал Адам и Ева по Свой образ и по образа на Своя Единороден Син (вж. Моисей 2:26–27).

Сътворението е неделима част от плана на спасение на Небесния Отец. То дава на всеки от нас възможност

да дойде на земята, където получаваме физическо тяло и упражняваме правото си на свободен избор. На досмъртния Съвет на Боговете е направено следното заявление: “Ще слезем, защото има място там, и ще вземем от тези материали, и ще създадем земя, на която тези да могат да живеят. И с това ще ги изпитаме, за да видим дали ще вършат всички неща, които Господ, техният Бог, ще им заповяда” (Авраам 3:24–25).

Вие сте духовно дете на Бог и вашето тяло е сътворено по Негов образ. За да покажете благодарността си за тези благословии, можете да се грижите за тялото си, като спазвате Словото на мъдростта и другите заповеди относно вашето духовно и физическо здраве (вж. У. и З. 89; вж. и У. и З. 88:124). Можете също да уважавате останалите хора като деца на Бог.

Като наследник на всички прелести на сътворението можете да се грижите за земята и да помагате за запазването ѝ за бъдните поколения.

Допълнителни препратки: Битие 1–2; Евреите 1:1–2; 1 Нефи 17:36; У. и З. 38:1–3; 59:16–20; Моисей 1–3; Авраам 4–5

Виж също Бог Отец; Исус Христос; Планът на спасението

Татуиране

Пророците от последните дни са категорично против пробиванията по тялото. Тези, които пренебрегват този съвет, показват липса на уважение към себе си и към Бог. Апостол Павел учи за важноста на телата ни и опасността умишлено да ги оскверняваме: “Не знаете ли, че сте храм на Бога, и че Божият Дух живее във вас? Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали; защото Божият храм е свят, който храм сте вие” (1 Коринтяните 3:16–17).

Ако имате татуировка, носите постоянно напомняне за грешка, която сте извършили. Може да обмислите премахването ѝ.

Телестиално царство

Виж също Пробивания по тялото

Телестиално царство (*Виж* Царства на слава)

Терестриално царство (*Виж* Царства на слава)

Тютюн (*Виж* Словото на мъдростта)

Утешител (*Виж* Светия Дух)

Учение и Завети (*Виж* Писания)

Хазарт

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е против хазарта, включително лотарии, спонсорирани от правителствата.

Хазартът се мотивира от желание да получиш нещо срещу нищо. Това желание е духовно пагубно. То води участниците далече от ученията на Спасителя за любов и служене, към егоизма на Сатана. То подкопава добродетелите на труда и спестовността и желанието да положим честни усилия във всичко, което правим.

Участниците в хазарта скоро откриват измамността на идеята, че може да дадат малко или нищо и да получат нещо стойностно в замяна. Откриват, че могат да се разделят с големи суми пари, със собственото си достойнство и с уважението на членовете на семейството и приятелите си. Заблудени и пристрастени, те често играят с пари, които би следвало да използват за други цели, например за задоволяване насъщни нужди на семействата им. Комарджиите понякога стават дотолкова заробени и отчаяни в изплащането на хазартните си дългове, че почват да крадат, залагайки собственото си добро име.

Първото Президентство ни насърчава да се присъединим с другите срещу узаконяването на правителствената подкрепа на каквато и да е форма на хазарт в нашите общности.

Виж също Изкушение

Хомосексуализъм (*Виж* Целомъдрие)

Храмове

Храмовете са буквално домове на Господ. Те са свети места за поклонение, които Господ може да посещава. По святост само домът може да се сравнява с храмовете.

През цялата история Господ е заповядвал на Своя народ да строи храмове. Днес Църквата се вслушва в призива на Господ да строим храмове по цял свят, като прави храмовете благословии по-достъпни за голям брой от децата на нашия Небесен Отец.

Обреди за живите

Главната цел на храмовете е да осигуряват обреди, нужни за нашето възвисяване в селестиалното царство. Храмовите обреди водят до най-големите благословии, които са на разположение чрез Единението на Исус Христос. Всичко, което вършим в Църквата – нашите срещи и дейности, мисионерските ни усилия, уроците, които преподаваме и химните, които пеем – трябва да ни насочи към Спасителя и към работата, която извършваме в светите храмове.

Един обряд, който получаваме в храма, е надаряването. Думата *надаряване* означава “дар” и действително храмовото надаряване е дар от Бог. Обредът се състои от серии инструкции и включва завети, които сключваме да живеем праведно и да се подчиняваме на изискванията на Евангелието. Надаряването ни помага да съсре-

доточим вниманието си върху Спасителя, ролята Му в плана на Небесния ни Отец и ангажимента ни да Го следваме.

Друг храмов обред е селестиалният брак, при който съпруг и съпруга са запечатани един за друг за вечността. Запечатването, извършено в храма, трае завинаги, ако съпругът и съпругата са верни на заветите, които са сключили.

Деца, родени от родители, които са били запечатани в храма, са родени в завета. Тези деца автоматично стават част от едно вечно семейство. Деца, които не са родени в завета, също могат да станат част от вечно семейство, стига техните приемни или родни родители да бъдат запечатани един за друг. Обредът по свързване на деца към родители се извършва в храма.

Ако сте получили храмовите обреди, винаги помнете заветите, които сте сключили. Връщайте се в храма толкова често, колкото можете. Ако сте баща или майка, учете своите деца за важността на храма. Помагайте им да се подготвят да бъдат достойни да влязат в храма.

Ако още не сте получили храмовите обреди, почнете да се подготвяте отсега. Когато обстоятелствата позволят, посетете храма, за да участвате в кръщенията и потвържденията за мъртвите.

Обреди за мъртвите

Хората, които са починали без важни евангелски обреди, могат да ги получат чрез дейността, извършвана в храмовете. Можете да извършите тази работа заради вашите предци или заради други, които са починали. Като работите вместо тях, можете да бъдете кръстени и потвърдени, да получите надаряване и да участвате в запечатвания на съпруг към съпруга и на деца към родители.

Трябва активно да търсите информация за вашите починали предци, тъй че за тях да може да бъде извършена храмова дейност.

За повече информация по храмовата дейност за мъртвите и работата по семейна история вижте “Работата по семейна история и родословие”, стр. 146–149.

Достойност за влизане в храма

За да влезете в храма, трябва да сте достойни. Удостоверявате вашата достойност на две интервюта – едно с член на вашето епископство или с президента на клон, и друго с член на вашето президентство на кол или с президента на мисия. Свещеническите ви ръководители ще пазят тези интервюта поверителни и тайни. На всяко от интервютата свещеническият ръководител ще ви пита за личното ви поведение и достойнство. Ще бъдете питани за свидетелството ви за Небесния Отец и за Единението на Исус Христос, а също и дали подкрепяте висшите и местните ръководители на Църквата. Ще бъдете попитани да потвърдите, че сте морално чисти и че спазвате Словото на мъдростта, плащате пълен десятък, живеете в хармония с ученията на Църквата и не поддържате никаква връзка, нито симпатизирате на вероотстъпнически групи.

Ако дадете приемливи отговори на въпросите от интервютата и вашите свещенически ръководители са убедени, че сте достойни да влезете в храма, ще получите храмова препоръка. Вие и свещеническите ви ръководители ще подпишете препоръката, която ще ви позволи да влезете в храма през следващите две години, дотолкова, доколкото останете достойни.

Интервютата за храмова препоръка предлагат голяма възможност да оцените своята достойност и начин на живот. Ако нещо в живота ви не е както трябва, осигурете си разговор с вашия епископ или президент на клон достатъчно време преди интервюто за храмова препоръка. Той ще е в състояние да ви помогне да се подготвите да бъдете достойни за храмова препоръка.

Храмово облекло

Когато отивате в храма, трябва да носите най-хубавите си дрехи, както правите, когато посещавате църквата. Когато сте вътре в храма, вие сменяте всекидневните си дрехи с одеждите от храма. Тази смяна става в съблекалня, където всеки си има шкафче и място за преобличане. В храма скромността се поддържа грижливо.

Оставяйки дрехите си в шкафчето, вие може да оставите всичките си безпокойства зад гърба. Облечени в бяло, можете да изпитате чувство на единство и равенство с останалите в храма, защото всички около вас са облечени по същия начин.

Носене на храмовите одежди

Веднъж надарени, вие имате благословията да носите храмовите одежди цял живот. Длъжни сте да ги носите съгласно инструкциите, дадени при надаряването. Помнете, че благословиите, свързани с тази свята привилегия, зависят от вашето достойнство и вяност в спазването на храмовите завети.

Одеждите осигуряват постоянно напомняне за заветите, които сте сключили в храма. Трябва да се отнасяте с уважение към него по всяко време. Не бива да го излагате на погледите на онези, които не разбират важноста му и не бива да го приспособявате към различните модели облекло. Когато се носи както трябва, то осигурява защита срещу изкушение и злина. Носенето на одеждите е външен израз на една вътрешна убеденост да следваме Спасителя.

Благословии от посещаване на храма

Освен че е място, където се извършват светите обреди на свещеничеството, храмът е едно място на покой и благоговение. Когато сте в беда или в ума ви тежко са

надвиснали съдбоносни решения, можете да отнесете грижите си в храма. Там можете да получите духовно напътствие.

Понякога може да почувствате, че не сте в състояние да мислите ясно, защото умът ви е твърде обременен с проблеми и много неща, искащи настойчиво внимание. В храма прахът от тези безпокойства може да се слегне, мъглата и омарата да се вдигнат и вие може да разберете неща, които преди не сте разбирали. Може да откриете нови начини да се справяте с предизвикателствата, пред които се изправяте.

Господ ще ви благослови, когато участвате в свещената обредна дейност в храма. И благословиите, които Той ви дава, няма да бъдат ограничени само до времето ви в храма. Той ще ви благослови във всички аспекти на живота ви. Работата ви в храма ще ви укрепи и ще ви пречисти духовно.

Допълнителни препратки: Исаия 2:1–3; У. и З. 88:119; 109–110; 124:39–41

Виж също Завет; Работата по семейна история и родословие; Брак; Обреди; Планът на спасението

Царства на слава

Благодарение на Единението на Исус Христос всички хора ще бъдат възкресени (вж. Алма 11:42–45). След като сме възкресени, ще се изправим пред Господ да бъдем съдени (вж. Откровение 20:12; 3 Нефи 27:14). На всеки от нас ще бъде отредено място за постоянно обитаване в точно определено царство на слава. Господ проповядва този принцип, когато казва, “В дома на Отца Ми има много обиталища” (Иоана 14:2).

Има три царства на слава: селестиално царство, терстриално царство и телестиално царство. Славата, която ще наследите, зависи от дълбочината на обръщането ви, изразена чрез подчинението ви на заповедите на

Господ. Тя ще зависи от начина, по който сте “приели свидетелството на Исус” (У. и З. 76:51; вж. и стихове 74, 79, 101).

Селестиално царство

Селестиалното царство е най-висшето от трите царства на слава. Хората в това царство завинаги ще пребивават в присъствието на Бог Отец и Неговия Син Исус Христос. Ваша цел трябва да бъде наследяване на селестиалната слава и подпомагане на ближните също да получат тази голяма благословия. Подобна цел не се постига с един опит; тя е резултат на цял един живот на праведност и неизменност на целта.

Селестиалното царство е мястото, отредено за онези, които “приеха свидетелството на Исус” и са “усъвършенствани чрез Исус, Посредника на новия завет, Който извърши това съвършено Единение чрез проливането на Собствената Си кръв” (У. и З. 76:51, 69). За да наследим този дар, трябва да получим обредите на спасение, да спазваме заповедите и да се покаем за греховете си. За подробно описание на онези, които ще наследят селестиалната слава вижте Учение и Завети 76:50–70, 92–96.

През януари 1836 г. Пророкът Джозеф Смит получил откровение, което разширило разбирането му относно изискванията за наследяване на селестиалната слава. Небесата се отворили за него и той видял селестиалното царство. Той се удивил, когато видял там по-големия си брат Алвин, макар че Алвин починал преди да получи обряда на кръщението. (Вж. У. и З. 137:1–6.) Сетне до пророка Джозеф достигнал гласа на Господ:

“Всички, които са умрели без познание за това евангелие и които биха го приели, ако им е било позволено да останат, ще бъдат внаследници на селестиалното царство Божие;

също и всички, които ще умират отсега насетне без познание за него и които биха го приели с цялото си сърце, ще бъдат наследници на това царство.

Защото Аз, Господ, ще съдя всички човеци според делата им и според желанието на сърцата им“ (У. и З. 137:7–9).

Коментирайки това откровение, Пророкът Джозеф казва, “И аз съзрях също, че всички деца, които умират преди да достигнат възрастта на отговорност, са спасени в селестиалното царство на небесата“ (У. и З. 137:10).

От друго откровение към Пророка Джозеф Смит научаваме, че в селестиалното царство има три степени. За да бъдем извисени до най-висшата степен и да продължим семейните си връзки във вечността, трябва да встъпим в “новия и вечен завет на брака” и да спазваме този завет. С други думи, бракът в храма е условие за постигане най-висшата степен на селестиална слава. (Вж. У. и З. 131:1–4). Всички достойни да встъпят в новия и вечен завет на брака, ще имат тази възможност или в този живот, или в следващия.

Терестриално царство

Онези, които наследят терестриалната слава, ще “получават от присъствието на Сина, но не от пълнотата на Отца. Затова те са тела терестриални, а не тела селестиални, и се различават по слава, както луната се различава от слънцето“ (У. и З. 76:77–78). Най-общо казано, лицата в терестриалното царство ще са почтени хора, “заслепени от лукавството на човеците“ (У. и З. 76:75). Тази група ще включва членове на Църквата, които не са били “доблестни в свидетелството за Исус“ (У. и З. 76:79). Тя ще включи и онези, които са отхвърлили възможността да приемат Евангелието в смъртността, но са го приели впоследствие в духовния свят след смъртта (вж. У. и З. 76:73–74). За да научите повече за онези, които ще

Целомъдрие

наследят терестриалната слава, вижте Учение и Завети 76:71–80, 91, 97.

Телестиално царство

Телестиалната слава ще бъде запазена за онези, които “не приеха евангелието Христово, нито свидетелството на Исус” (У. и З. 76:82). Тези хора ще получат своята слава, след като бъдат изкупени от духовния затвор, наричан понякога пъкъл (вж. У. и З. 76:84, 106). Подробно описание за тези, които ще наследят телестиалната слава, се намира в Учение и Завети 76:81–90, 98–106, 109–112.

Погибел

Някои хора няма да са достойни да пребивават в никое царство на слава. Те ще бъдат наречени “синовете на погибелта” и ще трябва да “понесат царство, което не е царство на славата” (вж. У. и З. 76:32; 88:24). Това ще бъде състоянието на “онези, които познават (Божията) сила, и са били направени участници в нея, но се оставиха чрез силата на дявола да бъдат надвити и да отрекат истината, и да се противят (на Бог)” (вж. У. и З. 76:31; вж. и стихове 30, 32–49).

Допълнителни препратки: 1 Коринтяните 15:40–42, вкл. обяснение под линия 40 *a*; У. и З. 88:20–39; 130:18–19

Виж също Единението на Исус Христос; Вечен живот; Рай; Пъкъл; Планът на спасението

Целомъдрие

Целомъдрието е сексуална чистота, условие, което е “угодно на Бога” (Яков 2:7). За да сте целомъдрени, трябва да сте морално чисти в мислите, думите и делата си. Не трябва да имате никакви сексуални връзки преди законния ви брак. Когато сте женени, трябва да сте напълно верни на своя мъж или жена.

Физическата близост между съпруг и съпруга е красива и свята. Тя е постановена от Бог за създаването на деца и изразяването на любов в брака.

В днешния свят Сатана кара много хора да вярват, че сексуалната близост извън брака е допустима. Но в очите на Бог това е сериозен грях. То е злоупотреба със силата за създаване на живот, която Той ни е дал. Пророк Алма учи, че сексуалните прегрешения са по-сериозни от всички останали грехове с изключение на убийство и отричане на Светия Дух (вж. Алма 39:3–5).

Понякога хората опитават да убедят себе си, че сексуалните връзки извън брака са приемливи, ако участват в тях се обичат. Това не е вярно. Нарушаването на закона за целомъдрието и насърчаването на още някой да стори същото не е израз на любов. Хора, които се обичат един друг, никога няма да застрашат щастието и сигурността един на друг в замяна на преходна лична наслада.

Когато хората ги е достатъчно грижа един за друг, за да спазват закона за целомъдрието, любовта, доверието и привързаността им нарастват, довеждайки до по-голямо щастие и хармония. Обратното, връзки, изградени върху сексуална неморалност, бързо пропадат. Ангажираните в сексуална неморалност често изпитват страх, вина и срам. Горчивина, ревност и омраза скоро изместват всички положителни чувства, които някога са съществували в тяхната връзка.

Нашият Небесен Отец ни е дал закона за целомъдрието за наша защита. Подчинението на този закон е важно за личния покой и силата на характера и за щастието у дома. Когато се пазите чисти сексуално, ще избегнете душевните и емоционални вреди, които винаги произтичат вследствие размяна на физически интимности с някой извън брака. Ще бъдете чувствителни към напътствията, силата, утешението и защитата на Светия

Дух и ще изпълните едно важно изискване за получаване на храмова препоръка и участие в храмови обреди.

Сексуални прегрешения

Господ и Неговите пророци осъждат сексуалната неморалност. Всички сексуални връзки извън брака нарушават закона за целомъдрието и са физически и духовно опасни за въвличените в тях.

Десетте заповеди включват заповед да не прелюбодействаме, което е сексуален акт между женен мъж и чужда жена, която не е негова съпруга, както и между омъжена жена и мъж, който не е нейн съпруг (вж. Изход 20:14). Апостол Павел казва, че “това е Божията воля – да се въздържите от блудство”, което е сексуална близост между семейно лице и някой друг (1 Солунците 4:3). Пророците от последните дни многократно говорят против тези грехове и против греховната практика на сексуална злоупотреба.

Както и други нарушения на закона за целомъдрието, хомосексуализмът е сериозен грях. Той е против целите на човешката сексуалност (вж. Римляните 1:24–32). Той извращава любовните отношения и пречи на хората да получат благословиите, които могат да бъдат намерени в семейния живот и в спасителните обреди на Евангелието.

Простото въздържане от сексуални отношения извън брака не е достатъчно за Господния стандарт на лична чистота. Господ изисква от Своите ученици висок морален стандарт, включващ пълна вярност на брачния партньор в мисли и поведение. В проповедта на планината Той казва: “Чули сте, че е било казано: “Не прелюбодействай”. Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си” (Матей 5:27–28). В последните дни Той казва, “не прелюбодействай... не върши нищо подобно на това” (У. и З. 59:6). И Той отново подчертава прин-

ципа, на който учел в проповедта на планината: “този, който гледа на жена, за да я пожелае, или ако някой пребюбодейства в сърцето си, те няма да имат Духа, а ще се отречат от вярата и ще се боят” (У. и З. 63:16). Тези предупреждения се отнасят до всички хора, семейни или не.

Ако сте извършили сексуално прегрешение, говорете с вашия епископ или президент на клон, тъй че той да може да ви помогне в процеса на покаяние (вж. “Покаяние”, стр. 124–128).

Ако откриете, че се борите със сексуални изкушения, включително влечения към същия пол, не им се поддавайте. Бъдете уверени, че можете да изберете избягване на подобно поведение. Можете да получите Господната помощ, като се молите за сила и работите да преодолеете проблема. Като част от този процес трябва да търсите съвет от своя епископ или президент на клон. Той ще ви помогне.

Спазване на Закона за целомъдрието

Независимо колко силни изглеждат изкушенията, Господ ще ви помогне да устоите, ако изберете да Го следвате. Апостол Павел заявява, “Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите” (1 Коринтяните 10:13). Следният съвет може да ви помогне да преодолеете честите и безсрамни изкушения в днешния свят:

Решете как да бъдете чисти. Трябва да вземете това решение само веднъж. Решете сега, преди да дойде изкушението, и нека решението ви бъде така твърдо и с тъй дълбока решимост, че никога да не може да бъде разколебано. Определете сега, че никога няма да вършите извън брака нищо, което да събуди могъщите

емоции, които трябва да бъдат изразявани само в брака. Не бъдете тези чувства нито в нечие друго, нито във вашето тяло. Решете сега, че ще бъдете напълно верни на брачния си партньор.

Контролирайте мислите си. Никой не извършва сексуално прегрешение в един миг. Неморалните деяния винаги започват с нечисти мисли. Ако позволявате на мислите си дълго да се спират на скверни или непристойни неща, вече сте направили първата стъпка към неморалността. Избягвайте незабавно ситуации, които могат да доведат до грях. Молете се за постоянна сила да устоявате на изкушението и да контролирате мислите си. Направете това част от всекидневните ви молитви.

Стойте настрана от порнографията. Не гледайте, четете или слушайте нищо, което описва или рисува човешкото тяло и сексуалното поведение по начин, който може да събуди сексуални чувства. Порнографските материали са разрушителни и човек се пристрастява към тях. Те могат да ви отнемат самоуважението и чувството за красота на живота. Могат да ви принизят и да ви отведат до пагубни мисли и оскърбително поведение.

Ако сте несемейни и ходите на срещи, винаги се отнасяйте с уважение към човека, с който се срещате. Никога не го/я третирайте като предмет за задоволяване на похотливи желания. Внимателно планирайте позитивни и конструктивни дейности, тъй че вие и партньорът ви да не оставате сами без нищо за правене. Стойте на безопасни места, така че лесно да можете да се контролирате. Не участвайте в разговори или дейности, които будят сексуални чувства. Не участвайте в страстно целуване, не лягайте със или върху друг човек, не докосвайте интимните, свети части на ничие друго тяло, със или без дрехи. Не позволявайте никому да прави същото с вас.

Ако сте семейни, бъдете верни на брачния партньор в мислите, думите и делата си. Господ е заявил: "Обичай жена си с цялото си сърце и се привързвай към нея и

към никоя друга. И този, който погледне жена, за да я пожелае, ще отрече вярата и не ще да има Духа; и ако не се покае, трябва да бъде отхвърлен” (У. и З. 42:22–23). Никога по никакъв начин не флиртувайте. Доколкото е възможно, избягвайте да оставате насаме с човек от другия пол. Питайте се дали вашият брачен партньор щеше да е доволен, ако той или тя знаеше за думите или действията ви. Помнете съвета на апостол Павел да “се въздържа от всякакво зло” (1 Солунците 5:22). Когато стоите настрана от подобни обстоятелства, изкушението няма шанс да се развие.

Прошка за покаялия се

Най-доброто поведение е пълната морална чистота. Грешно е да вършите сексуални прегрешения с мисълта, че после просто ще се покаете. Подобно поведение само по себе си е грях, показващ непочтителност към Господ и към заветите, които сте сключили с Него. Ако сте извършили сексуални прегрешения обаче, Господ предлага опрощение, ако се покаете.

Покаянието е трудно, но възможно. Можете да станете чисти отново (вж. Исаия 1:18). Отчаянието на греха може да бъде заменено със сладкия покой на опрощението. За да научите какво трябва да правите, за да се покаете, вижте “Покаяние”, стр. 124–128.

Работете за деня, когато ще бъдете достойни да влезете в храма, направлявани от думите на псалмиста:

“Кой ще възлезе на хълма Господен? И кой ще застане на Неговото свято място?

Оня, който е с чисти ръце и с непорочно сърце” (Псалми 24:3–4).

Допълнителни препратки: Изход 20:14; 1 Коринтяните 6:18–20; Алма 38:12; 3 Нефи 12:27–30

Виж също Брак; Порнография

Църковна администрация

Исус Христос стои начело на Църквата. Мисията на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е да помогне на всички хора да дойдат при Него (вж. Мороний 10:32). За да изпълни тази мисия, Църквата е организирана по примера, даден от Господ чрез откровение “с цел да се усъвършенстват светиите, ... докле всички достигнем в единството на вярата и на познаването на Божия Син” (Ефесяните 4:12–13; вж. и стих 11). Следващото схематично изложение обобщава организацията на Църквата.

Домът и семейството

Семейството е основната единица в Църквата, а домът е най-важното място за изучаване на Евангелието. Някоя друга организация не може да заеме мястото на семейството. Дори когато продължава да расте, целта на Църквата винаги ще бъде да поддържа и укрепва семействата и лицата в усилията им да живеят според Евангелието.

Висша администрация

Господ напътства днес Своя народ в завета чрез президента на Църквата, когото ние подкрепяме като пророк, гледач и откровител. Президентът на Църквата председателства над цялата Църква. Той и съветниците му, които също са пророци, гледачи и откровители, оформят Кворума на Първото Президентство.

Членовете на Кворума на дванадесетте апостоли също са пророци, гледачи и откровители. Те, заедно с Първото Президентство, са “специални свидетели за името Христово по целия свят” (У. и З. 107:23). Действат под ръководството на Първото Президентство “да изградят Църквата и да уреждат всичките дела на същата, сред всички народи” (У. и З. 107:33). Те “отварят вратата

(на народите) чрез оповестяване на евангелието на Исус Христос" (У. и З. 107:35).

Членовете на Кворумите на Седемдесетте са призвани да известяват Евангелието и да изграждат Църквата. Те работят заедно под напътствието на дванадесетте апостоли и ръководството на седем братя, които са призвани да служат като Президентство на Седемдесетте. Членовете на Първия и Втория кворуми на Седемдесетте са посочени за Висши ръководители и могат да бъдат призовавани да служат навсякъде по света.

Председателстващото епископство е президентството на Аароновото свещеничество в Църквата. Председателстващото епископство и съветниците му служат под ръководството на Първото Президентство, за да управляват материалните въпроси на Църквата.

Младите мъже, Обществото за взаимопомощ, Младите жени, Неделното училище за деца и Неделното училище имат президентства с обща отговорност, които да осигуряват инструкции и напътствие.

Областна администрация

Областта е най-голямото географско подразделение на Църквата. Първото Президентство възлага на Президентството на Седемдесетте директното ръководство на избраните райони на Църквата, под напътствието на Кворума на дванадесетте апостоли. В другите райони на Църквата Първото Президентство възлага ръководството на Областните президентства. Областното президентство се състои от президент, който обикновено е назначен от Първият или Вторият кворум на Седемдесетте, и двама съветници, които могат да бъдат назначавани от всеки Кворум на Седемдесетте. Областните президентства служат под ръководството на Първото Президентство, Кворума на дванадесетте апостоли и Президентството на Седемдесетте. Областните

президенти и техните съветници се назначават от Кворума на Дванадесетте и от Кворумите на Седемдесетте.

Някои братя са поставени в сана на Седемдесетте, но не служат като висши ръководители. Те са наречени областни ръководители-седемдесетници и са отделени в кворуми, различни от Първите и Вторите кворуми на Седемдесетте, според географското местоположение. Пълномощията им са ограничени в общия район, в който те живеят. Някои областни ръководители-седемдесетници служат в областните президентства.

Местна администрация

Райони и клонове. Членовете на Църквата са организирани в конгрегации, които често се срещат заедно за духовно и социално обогатяване. Големите конгрегации са наричани райони. Всеки район се председателства от епископ, подпомаган от двама съветници.

Малките конгрегации са наричани клонове. Всеки клон се председателства от президент на клон, подпомаган от двама съветници. Клон може да бъде организиран, когато в дадена област живеят поне две семейства членове и един от членовете е достоен носител на Мелхиседековото свещеничество или достоен носител на Аароновото свещеничество. Клонът се организира и наглежда от президентството на кол, мисия или окръг. Един клон може да се развие в район, ако е разположен в кол.

Всеки район или клон обхваща точно определен географски район. В района или клона различни организации дават своя принос за Господното дело: групи висши свещеници; кворуми на старейшини; Обществото за взаимопомощ, за жени на 18 и повече години; кворуми на Аароновото свещеничество за млади мъже между 12 и 17 г.; Програма на Младите жени за млади жени между 12 и 17 г.; Неделно училище за деца от 18 месеца до 11 г.; и Неделно училище за всички членове на Църквата на 12 и повече години. Всяка от тези организации изпълнява

важна роля в проповядване на Евангелието, служба и подкрепа на родителите в святото им задължение да помагат на децата си да бъдат обвърнати в Евангелието на Исус Христос. Тези организации също работят заедно да помагат на членовете да споделят Евангелието с останалите.

Колове, мисии и окръзи. Повечето географски области, в които е организирана Църквата, са разделени на колове. Терминът *кол* идва от пророк Исаия, който предсказал, че Църквата на светиите от последните дни ще бъде като шатър, здраво държан от колове (вж. Исаия 33:20; 54:2). Обикновено във всеки кол има 5 до 12 района. Всеки кол се председателства от президент на кол, подпомаган от двама съветници. Президентствата на кол се отчитат и получават наставления от Президентството на Седемдесетте или Областното президентство.

Мисията е подразделение на Църквата, обикновено покриващо район, значително по-голям от този на кола. Всяка мисия се председателства от президент на мисия, подпомаган от двама съветници. Президентите на мисия се отчитат пряко на висшите ръководители.

Точно както клонът е по-малка версия на района, окръгът е по-малка версия на кола. Окръгът е организиран, когато в дадена област има достатъчен брой клонове, позволяващи лесна комуникация и удобно пътуване за събранията на окръга. Президентът на окръг е призван да председателства над окръга с помощта на двама съветници. Президентите на окръг се отчитат на президентството на мисия. Един окръг може да се развие в район.

Програми за несемейни членове. Много членове на Църквата никога не са се женили или са разведени или овдовели. Тези членове обхващат две групи: несемейни младежи (от 18 до 30 години) и несемейни възрастни (над 31 години).

Не съществува общоцърковна програма за несемейните младежи и несемейните възрастни. Вместо това когато в дадена област живеят достатъчно несемейни членове, местните свещенически ръководители са насърчени да призовават представители на несемейните членове, които работят под тяхно ръководство. Представителите на несемейните членове планират дейности като танци, проекти за служене и срещи край огнището. Тези дейности дават на несемейните членове възможности да се срещат и да се укрепват един друг. Несемейните членове също са насърчавани да се срещат със свещеническите си ръководители за обсъждане на нуждите им и възможностите им за духовен растеж и служене.

Допълнителни препратки: У. и З. 107.

Виж също *Свещеничество; Общество за взаимопомощ*

Църковни дисциплинарни съвети

Епископите и президентите на клон и президентите на кол, мисия и окръг са отговорни да помагат на членовете да преодолеят прегрешенията чрез покаяние. Най-сериозните прегрешения, като тежки нарушения на гражданското право, малтретиране на брачния партньор, малтретиране на деца, изневяра, блудство, изнасилване и кръвосмешение, често изискват официално църковно наказание. Официалното църковно наказание може да включва ограничение на привилегиите от членство в Църквата или загуба на членство.

Процесът на официално наказание започва, когато някой председателстващ свещенически ръководител свиква дисциплинарен съвет. Целите на дисциплинарните съвети са да спасят душите на грешниците, да предпазят невинните и да опазят чистотата, почтеността и доброто име на Църквата.

Църковното наказание е вдъхновен процес, който заема известен период от време. Чрез този процес и чрез Единението на Исус Христос един член може да получи опрощение от греховете, да си възвърне душевния покой и да добие сила да избягва греха в бъдеще. Църковното наказателно действие не се подразбира да бъде краят на процеса. То е замислено да помогне на децата на Небесния Отец да продължат усилията си да се завърнат в пълно членство и пълните благословии на Църквата. Желаният резултат е, че човекът прави промените, нужни за пълно покаяние.

Виж също Опрощение; Покаяние

Чай (*Виж* Словото на мъдростта)

Честност

Тринадесетият символ на вярата казва, “Вярваме в това да сме честни”. Да бъдем честни означава да сме винаги искрени, верни и да не прибъгваме до измама.

Когато по всякакъв начин сте честни, вие сте в състояние да се наслаждавате на душевен покой и да поддържате самоуважение. Изграждате сила на характера, което ви позволява да служите на Бог и на ближните. В очите на Бог и хората около вас вие сте човек, заслужаващ доверие.

От друга страна, ако сте нечестни в думите или делата си, вие вредите на себе си и често на околните. Ако лъжете, крадете, мошеничите или не се грижите да извършвате пълния обем работа, за която ви се плаща, губите самоуважението си. Губите напътствието на Светия Дух. Може да откриете, че сте увредили връзката с членове на семейството и приятели и че хората повече не ви вярват.

Да бъдем честни често изисква смелост и жертва, особено ако другите се опитват да ви склонят да оправ-

Щастие

дават нечестно поведение. Ако се окажете в подобна ситуация, помнете, че трайният покой, идващ от това, че сте честни, е по-ценен от моментното облекчение да следвате тълпата.

Допълнителни препратки: Изход 20:16; 2 Нефи 9:34; У. и З. 97:8

Щастие

Като свидетелства за Божиите “вечни цели”, пророк Лехий учи: “човеците са, за да могат да имат радост” (2 Нефи 2:15, 25).

Небесният Отец желае ние да намерим истинско, трайно щастие. Нашето щастие е планът на всички благословии, които Той ни дава – евангелски учения, заповеди, свещенически обреди, семейни връзки, пророци, храмове, красотите на създаването и дори възможността да изживеем нещастие. Планът Му за нашето спасение често е наричан “великият план на щастието” (Алма 42:8). Той изпратил Възлюбения Си Син да извърши Единението, тъй че да можем да сме щастливи в този живот и да получим пълна радост във вечността.

Много хора се опитват да намерят радост и задоволство в дейности, които противоречат на Господните заповеди. Като пренебрегват Божия план за тях, те отхвърлят единствения източник на истинска радост. Те отстъпват пред дявола, който “иска всички човеци да бъдат окаяни като него” (2 Нефи 2:27). “Нечестието никога не е било щастие” (Алма 41:10).

Други се стремят да имат само забавления в живота. Имайки това за основна цел, те позволяват на преходното удоволствие да ги отвлече от трайното щастие. Те сами се ограбват от трайните радости на духовния растеж, служене и упоритата работа.

Като се стремите да сте щастливи, помнете, че единственият път към истинско щастие е да живеем според Евангелието. Ще намерите безпределно, вечно

щастие, като се стремите да спазвате заповедите, молите се за сила, покаете се за греховете си, участвате в здравословни дейности и извършвате значима служба. Ще научите да се забавлявате в рамките, установени от любящия Отец в Небесата.

Щастието ви ще бъде заразително. Когато ближните ви наблюдават, може би ще поискат да узнаят източника на радостта ви. Тогава те също могат да изпитат щастието, което идва чрез живот според Евангелието на Исус Христос.

Допълнителни препратки: Псалми 35:9; 2 Нефи 5:27; Мосия 2:41; 3 Нефи 17:18–20; 4 Нефи 1:15–16; У. и З. 18:10–16

Виж също Мисионерска дейност; Планът на спасението; Служене

